

گری حواریا

^۹ وختی عیسیٰ ا حرفیه‌وا اشراد، همونا که حواریا چش شن آنا که، ا برا برد بو و ابری ا عیسیٰ از جلو چشیا شو شاسه. ^{۱۰} همینا که عیسیٰ آچو و حواریا چش شن تک آسمو بیستستاد، چخو دوتا مرد و جمه ئی سفید شُخند وایستدیت ^{۱۱} و شگت: «آی مردی جلیلی، آسی چه وایستدستی و ا آسمو چش کِردای؟ هیم عیسی‌ئا که از خدوتو آسمو برا بُرد بو، همینا که ئدی ا آسمو چو، همینا هم آدگرد.»

انتخاب متیاس و جی یهودا

^{۱۲} بعد حواریا از کاوی و اسم زیتون ا اورشلیم آگشیت. کاو زیتون نَریک اورشلیم هاد و از مگد که تی راز شنبه مکدس اجازه شهاد ره اچت، بشته فاصله اشنهاد. ^{۱۳} وختی ا شهر رسدیت، ا بالاخونه‌ای چدیت که پطرس و یوحنا، یعکوب و آندریاس، فیلیپس و توما، برتولما و متی، یعکوب پُسی خلفای و شمعون وطن پرست و یهودا پُسی یعکوب آنکا آدمودت. ^{۱۴} آنا هَمشو خاد زنی و مریم ننه عیسی و پراسی عیسی، یکدل ا خوشو وکف دعا شوآکه.

^{۱۵} تی م رازیا، پطرس مارگه کاگیا که هَمشو اَمَریه تقریبا صد و بیست نفر هادیت، وایست و ا شگت: ^{۱۶} «کاگیا، م نوشته مکدسا باید ا آنجوم شرسی، م نوشته‌ای که روح کدوس خدا و جلو و زاین داوود پادشاه درباره یهودا

وعده روح کدوس خدا

۱ عالیجناب تئوفیلوس: ما کتاب اوْلَم، درباره هَمه گریا و تعلیمی عیسی اَمَیوشته، از م موگه‌ای که آنا پائا شروع اَشیکه ^۲ تا م رازی که ا واسطه روح کدوس خدا فرمئی ش حواریا انتخاب بُدئه خوش د و بعد ا برا برد بو. ^۳ عیسی بعد از اِکه رنج مرگا اَشگشی، ا خوش ش حواریا ظاهر که. و با بُری دلیل ثابت اَشیکه که زنده اُبد. پ تی چهل راز ا آنا ظاهر ا بو و درباره پادشاهین خدا خاد آنا حرف شَراد. ^۴ موگه‌ای که عیسی شُمنره هاد ش انا فرمود که از شهر اورشلیم نچت، بلکه منتظر م وعده بای آسمونی بت. عیسی ش انا گت: «شما از ما بُشُفت. ^۵ آبی که یچی و هو غسل تعمید اشد، ولی چند راز بشته اَنمود که شما و روح کدوس خدا تعمید اگری.»

برا چده مسیح ا آسمو

^۶ پ وختی حواریا و عیسی دوریه جمع اُبستادت، آنا از عیسی شُرسی: «خداوند، تی ا زَمونائه که پادشاهنا اسرائیل آدگردنش؟» ^۷ عیسی ش انا جواب د: «دانسته وختیا یا زَمونی که با و اکتدار خوش معین اَشکِرد، گر شما نی: ^۸ ولی وختی روح کدوس خدا ا لی شما بیاد، گدرت اگری، و تی اورشلیم، تی کل منطقه یهودیه و منطقه سامره و تا آن سیر دنیا، شاهی ما آبی.»

صدایی چُن صدای طیفو از آسمو اَم و مِ
صدائا خَوَنه‌ای که شُ تِک اُداسِتادِت، پُر
اَشِکِه. ۳ و هَلَمَکِ چُن هَلَمَک تَش سُدی که
تکسیم بو و لی هر یکشو گِرار اَشِگِرت. ۴ اَنایا
هَمَه از روح کَدوس خدا پُر بُدِت و هَموناکِه
روح خدا شُ اَنایا کُدرت حرف زَا دَ، و زابُنِ
دِگِه شروع اُ حرف زَا دَ شُکِه.

۵ تِ مِ رازیا، یهودِی دیندار، از هَمَه ملتی زِر
آسمو، تِ شهر اورشلیم زندگی شوایکِه. ۶ وَختی
اُ صدائا اَم، تعداد زیادی جمع اُ بُدِت و حِیرون
بُدِت، اِسی که هر یکشو شوأشُنُفت که مِ
ایمونداریا و زابُنِ مِ آداما حرف زَتات. ۷ اَنایا
تعجب شُکِه و هُشکشو اُشزاد، شوأگت: «مِ
ایا که حرف زَتات هَمَشو مال منطکِه جلیل
نِهت؟ ۸ پُ چینایِه که هر یکمو شُنُفتائِم که
ایا و زابُنِ مِ جی حرف زَتات که اَمَا اَنکا اُ
دنیا اُنْدِستِیم؟ ۹ پارتیا و مادیا و عیلامِینیا، مردم
بین‌النهرین، یهودیَه، کاپادوکیَه، پونتوس و آسیا
۱۰ و فُرجیه، پامفیلیَه، سرزمین مصر و کِسمتی
از لیبی که اُ قِیروان وصل هاد و مسافرِی
رومی ۱۱ چه یهودی و چه اَنایایی که یهودی
اُ بُدِستادِت؛ و هَمینا هم مردم گُرت و عربستان
- شُنُفتائِم که اِیا و زابُنِ اَمَا گری پُر کُدرت
خدائا گُتات. ۱۲ پُ هَمَه حِیرون و تِپتور شُن
یَکدو اُگت: «ایا چه معنی اَشَه؟»
۱۳ ولی مُشتی هم رِشخاند شوایکِه و شوأگت:
«ایا مَسِت شراب هِت!»

پیغوم پِطْرُس

۱۴ ولی پِطْرُس خاد مِ یازده تا شاگرد آبابو و
و صدای بلند شُ مردم گُت: «ای یهودنیا و
ای هَمَه کیسی که تِ اورشلیم زندگی کِردای، اِنا
یدانی و گاش گر بکنی چه مِئِه بگام! ۱۵ اُ آدمایا،
بَرعکس مِ جی که شما فکر کِردای مَسِت نِهت،

اُ شُگت، مِ یهودایی که راهنمای کیسی بو که
اُ عیسی شُگِرت. ۱۷ اِسی که اَنایا یکی از اَمَا اُ
حساب دَام و تِ اُ خدمتا سَهَم اُشهاد.»
۱۸ یهودا و اَداداش شرارِش تِک تِگِه زِمینی
اُ شُخلی و اَنکا و سِر اُزعی اُفتَه و از وسط پَر بو و
دل و رودیاش هَمَه اَدَر بَرِست. ۱۹ هَمَه کیسی
که تِ اورشلیم زندگی شوایکِه از اُ اتفاقا باخبر
بُدِت و و زابُنِ خوشو اسم مِ زِمنا 'حَقِلْ دَمَا'
شُنَه، یعنی زِمَن خون.

۲۰ «اِسی که تِ کتاب زَبور نوشته بُد:

«بِهَر تِ جی که چادر اُشزادِ خالی بیِه،

و مَهر کسی اَنکا تِک اَنَا وامانِه،»

و هم نوشته بُد که:

«بِهَر تِ مَکامش یَکِیدو بَگِر.»

۲۱ پُ یکی از مَرَدِیا که تِ کُل مدت رفت و اَمَد
خداوند عیسی بین اَمَا، خاد اَمَا هاد باید مُنْمَرَه
بِه، ۲۲ یعنی از زَمونی که یحیی شُ عیسی تعمید
دَ تا مِ رازی که عیسی از حَید اَمَا اُ بَرَا بُرد بو.
یکی از اُ آدمایا باید خاد اَمَا شاهد زنده اُ بُدِئِه
عیسی بِه.»

۲۳ اَنایا اُ دو نفر پِیشنه‌اد شُکِه: یکی یوسف
که شُن اَنَا بَرَسابا اُگت و یوستوس هم
شوأگت، و اَن یکی هم مَتّیاس. ۲۴ اَنایا دعا
شُکِه و شُگت: «خداوند، تو از گلب هَمَه
باخبرش. تو خوت اُ اَمَا نِشو هادِ که اُ چه تِک
از اُ دوتا انتخاب اُ تِکِرَد ۲۵ تا اُ خدمت و رسالتِیا،
که یهودا از اَنَا لو شاگردِئِه و اُ جی چو که مال
اَنکا هاد، اُ عَهْدِه بَگِر.» ۲۶ پُ گِرْغِه شُپِست
و گِرْغِه و اسم مَتّیاس اُفتَه. و مَتّیاس جزو اَن
یازده تا خوارِی بو.

اُنْدِه روح کَدوس خدا

۲ وَختی رازِ پَنْتیکاست رَسی، اَنایا هَمَه
اُمَرِیَه یَکجا جمع هادِت ۲ که یَکدَفَه

محال هاد مرگ اُشیشابه اُ عیسی تی چَنگش
 نگه یکو. ^{۲۵}آیی که داوود پادشاه دربارِه آنا
 آگه:

«اُ خداوند همیشه جلو و لوم اُمید،
 آیی که آنا اُ دست راست مائه ت
 تَكون نخرام.

^{۲۶}وَخاطر هَم دل خَشام و زابوم خارامه،
 و بَدَنم هم تی امید آدمايه.
^{۲۷}آیی که تو، جوئم تی تَهه جَهنام
 ول ناکیش،

و ناهِریش انتخاب بُدت پپوسی.
^{۲۸}تو رهی زندگیا تُ یاد دَستام،

تو وَ حضورت اُ ما پُر از خارامی اکیش.“
^{۲۹}«آی کاگتا، مَشابه وَ اطمینان دربارِه
 جَدمو داوود اُ شما یگم که مُرد و دفنُش شُکه و
 مَکَرش تا و اِراز هَم اِکا مُنَحِد. ^{۳۰}ولی داوود یک
 پیغامبر هاد و شَدانِست خدا آیی آنا گسام
 شاخَرِد که اُ یک نفر از نسل داوود خوش
 لی تخت پادشاهین آنا هُنِسه. ^{۳۱}داوود زنده
 اُ بُدْته مسیح موعودا وَ جلو اُشدی و دربارِه‌اش
 اُ شَگت که آنا نه تی تَهه جَهنام ول بو و نه
 بَدَنش پوسیست. ^{۳۲}خدا هَم عیسی‌ئا زنده
 شاکه و هَمه اما شاه‌دیش هَم. ^{۳۳}پ، عیسی
 اُ بُرا بُرد بو ت اُ دست راست خدا هُنی، و روح
 کَدوس خدائا که وعده‌اش دَد بُستاد، از بای
 آسیمونی اُشگرت، و آنا اُ روحا هَموناکه خوتو
 دِداي و شُنفتای، شُ لی آما لِته. ^{۳۴}آیی که
 داوود اُ آسیمونیا بُرا نیجو، ولی خوش اُشگت:
 «خداوند شُ خداوند ما گت:

آیی که تازه ساعت نُه صبحه! ^{۱۶} بلکه اِ م
 حرفیه که اُ واسطه یوئیل پیغامبر گُته بُد:
^{۱۷}«خدا آگه: تی رازی آخر

روح خوم اُ لی تَموم آدامیزادیا اِلزام.
 پُسیا و دُتیا تو نبوت اکیت،
 جوونیا تو رُویائیا اَینت
 و پیریا تو خاویا اَینت.

^{۱۸}تی م رازیا،
 حتی لی نوکریا و لی کنیزیا م هم،
 روح خوم اِلزام
 و آنا یا نبوت اکیت.

^{۱۹}بُرا، تی آسیمونیا، چی پی عجیب،
 و زیر، لی زمی، نیشونه‌ئی ظاهر اکنام،
 از خون و تَش و دود غلیظ.

^{۲۰}گبل از اُنَدِه م راز گات و با
 شکوه خداوند،
 خورشید تاریک اَدیه و ماه
 آ خون آیه.

^{۲۱}م موگوا هرگه اسم خداوندا جار یزاد،
 نجات پیدا آکو.“

^{۲۲}«آی مَرَدی اسرائیل، اِ حرفیه‌وا بَشناوی:
 هَموناکه خوتو آدانی، عیسای ناصری بَک
 مردی هاد که خدا وَ گری عجیب و معجزه‌یا
 و نیشونه‌ئی که اُ واسطه آنا، بینتو انجوم اُشد،
 شهادت اُشد که آنا حَکه. ^{۲۳}خدا طِبک نَکَشه
 حَتَمین خوش، و طِبک اِکه مَچیا وَ جلو آدو، اِ
 عیسی‌ئا تسلیم اُشکه و شما اُ آنا وَ دست آدای
 شَریر نُن صلیب گشی، و نَگشت. ^{۲۴}خدا اُ آنا
 از دردی مرگ آزاد اُشکه و زنده شاکه، آیی که

اُ دست راست ما هُنی

۳۵ تا وَختی که دشمنیات تْ زِر

پا هُبیام."

۳۶ «پْ بهری تْ هَمَه کوم اسرائیل، از
! مطمئن بیت که خدا، اِ عیسیٰ که شما
تُن صلیب گشی، هم خداوند و هم مسیح
اُشکِرد.»

۳۷ آنایا وَختی اِثا شُسُنُفت، اُنْگار بَک
خَنجری شُن تِک دل چو، و شُن پَطْرُس و بَکیه
خوارنیا گُت: «آی کاکِیا، اما چه بَکنیم؟»

۳۸ پَطْرُس شُن آنایا گُت: «توبه بَکنی و هر
بَکتو آسی بَخَشِد بُدْئه گناهیاتو و اسم عیسی
مسیح غُسل تعمید بَگری، که عطای روح
کدوس خدائا اَگری. ۳۹ آسی که اِ وعده وا آسی
شما و اولادیاتو و هَمَه گَسیه که دورِت، یعنی
هرگه که خداوند خدای اما اُ آنایا، خدِ خوش
دعوت بَکو.»

۴۰ پَطْرُس و بُری حرفی دِگه شهادت اُشد.
آنا تشویکِشو شَکِه، شَگت: «اُ خوتو از اِ
نَسل ناخلف نجات هاتی!» ۴۱ پْ آنایا که حرف
پَطْرُسا گبول شَکِه، تعمید شَگِرت. تِی مِ رازا
تقریباً سه هزار نفر اُ جمعشو اضافَه بو.

مشارکت ایمونداریا اُمَرِیَه

۴۲ آنایا اُ خوشو وَکف تعلیم گِرته از خوارنیا
و مشارکت و تَگه کِرده نو و دعا شَکِه. ۴۳ آنایا
هَمَشو دِلشو تَرَکِستِستاد و بُری معجزه‌یا و
نِشونه‌یا اُ واسطَه خوارنیا اَنجوم اَبو. ۴۴ هَمَه
کیبی که اُ عیسی ایمون شَهاد اُمَرِیَه هادِت
و تِی مَچی اُمَرِیَه شَرِیک هادِت. ۴۵ آنایا مِلک
و املاک و مال و مِناشو شوافَرِت و پولُش

طَبِک نیاز هرگه بین هَمَه تَکسِیم شوایَکِه.
۴۶ آنایا هر راز، یَکدل تِک مَعبد دورِیَه جمع
اَدْبِدِت و تِی خونه‌یا شو نو تَگه شوایَکِه و وَ
خارامی و دل خَش اُمَرِیَه خوراک شوآخه.
۴۷ آنایا اُ خدا حمد و ستایش شوایَکِه و خدِ هَمَه
مردم عزیز هادِت؛ خداوند هر راز آنایایی که
نجات پیدا شوایَکِه اُ جمعشو اضافَه شَکِه.

شَفای گَدی لَنگ

۳ یک راز، پَطْرُس و یوخنّا ساعت سه پِشین
که موگِه دعا هاد، اُ مَعبد اَچِدِت. ۲ مِ
موگوا، چَند نفر، اُ یک مردی که مادرزادی
لَنگ هاد، شودائو. آنایا اُ آنایا هر راز خدِ مِ
دروازَه مَعبدِا که اَسْمُش 'دروازَه جوهُو' هاد
شوآنه تا از مردمی که اُ یک مَعبد اَچِدِت،
صَدگه بَگری. ۳ وَختی مِ لَنگا اُشدی که پَطْرُس و
یوخنّا شَیْئه اُ یک مَعبد اُچِت، از آنایا صَدگه
شَیْست. ۴ پَطْرُس و یوخنّا چَش شُن لی انا
پِست؛ پَطْرُس شُن انا گُت: «اُ اما چَش بَکوا»
۵ پْ مِ مردا چَش شُن آنایا که و تَوُکع اُشهاد چِی
شائِت.

۶ ولی پَطْرُس اُشگت: «ما طَلا و نُکره اُمَی،
ولی مِ چِی که اُم اُ تو اُتام! و اسم عیسی مسیح
ناصری اُپایش و رَه اُچا!» ۷ بعد پَطْرُس دست
راست مِ مَرِدا اُشگِرت و بلند شایَکِه. مِ موگوا
پِی یاش و مُلک پِی یاش جو اُشگِرت ۸ مِ مَرِدا از
جاش جَخت و لی پِی یاش وایست، اُ رَه اُفتَه.
هَمینا که رَه اُچو و اُزتام اَجَخت و اُ خدا حمد و
ستایش شَکِه، اُمَرِه آنایا اُ یک مَعبد چو. ۹ هَمَه
مردم اُ آنایا شُدی که رَه چدا و اُ خدا حمد و
ستایش کِرِدا، ۱۰ و شُسُناسی که اِ هَمِیْئه که خدِ

بِفِرْسَتِ، یعنی عیسیٰ ۲۱ که باید تَک آسِمُو و امانه تا رَمونی که مَچی طِبک مِ پَچی که خدا وَ زابُن پیغامبری مَکَدَسُش از نیتِه اُشگِتِه، دَفیدو وَلَم آیه. ۲۲ موسی پیغامبر اُشگِت: "خداوندُ خدا، از بین کاکِیاتو، پیغامبری چُن ما آیی شما اَفِرِسَت، شما باید هرچی که انا اُ شما اگه گاش گر بکنی. ۲۳ هرگه اُم پیغامبرا گاش گر نکو، از بین کوم نابود آیه."

۲۴ «سموئیل پیغامبر و پیغامبری بعد از سموئیل، هَمَشو دربارِه اِ رازیا پیشگویِ شُکِرِد. ۲۵ شما بَچی پیغامبریا و وارث عهدی هی که خدا خاد بایَیاتو اُشَبَسَت. خدا شُ ابراهیم گت: "اُ واسطَه نَسَل تو هَمَه کومی لی زمی برکت اِگِرَت." ۲۶ موگه‌ای که خدا اُ خادُمُش عیسی معین اُشیکه و اُشِفِرِسَت، اوّل انا شُخِدِ شما فِرِسَت تا اُ هر بَکتو از شرارتو تَواگِرَدِنه، و از اِ طریقاً اُ شما برکت هاد."

بِطُرُس و یوحنا جلوو شورا

۴ بِطُرُس و یوحنا هَنو خاد مردم حرف شَوازاد که کاهِنیا و فَرَمونَدَه نَگهبونی معبد و عالی فرگه صَدوقی رَسِدَت. ۲ و انا بَری تَریخ هادِت و خاطر اِکه حواریا شُن مردم تعلیم اَد و اعلام شواکه که اُ واسطَه عیسی، مُرَدِیا زنده اَدِیت. ۳ پ اُ انا بَری شُگِرَت و آیی که پَسین هاد، تا راز بعد تَک زندان نِگه شُکِرِدَت. ۴ ولی بَری از انا بَری که مِ کَلوما شُشَفِرِسَتاد، ایمون شُئو و تعداد مَرَدی که ایمون شُئو تقریباً اُنچ هزار نفر رَسی.

۵ راز بعد، رَئِسی یهودنیا و شیخیا و معلیمی تورات تَک شهر اورشلیم دوریه جمع اَدِیت. ۶ حَتّا گَپَرین کاهِن، قیافا، یوحنا، اسکندر و هَمَه خونواده گَپَرین کاهِن نِی مِ مجلسا هادِت.

'دروازَه جُهَن' معبد اُشَسَت و صَدگه شُگِرَت؛ پ، از مِ پَچی که آیی مِ مَرَدِا اتفاق اَفَتَدِستاد، بَری تعجب شُیکه و هُشکَشو اُشزاد.

بیغوم بِطُرُس تَک تالار سلیمون

۱۱ هَمینا که مِ مَرَدِا اُ بِطُرُس و یوحنا نَئَسَتاد، هَمَه مردم هُشکَشو اُشزادِستاد و تَک 'تالار سلیمون' هَمَه اُمَرِیه اُ طرف انا بَری شُخزِیکه. ۱۲ وَخَتی بِطُرُس اِنا اُشَدی، لو شُ طرف مردم که و اُشگِت: «ای مَرَدِی اسرائیلی، آیی چه از اِ گِرا تعجب کِرَدای؟ آیی چه چَش تُن لی اُما بَستِه، اُنکار که وَ کُدَرَت و دیندارِین خومو، گَری مُکِرَد که اِ مَرَدِا زَه اُچَه؟ ۱۳ خدای ابراهیم، خدای اِسحاک و خدای بَعکوب، خدای بابَیامو، اُ خادُمُش عیسی جلال اُشَد، مِ عیسی که شما تُن تحویل دَ و جلوو پِیلاُش فَرَموندار حاشاش تَیکه، با اِکه پِیلاُش تصمیم اُشگِرِستاد که آزادش بَکو. ۱۴ ولی شما اُ انا بَری مَکَدَس و صالح هاد حاشا تَیکه و تَئَسَت که اُ تَک کاتِل تَنسَه آزاد بَکِنَت. ۱۵ شما سرچشمَه زندگیا تَگَشَت، مِیکه خدا اُ انا از مُرَدِیا زنده شاکیه. اُما شاهدی انا هِم. ۱۶ مِ پَچی که اُ مَرَدِا که یدای و اُشناسی، گُوت اُشَدِی، اسم عیسی و ایمون اُسمُشِه. مِ ایمونی که اُ واسطَه عیسی، اُ مَرَدِا جلوو لوی هَمَتو سلامَتِین کامل اُشَدِی. ۱۷ «اَلَه آیی کاکِیا، اَدانام که شما از لی نادونی رفتار تَیکه، هَمونایکه رَئِسیاتو شُیکه. ۱۸ ولی خدا مِ چَه‌وا که از زابُن هَمَه پیغامبریا وَ جلو اُشگِرِستاد، شُ اَنجوم رَستَه: اِکه مَسیحُش عذاب اَگَشِه. ۱۹ پ توبَه بَکنی و اُ طرف خدا واگِرَدی تَ گناهیاتو پاک آیه، ۲۰ تَ از حضور خداوند رَمون تَرَه اَبَد پَرِسِه، و تا خداوند، مَسیحا که از کِبَل آیی شما معین اُشکِرِستاد،

تعلیمی هایت. ۱۹ ولی پطرس و یوحنا اینا شن
 آنایا جواب د: «شما خوتو کضاوت بکنی، چه
 یک از نظر خدا ولیمه، گاش گر کرد ا حرف
 شما یا گاش گر کرد ا حرف خدا؟ ۲۰ آسی که
 اما مُناشابه دربارہ چی که مدید و مُشْنَفِت حرف
 نزنم.»

۲۱ اعضای شورا بعد از اِکِه ا پطرس و یوحنا
 بُری تهدید شُکِه، وِلشو شُکِه، آسی که دلیلی
 شُنانجو که مجازاتشو بکِنِت، آسی که هَمَه
 مردم خدائا وِخاطر چی که اتفاق اُفتَدِستاد،
 حمد و ستایش شواکِه. ۲۲ آسی که مردی که
 ا معجزه شفا لی آنا آنجوم بُدِستاد، بشته از
 چهل سال اُشهاد.

ایمونداریا آسی دِلِرزی دعا اکِنِت

۲۳ وختی پطرس و یوحنا آزاد بُدِت خد
 رَفیکِیاشو چِدِت و هرچی که کاهِنی گپ معبد
 و شِیخِیا شُن آنایا گُیستاد، نکل شُکِه. ۲۴ آنایا
 وختی اِثا شُشْنَفِت، هَمَه اُمَرِیَه و صدای بلند ا
 درگاه خدا دعا شُکِه، شُگِت: «آی خداوندی که
 حاکم مچی هِش، آی توبی که اَسِمو و زِمی و دریا
 و هرچی که شُن تِکِه نک اُنکِه، ۲۵ تو خوت ا
 واسطَه روح کدوس خدا از زائِن جدمو، نوکُرت
 داوود پادشاه، اُنگِت که:

«آسی چه ملتیا شورش اکِنِت

و کومیا اَلکی نَکَشَه اگِشت؟

۲۶ پادشاهی زِمی صَف اگِشت،

و حاکمیا دورِیَه جمع اَدِیت،

و ضد خداوند

و و ضد مسیحُش.»

۲۷ حکیکتا که تی هِم شهر، هم هیرودیس
 و هم فَرْموندار رومی، پُنتیوس پِیلاُس خاد
 غیریهودنیا و کوم اسرائیل و ضد خادم
 مَکدَسْت عیسی که ا آنا مَسح و تعیین اُنکِه،

۷ آنایا ا پطرس و یوحنا شُئو، شُن مارگِه نَه، و
 از آنایا شُپُرسی: «و چه کُدرتی یا و چه اسمی ا
 گرا تُکِه؟»

۸ م موگوا پطرس از روح کدوس خدا پُر بو،
 و شُن آنایا گت: «آی رئیسی کوم و آی شِیخِیا،
 ۹ اگِه اراز اما وِخاطر م خویِنی که در حک یک
 آدام فلج مُکِرِد بازخواست اِیم، که چینا شفا
 اُشگِرِتِه، ۱۰ پ هَمَه شما و هَمَه کوم اسرائیل
 بَدانی که و اسم عیسی مسیح ناصریه که ا
 مَرِدا جلوتو صحیح و سالم وایستَد، م عیسانی
 که شما تُن صلیب گشی، م که خدا ا آنا از
 مُردَیا زنده شاکِه. ۱۱ ا عیسی م سنگیه که شما
 معماریا رد تُکِه، م که سنگ اصلِنِ ساختمان
 بُد.

۱۲ غیر از آنا تی هِسگِه نجات نی، آسی که زِر
 اَسِمو اسمیدو ا آدامیزاد دَدِ بُدِ تا ا واسطَه آنا
 نجات پیدا بکنیم.»

۱۳ وختی آنایا شُدی پطرس و یوحنا دِلِرزت
 و شُفَهی که آدای بیسواد و نا واردی هِت،
 هُشکُشو اُشزاد. آنایا شُفَهی که پطرس و
 یوحنا خاد عیسی بُسِت. ۱۴ ولی وختی شُدی
 م مردی که شفا اُشگِرِتِستاد خد پطرس و
 یوحنا وایستَدِستاد، دِگِه شُشْنابو و ضد آنایا
 چی بگائِت. ۱۵ ولی وختی فَرْمو شُد که آنایا از
 شورا دَر اُچِت، آنایا اُمَرِیَه شُسِت آسی شُور
 کِرَد. ۱۶ آنایا شواگِت: «خاد ا مردیا چه بکنیم؟
 آسی که هَمَه آدای که تی اورشلیم زندگی اکِنِت،
 اَدانِت که عِلنی معجزه‌ای ا واسطَه اِیا آنجوم
 بُد و اما مُناشابه حاشا بکنیم. ۱۷ ولی تا ا خبرا
 بشته از ا بین مردم پَخش نِبُد، بِلگی ا ا مَرِدیا
 هِشدار هاتیم که دِگِه خاد هِسگِه و اسم عیسی
 حرف نزنِت.»

۱۸ م موگوا شُن آنایا جار زاد و گدغان شُکِه
 که اصلاً و اسم عیسی، یِه حرفی بَزِنِت و یِه

داړو بګاښ و ټک کسمت از پول زمنا اسی
خوت ینگه پکښ؟ ۴م ګېل از ځکه پفریش مال
خوت نهد؟ م بعد از فرتش هم پولش دست
خوت نهد؟ اسی چه ا فکر افتدستش که اینا
گری پکښ؟ تو نه ا آدم، بلکه ت خدا داړو
ګټه!»

۵ وختی خانیا ا حرفیهوا اشنفت، لی زعی
افته و جو اشد! همه انایای که ا گصیهوا
شنفت، بری دلشو ترکبست. ۶م موګوا
جوونیا آباږیت و ا خانیا شن تی کفن پیچی
و شنډر بو و، شن ګبر که.

۷ تقریباً سه ساعت بعد، زن خانیا، بی خبر
از گصیه ا آنکا ام. ۸ پطرس از آنا اشرسی: «ا
ما یکه که زمنا و هم کیمتا فرت؟»

سفیره جواب اشد: «بله، هم کیمتا.»
۹ ولی پطرس ش انا گت: «اسی چه امریه
همدست بدی تا روح خداوندا امتحان پکښ؟
بین انایا که شوت شن ګبر کرد هم ا له دم ډرت
و ا تو هم ابرت.»

۱۰ جحو، سفیره حد پتی پطرس افته و جو
اشد. وختی جوونیا جا اډیت، شدی که انا هم
مړده. پ شن در بو، حد شوش شن ګبر که.
۱۱ م موګوا یک ترس گاتی ا جون تموم کلیسا و
همه انایای افته، که ا گصیهوا شنفت.

بری نشونه‌یا و معجزه‌یا انجوم ایه

۱۲ بری نشونه‌یا و معجزه‌یا و دست خواریا
بین کوم انجوم ابو. ایمونداریا همه یکدل ټک
تالار سلیمون جمع اډبیت. ۱۳ از بکیه مردم
هسکه جرات اشناکه ا ټک جمعشو اچه، ولی
مردم بری شن انایا احترام انه. ۱۴ بسته از هر
رمونی مردم ایمون شدائو و ا خداوند اضافه
اډبیت، هم زن و هم مرد، ۱۵ تا جی که حتی ا
مریضیا شن تی خیابونیا آدائو و ا انایا شن لی

همدست بُدت، ۲۸ تا هرچی که دست و
نکشه‌ات از ګېل معین اشرکدستاد، انجوم
هات. ۲۹ آله، آی خداوند، تهدیدیا شو بین و
ا نوکریات نظر پکو ت همینا و ډلرزن تموم،
از کومت حرف بزنت، ۳۰ و دست هم اسی
شفا دراز پکو و ا واسطه اسم خادم مکدست
عیسی، نشونه‌یا و معجزه‌یا آشکار پکو.»

۳۱ بعد از ځکه دعا شکه، جی که آنکا جمع
هادت لرزست و انایا همه از روح کدوس خدا
پر بُدت، و از کوم خدا و ډلرزی حرف شوازاد.

شریک بډیه ایمونداریا ټک مچی

۳۲ همه ایمونداریا یک دل و جو هادیت و
هسکه اشناگت چی از مال و مناش، مال
خوشه، بلکه انایا تی مچی امریه شریک هادیت.
۳۳ خواریا و ګدرت گاتی ا زنده آډبه خداوند
عیسی شهادت شواد و فیض گاتی لی همه
انایا هاد. ۳۴ بین انایا هیچ آدمی محتاج نهد،
اسی که هرکه زعی یا خونه‌ای اشد، شفرت و
پول چی که اشفرتستاد، شدائو ۳۵ ش جلوو پی
خواریا انه تا طبک نیاز هرکه بینشو تکسیم
بیه. ۳۶ یوسف هم که از طابقه لاوی و مال
فپرس هاد و خواریا شن انا برنابا یعنی 'مشوق'
جار آزاد، ۳۷ زمینی که اشد، اشفرت و پولش
شو، ش جلوو پی خواریا نه.

خانیا و سفیره

۵ ولی یک مردی و اسم خانیا خاد زنش
سفیره یک ملکیا اشفرت، ۲ خانیا یک
کسمت از م پولا حد خوش ینگه اشکه و زنش
هم از ا گصیهوا خبر اشد، و فکط یک مشتی
از م پولا شو، ش جلوو پی خواریا نه. ۳ ولی
پطرس ش انا گت: «خانیا، اسی چه اتهشت
شیطون دلت اینا پر پکو که ا روح کدوس خدا

خوارنیا شُئو، ولی نه و زور، آیی که شوآترسی مردم سنگسار شو بکیت.

۲۷ وَخْتی اُ خوارنیا شُئو، شُن جَلوو شورا نَدِت. گپترین کاهن از آنایا اُشپُرسی: ۲۸ «آما شدیداً اُ شما گدغان مُکِه که دِگِه و اِ اسمّا تعلیم نَتی، ولی شما اورشلیمّا و تعلیمتو پُر تُکِرِد و تُوّه خون اِ آداما اُ گردِئِه آما هُبئی.»

۲۹ ولی پَطُرس و بکته خوارنیا جواب شُناذ: «آما باید از خدا اطاعت بکیم نه از آدامیا. ۳۰ خدای بابّیامو، عیسی‌نا زنده‌شاکه مِ عیسی‌ی که شما تُن صلیب گشی، تُگشت. ۳۱ خدا عیسی‌نا شُ بَرّا بو و شُ دست راست خوش نه، و اُ آنا سرور و نجات‌دهنده‌اشکِه تا اُ کوم اسرائیل فرصت هادِت توبّه بکیت و گناهیاشو بَخِشِد بپه. ۳۲ و آما شاهدی اِ چی‌یه‌وا هم، هموناکه روح کدّوس خدا هم شاهد، مِ روحی که خدا اُ آنا شُ کبیی دِد که از آنا اطاعت اکبت.»

۳۳ وَخْتی اعضای شورا اِ حرفیه‌وا شُشُفِت بُری تریخ بُیت و شُیست اُ خوارنیا پکِشِت. ۳۴ ولی تِی شورا یک مردی و اسم گاملائیل هاد، و از فِرگِه قَریسی هاد. آنا معلم شریعت هاد و هَمّه مردم اُ آنا احترام شوانّه. گاملائیل آپابو و قَرمو اُشد چند لحظه اُ خوارنیا در پیرت. ۳۵ بعد آنا شُ کبیی که آنکا هادِت گت: «آی مردی اسرائیل، خواستو به که چه تُوّه خاد اِ آدامیا بکئی. ۳۶ آیی که چند وَخت گبل، یک مردی که اسمش تئوداس هاد و ادعا شَکِه آیی خوش گسیه آپابو، و تقریباً چهارصد نفر اُ آنا اضافه بُیت. ولی اُنا شُگشت و دُمباله‌راوایش هَمّه پَخش و پَلا و نیست بُیت. ۳۷ بعد از آنا، یهودای جلیلی زَمون سرشماری آپابو و مُشتی از مردُما اُزدمباله خوش اُشگشی. ولی آنا هم نیست بو و هَمّه دُمباله‌راوایش پَخش و پَلا

لیافیا و تختیا آخِنَه ت وَخْتی پَطُرس از آنکا رد آیه، دست‌کام سایه‌اش لی مُشتیشو یَفْتِه تا شفا بَگِرِت. ۱۶ هَمینا هم مردم از شهری دوروبر اورشلیم دانیت و اُ مریضیا و کسی که روجی ناپاک تِی جونشو هاد شُداو، و هَمشو شفا شوآگِرِت.

خوارنیا دستگیر و آزاد آبِت

۱۷ ولی گپترین کاهن و هَمّه آدامیاش که از فِرگِه صَدوقی هادِت، از حَسودِن زیاد دست و گَر بُیت ۱۸ و اُ خوارنیا شُگِرِت، و شُن تِی زندانی بَسِت که مِ رَگم آدامی آنکا هاد. ۱۹ ولی موگِه شُو، یک فرشته خداوند دَری زندانا واز شاکِه و شُدَر اُورِدِت. و اُشگت: ۲۰ «اُچی و تِی معبد وایستی و دربارّه پیغوم کامل اِ زندگِنا خاد مردم حرف بَزی.»

۲۱ خوارنیا وَخْتی اِنا شُشُفِت، صبح شَقک اُ معبد چِدِت و شروع اُ تعلیم دَد شُکِه. وَخْتی گپترین کاهن و آدامیاش اُنِدِت، شُن اعضای شورا و هَمّه شیخی کوم اسرائیل جار زاد و چند نفرّا شُن زندان فِرست تا اُ خوارنیا بیارت. ۲۲ ولی وَخْتی مأموریا تِک زندان چِدِت، اُ خوارنیا شُنانجو. پِ اِگِشِت، خبر شُد که: ۲۳ «دَری زندان گلف و مُحکام هاد و نگهبونیا هم دُم دَریا وایستدِستادِت. ولی وَخْتی دَریا واز مُناکِه، تِگش هِسکِه مُنانجو.» ۲۴ وَخْتی قَرمونده نگهبونی معبد و کاهینی گپ معبد اِ حرفیه‌وا شُشُفِت، دربارّه خوارنیا بُری حیرون بُیت، و تِی فکر چِدِت که آخر عاکبت اِ گرا چه آیه.

۲۵ هَم موگوا، یکی اُم و شُ آنایا گت: «بِینی، مَرَدی که تُن زندان بَسِتِستادِت، تِک معبد وایستدِست و اُ مردم تعلیم دَدات.» ۲۶ پ قَرمونده نگهبونی معبد اُمَره مأموریا چِدِت و اُ

نیکانور، تیمون، پرمیناس و نیکولائوس، که مال شهر آنطاکیه هاد و کِبلاً یهودی اُبستاد. ^۶ اِیا شُنخِد حواریا اَنو و حواریا هم شُنسیه دعا شُکِه، و دست شُن لی آنایا نَه و برکتشو شُد.

^۷ پ کَوم خدا مَجا پَخش اَبو و هَمینا هم تعداد شاگردیا تی شهر اورشلیم بُری زیاد اَبو و تعداد زیادی از کاهنیا هم اُ عیسی ایمون شُئو و از اِ ایمونا قَرمو شوأبو.

اُ استیفان شُگِرت

^۸ استیفان پُر از فیض و کُدرت هاد و معجزه‌یا و نِشونه‌ئی گاتی بین مردم اَنجوم شُد. ^۹ چند نفر از اعضای یک عبادتگاهی، که اُ 'عبادتگاه آزاد بُدّیا' معروف هاد، اَپاُبدت و خاد استیفان بحث شُکِه. بینشو یهودی شهرِی قِیزوان و اسکندریه و منطقه‌ئی کیلیکیه و آسیا هم هادِت. ^{۱۰} ولی آنایا شُنشاپو جلوو م روح خدا و حکمتی که استیفان اُ واسطه اَنا حرف شُزاد، وایستِت. ^{۱۱} پ پنهونی اُ چند نفر تحریک شُکِه ت پِگائت: «اَما مُشْنفِت که استیفان شُ موسی پیغامبر و خدا کفر اَگت.» ^{۱۲} آنایا اُ مردم و شیخیا و معلمی تورات تحریک شُکِه و اُ لی سِر استیفان لِیت، اُ اَنا شُگِرت و شُنخِد شورا بو. ^{۱۳} چنتا شاهد داُروی هم شُئو که شوأگت: «اِ آداما یک لحظه هم از حرف زاد و ضد اِ جی مکدَس و و ضد شریعت دست آناسی. ^{۱۴} آسِی که اَما مُشْنفِت که شُگت عیسای ناصری اِ جهوا و یرون آکو و رسمی که موسی شُ اَما دَد، اِلش آکو.» ^{۱۵} هَمه کیسی که یک شورا اُداستادِت چش شُن لی استیفان یست و شُدی که لوش چُن لوی یک فرشته هاد.

بُدت. ^{۳۸} پ دربارَه اِ مسئله‌وا هم، اُ شما اَگم که دست از سِر اِ آدامیا واسهی و آنایا شُن حال خوشو هُنیسی. آسِی که اَگه نیت یا عملشو انسانی به، اِ گرا اُ جی نازسه. ^{۳۹} ولی اَگه از خدا به، تَناشایه نابودشو پکنی، م موگوا شما و ضد خدا عمل کِردای! پ آنایا اُ حرفی گامالائیل گاش گر شُکِه

^{۴۰} و شُن حواریا جار زاد که بِلگت جا. شَلاق شُزادِت و گَدغان شُکِه که دِگه و اسم عیسی حرفی نِزنت، م موگوا ول شُکِردت اُچت. ^{۴۱} م موگوا حواریا از حدِ اعضای شورا دَر چِدِت، و خارام هادِت که لایک اِ بُستادِت که وُخاطر اسم عیسی اُ آنایا بی حرمتی بیّه. ^{۴۲} آنایا هر راز، یک معبد و خونه و خونه، از تعلیم دَد و اعلام اِکه مسیح موعود هَم عیسائه، دست شُنِگشی.

انتخاب هفت نفر آسِی خدمت

۶ تی م رازی که تعداد شاگردیا بُری اَبو، یهودی که زابوشو یونانی هاد از یهودی که زابوشو عبرانی هاد گِله شُکِه. آسِی که دربارَه خوراک روزانه بِوه زیناشو کوتاهی اَبو. ^۲ آن دوازده‌تا شاگرد، شُن هَمه شاگردیا جار زاد و شُگت: «وَلَم نی که اَما آسِی خوراک دَد اُ مردم، از تعلیم کَوم خدا غافل بیِم. ^۳ پ آی کائیا، از بین خوتو هفت نفر که خوشنوم و پُر از روح خدا و حکمت هِت انتخاب پکنی ت اِ وظیفه‌وا شُ هَایم. ^۴ ولی اَما اُ خومو و کف دعا و خدمت کَوم خدا اکِیم.»

^۵ هَمه آنایاپی که جمع اُبستادِت از اِ حرفا شُن خَش اَم. پ اُ استیفان که مردی پُر از ایمون و پُر از روح کدوس خدا هاد، انتخاب شُکِه. و هَمینا هم اُ فیلیپس، پروخُروس،

حرفی استیفان

گپترین کاهن از استیفان اُشپُرسی: «ا
حرفه‌ها راسته؟»

استیفان اُشگت: «آی کاکتیا و آی بابتیا، ا
ما گاش گر بکنی! زَمونی که جد اما ابراهیم
پیغامبر تی منطگه بین‌النهرین زندگی شَکِه، گبل
از اِکه ا شهر حران کوچ بکو، خدای پُر جلال،
ا انا ظاهر بو،^۳ و ش انا گت: "از سرزمین
خوت و از حد کوم و خویش خوت در پدا، ا
م سرزمینی که تَنشو آتام، اچا."

^۴ «پ، از سرزمین گلدانیا ا ره افته و تک
شهر حران آمود. بعد از اِکه باشو مُرد، خدا
ا ابراهیم از انا ا سرزمینی که اِراز ش تک
آمودستی، اُشفرست. ^۵ با ا حالا خدا ا ابراهیم
اِکا هیچ ارثی اُشند حتی گد یک و جب زی؛
ولی وعده اُشد که ا ابراهیم و نسل بعد از
انا صاحب ا سرزمینا بکو، با اِکه ابراهیم م
موگوا هَنو بچ و باری اُشنيهاد. ^۶ خدای ابراهیم
گت که نسل انا، تی سرزمین غریبه‌تیا، تی
غربت زندگی اکنت، و انا یا چهارصد سال نسل
ابراهیم برده خوشو اکنت و انا یا ظلم اکنت.
^۷ و خدا انا هم اُشگت که: "ولی ما ا م ملتی که
ایا بردگیشو اکنت، سِزاشو آتام و بعدش، کوُم
از انا اچت و ا ما تک اِکا پرستش اکنت."
^۸ خدا ش ابراهیم عهد سُنّت کِرد. پ ابراهیم
یک پُسی و اسم اِسحاک ش گیر اُم و انا تی راز
هشتم سُنّت اُشکِه. و اِسحاک هم یک پُسی و
اسم یعکوب ش گیر اُم، و یعکوب هم دوازده‌تا
پُس ش گیر اُم که بابئی اما هِت.

^۹ «و بابتیا مو از حسودی، یوسفا شُن مصر
فَرت. ولی خدا خاد یوسف هاد. ^{۱۰} و انا از
هَمه مصیبتیاش آزاد اُشکِه، و ش انا حکمت
د، تی نظر فرعون، پادشاه مصر عزیز اُشکِه،

اوناکِه ا یوسف حاکم مصر و هَمه دَربارُش
اُشکِه.

^{۱۱} «م موگوا گحطی و مصیبت گاتی تی
کل سرزمین مصر و گنعان اُم و بابتیا مو
شُنشابو خوراک واچرت. ^{۱۲} ولی یعکوب وختی
اُشسُنفت که تی مصر گانوم آدی آدا، ا بابتیا مو
تی اَوّلین سفرشو ش انا فرست. ^{۱۳} تی دَومین
سفر، یوسف ش کاکتیاش گت که کی و فرعون
خاد خونواده یوسف آشنا بو. ^{۱۴} یوسف
از دُمباله باشو یعکوب و هَمه کوم و خویشش
اُشفرست و انا یا که هَمشو اُمزیّه هفتاد و پنج
نفر هادِت، اُشطلبی. ^{۱۵} یعکوب ا مصر چو و
انا هم مُرد، هم یعکوب و هم بابتیا مو؛ ^{۱۶} ولی
جسد باشو شُن شهر شکیم اگَر دَنه و شُن تک
مکَبَره‌ای نه که ابراهیم تی شکیم و نُکره از پُسی
خَمور اُشخِلدستاد.

^{۱۷} «ولی هَمیناکِه زَمون ا حکیکت رَسده
و عده خدا ا ابراهیم نَزیک آدبو، تعداد کوم
اما هم تی مصر بُری زیاد آبو، ^{۱۸} تا موگه‌ای
که تی مصر یک پادشاهیدو اُم که ا یوسف
اُشناسناخت. ^{۱۹} انا خاد کوم اما و حُکّه بازی
رفتار اُشکِه و ا بابتیا مو بُری ظلم اُشکِه و
مجبورشو اُشکِه که ا بچی طَلشو دَر ول بکنت
ت زنده اَینامِت.

^{۲۰} «تی ا زَمونا هاد که موسی ا دنیا اُم. انا تی
چش خدا جو هو هاد. موسی سه ماه تی خونه
باشو گات بو. ^{۲۱} موگه‌ای که ا موسی دَر ول
شُکِه، دُت فرعون انا شاسِه و چن پُس خوش
گات اُشکِه. ^{۲۲} موسی تَموم حکمت مصرنیا ش
یاد گِرت و تی گپ و گُفت و رفتارُش یک آدم
گُدرتمندی بو.

^{۲۳} «وختی که موسی چهل سالش بو، ش
دل افته که ا دیدن کاکتیاش، یعنی بنی‌اسرائیل
اچِه. ^{۲۴} وختی اُشدی یک مرد مصری ا یکی

چهل سال تک مصر و تک دریای سرخ و تک بیابو معجزه‌ها و نشونه‌های آنجوم اشد.

۳۷ «هم موسی هاد که ش کوم اسرائیل گت: "خدا از بین کاکیاتو، پیغامبری چن ما تئسه افرست." ۳۸ هم موسی هاد که تی بیابو خاد مردم هاد، امزه م فرشته‌ای هاد که تی کاو سینا خاد آنا حرف اُشزاد، و همینا هم امزه بابیتامو هاد؛ موسی کلوم زندگی بخشا اُشگرت تا آما هاد.

۳۹ «بابیتامو شنایست که از موسی اطاعت یکنت، بلکه شن لرد زاد، و تی دلشو ا طرف مصر اگشتت. ۴۰ آنا یا شن هارون گت: "آبی آما بُتیا نک یکو، ت خدائی آما بت و جلوو آما اُجت، آبی که نادانیم! موسایی که آما از سرزمین مصر سُدر ائو، چه ش سیر اُندا!" ۴۱ تی م رازیا هاد که یک بُتی و شکل گوساله نک شیکه و آبی م بُتا، گربونی تکدیم شیکه و ا م بُتی که و دست خوشو نک سُکردستاد، خارامی شیکه. ۴۲ ولی خدا از آنا یا لو شاگردنه و آنا یا تا و حال خوشو ول اُشیکه ت ا اِسترتی اُسمو پیرستت؛ همونایک تی کتاب پیغامبریا نوشته بُد که:

«آی کوم اسرائیل، تی م چهل سالا که

تی بیابو هادی،

م م حیوونی که تُگشت و گربونی تُکه،

تُن ما تکدیم که؟

۴۳ شما چادر بُت مُلوک و اِستره خداتو رِفان تَن کول خوتو گشتی.

یعنی م بُتی که نک تُکه تا پرستشو یکنی.

ما هم ا شما ا اُتراو بابل تبعید اکنام.

۴۴ «بابیتامو چادر شهادتا تک بیابو شهاد، م چادری که موسی ا آنا و قَرمن خدا طَبک م اَلگوبی که اشدیستاد، نک اُشیکه. ۴۵ بابیتامو وختی خاد یوشع، سرزمین گنعانا از آن ملتیا

از آنا یا ظلم کِردا، موسی پُشت م مظلوما اُشگرت و خاد گشتنه م مصرنا، انتکام آنا اُشگرت. ۲۵ موسی گمون شیکه کاکتاش اَفهیمت که خدا شنه و دست آنا نجاتشو هاد، ولی آنا یا شنفهمی. ۲۶ راز بعد، موسی ا دو نفر از آنا یا اشدی که اُمربیه جر و مُرافعه شواکه و، و نیت صلح ددشو ش آنا یا گت: "آی مردیا، شما کاک هی، آبی چه ا یکدو ظلم کِردای؟" ۲۷ "ولی م آدمی که ا هُمسادش ظلم شیکه، لاح ش موسی د و اُشگت: "که ش تو حاکم و کاَضین آما که؟ ۲۸ تته ا ما هم یکیش نه؟ همونایک ده م مصرنا اُنکشت." ۲۹ وختی موسی انا اُشنفت، گروخت و تی سرزمین میدیان تی غربت اُمود و آنکا دوتا پُس ش گیر اَم.

۳۰ «چهل سال گذشت. یک راز تی بیابو، نزیک کاو سینا، یک فرشته‌ای تی شعلَه بُته‌ای که اُست ا موسی ظاهر بو. ۳۱ وختی موسی انا اشدی از ا پچی که اشدیستاد تعجب اُشیکه. و همینا که نزیک اچو تا چش یکو، صدایی از خداوند ا آنا رسی که: ۳۲ "ما هام خدای بابیات، خدای ابراهیم، اسحاق و یعقوب." موسی لرز ش جو اُفته و جرأت اُشیکه چش یکو.

۳۳ «پ خداوند ش آنا گت: "چتیت از پات اُدر بیا، آبی که جی که لی آنا وایستدستش زَمین مكدسیه. ۳۴ البته که ما مصیبت کومم که تی مصر هت اُمید و نالیش آنا یا اُشنفت، و زیر اُندستام ت آزادشو یکنام. آله پدا، ما ت مصر افرستام."

۳۵ «هم موسایی که کوم آما ا آنا رد شیکه و شُن آنا گت: "که ش تو حاکم و کاَضی که؟" خدا ا مردا و دست م فرشته‌ای که تی بُته ا آنا ظاهر بو، اُشفرست ت هم حاکم و هم آزاد کننده به. ۳۶ ا مردا ا آنا یا از مصر سُدر ائو و

اُشدی. ^{۵۶} استیفان اُشگت: «بِیئی، دِدام که آسمونیا واز آئِد و پُسی انسان اُ دست راست خدا وایستد.»

^{۵۷} ولی آنایا کال شُکه و گاشیاشو شُگرت، و هَمه اُمَرِیَه اُ استیفان حملَه شُکه. ^{۵۸} بعد اُ آنا شُن حَسارَ کِه و از شهر شُنَدَر بو، و سنگسارُش شُکه. شاهدیا جَمه یاشو شُنحدِ پئی جووئی و اسم سولُس نه.

^{۵۹} وختی اُ استیفان سنگسار شوکِه، آنا کال اُشکه، اُشگت: «آی خداوند عیسی، روح مائا بِگِر!» ^{۶۰} و جاک اُشزاد و کال اُشکه: «آی خداوند، اُ گناها اُ پی ایا مَنِس.» اِنا اُشگت و مُرد.

سولُس اُ ایمونداریا آزار و اذیت آکو

سولُس از اِکه اُ استیفان شُکشِتستاد، راضی هاد. **A**

تی م رازا، بُری آزار و اذیت و ضد کلیسا تِک شهر اورشلیم شروع بو، اوناکِه غیر از خوارنیا، هَمه ایمونداریا تی منطقه ئی یهودیه و سامره پَخش و پَلا بُدت. ^۲ مَرَدی دیندار اُ استیفان دفن شُکه و پُرسه گاتی شُنسِه گِرت. ^۳ ولی سولُس اُ کلیسا عذاب شَرَسِنه و خونه و خونه اُگشت، اُ زَنیا و مَرَدیا شُ حَسارَ اِکه و شُ زندان اَیست.

فیلیپس تی سامره اُ مسیح اعلام آکو

^۴ ایمونداریا که پَخش و پَلا بُستادت، هر جی که اُچدیت، کلوم خدائا تعلیم شواد. ^۵ فیلیپس هم اُ یکی از شهری سامره چو و مسیحا اُ مردم آنکا اعلام اُشکه. ^۶ جماعت وختی حرفی فیلیپس شُشُفت و نِشونه ئی که انجوم شُدنا شُدی، هَمشو و دِگت اُ چی که شُگت گاش گر شُکه؛ ^۷ آیی که روحی ناپاک

شُن آپس گِرت، چادر شهادتا اُمَره خوشو شُئو. م ملتی که خدا جلوو چش بابِیامو از م سرزمینا شُنَدَر کِردت، م چادرا تا زَمون داوود پادشاه آنکا هاد. ^{۶۱} داوود تی چش خدا عزیز بو و خواهش اُشکه که یک خونه ای آیی خدای بعکوب نَک پکو. ^{۶۲} ولی سلیمون پادشاه هاد که آیی خدای یک خونه ای نَک اُشکه.

^{۶۸} با اِکه خدای متعال تی خونه ئی که و دست آدمی نَک آبه اَنامانه، هَموناکِه اِشعیای پیغامبر اِکه:

^{۶۹} «خداوند اِکه:

«آسمو تخت پادشاهین مائه و زِعی کُرسین زِر پی مائه!

چینا خونه ای آیی ما نَک اکنی،
یا جی استراحت ما کُنه؟

^{۷۰} م دست ما هَمه اُچی یه وَا نَک اُشَنیکه؟»

^{۷۱} «آی کوم سرکش، آی شمایی که دل و گاشیاتو شُنَت نَبْد! شما همیشه جلوو روح کدوس خدا اُویستی. شما هم م گریا اکنی که بابِیاتو شُکه. ^{۷۲} چه یک از پیغامبریا که از دست بابِیاتو آزار و اذیت اُشَنید؟ آنایا حتی، پیغامبری که اُنَدِه م صالحا از گبل اعلام شُکِردستاد، شُگشت؛ مِکه شما آله اُ آنا خیانت تُکُرد و تُگَشته، ^{۷۳} شمایی که شریعتا که اُ واسطه فرشته یا دَد بو، تُگِرت و اُ آنا عمل تُنیکه.»

سنگسار بُدنه استیفان

^{۷۴} اعضای شورا وختی اُ حرفیه و شُشُفت، تَریخ بُدت و دُودو گروچه شُکه. ^{۷۵} ولی استیفان که پُر از روح کدوس خدا هاد، چش شُ تِک آسمو بَست، و اُشکوه و جلال خدا و اُ عیسی که اُ دست راست خدا وایستدستاد

هم! گُدرتا هاتی تا لی هرکه دست هُیسام، روح کدوس خدائا یِگر.»

۲۰ ولی پطرس شُ آنا گُت: «پولت خاد خوت نابود بیه! آسی که فکر اُنیکه تَشابه عطای خدائا و پول ا دست بیارش! ۲۱ تو نه کِسمتی از ا خدمتیش و نه از ا خدمتا سَهمی آته، آسی که دلت تی حضور خدا صاف نی. ۲۲ پ از ا بَدین خوت توبه یکو و تی حضور خداوند دعا یکو تا بلکه نیت دلت بَخِشَد بیه؛ ۲۳ آسی که یدام پُر از زهر تهریش و اسیر بدی هِش.» ۲۴ شَمعون اُشگت: «شما آسی ما حَید خداوند دعا یکنی ت هیچ یک از م چی که تُگتیه مُ سِر نیاد.»

۲۵ پطرس و یوحنا بعد از شهادت دَد و اعلام کِرْدِه کَوم خداوند، ا اورشلیم آگِشِت. آنا تی رَه انجیلا ا بُری از دِهی سامِرِه اعلام شُکِه.

فیلیپس و خواجه سرای حبشی

۲۶ یک فرشته خداوند شُ فیلیپس گُت: «پاپیش و ا طرف جنوب اُچا، م رهی که از اورشلیم ا طرف غزه اُچه.» اُنکا بیابوئه. ۲۷ فیلیپس هم اُپا بو و ا رَه اُفته، تی رَه ا یک خواجه حبشی رَسی. آنا یکی از آدابی گُپ دَربار 'گنداکه'، مَلکه حبشه هاد، و هَمَه خزانه مَلکه شُ دست هاد. خواجه آسی پرستش خدا ا اورشلیم اُنْدستاد ۲۸ و موگِه آگِشت، تی اُراهه خوش اُداستاد و کتاب اِشعیای پیغامبرا شُخواد. ۲۹ روح خدا شُ فیلیپس گُت: «نَریک اُچا و اُمَرِه م اُراهه تا پش.»

۳۰ پ فیلیپس ا طرف اُراهه شُخیزکه و اُششُفت که خواجه کتاب اِشعیای پیغامبرا آخوادای. از انا اُشپُرسی: «م چی که آخواداش، قَهمداش؟»

از بُری از آدابی که گرفتارش هادِت و کال، دَر اُنْدِت و بُری از فلجیا و لَنگیا شفا شُگِرِت. ۸ پ خارامِن گاتی تی م شهر اُرُو اُفته.

ایمون اَنورْدِه شَمعون جود

۹ ولی تی م شهر ا یک مردی و اسم شَمعون زندگی شُکِه. آنا گَبَلنیا تی م شهر ا جودَه‌ای شُکِه و مردم سامِرِه از گرایش حیرون هادِت. شَمعون ادعا شُکِه آسی خوش گسیه. ۱۰ هَمَه از کینگیله و گپ، ا آنا گاش گر شواکه و شواگت: «م گُدرت گات خدا که اگائِت، ائه.» ۱۱ و مردم ا شَمعون گاش گر شواکه، آسی که بُری وخت هاد که ا آنا و جودَه‌ایش حیرون ا شُکِرْدستاد. ۱۲ ولی وختی آنا ا خبر خَش فیلیپس که دربارَه پادشاهِن خدا و دربارَه اسم عیسی مسیح هاد، ایمون شُتو، هم مرد و هم زن، غُسل تعمید شُگِرِت. ۱۳ حتی شَمعون خوش هم ایمون شُتو و بعد از تعمید گِرِته تِیپِستا اُمَرِه فیلیپس هاد. شَمعون از دِدِه نِشونَه‌یا و معجزه‌ی گاتی که اَنجوم اُبو، تعجب ا شُکِرْدستاد.

۱۴ وختی خوارنیا تی اورشلیم شُشُفت که سامِرِنیا کَوم خدائا گبول شُکِرِد، ا پطرس و یوحنا شُخَید آنا ا فِرِست. ۱۵ اَن دوتا ا منطقِه سامِرِه اُنْدِت، آسی آنا دعا شُکِه تا روح کدوس خدائا یِگِرِت، ۱۶ آسی که هَنو روح کدوس خدا لی هیچ یک از آنا ا نازل نِپُستاد، بلکه آنا ا فُگَط و اسم خداوند عیسی تعمید شُگِرِتستاد. ۱۷ پ پطرس و یوحنا دستیاشو شُن لی آنا ا نه و آنا ا روح کدوس خدائا شُگِرِت.

۱۸ شَمعون وختی اُشدی که و دست نَدِه خوارنیا لی مردم، روح خدا ا آنا دَد اُبه، یک مُشت پول شُتو و ۱۹ شُ خوارنیا گُت: «ا ما

ایمون ائوردِه سولُس

۹ ولی سولُس که از تهدید و کُشته شاگردی خداوند اصلاً دست بردار نهد، حدِ گپترین کاهِن چو ۲ و از گپترین کاهِن شئست اُ عبادتگاهی یهودنیا تی شهر دمشق نامَه ئی ینوسَه تا آگَه از آدایِ طریقت، گسیا شاجو، یعنی کیسی که دُمباله راوِ عیسی هِت، چه زن و چه مرد، شُبِگِر و دست بَسته شُن شهر اورشلیم بیارِ.

۳ هَمیناکیه تی رَه هاد، وَختی اُ دمشق نَزیک آبو، چَخو نوری از آسمو دُورُش بَرک اُشزاد. ۴ سولُس لی زَمی اُفته، صدایِ اُششُنفِت که شُ آنا اُگت: «شائول، شائول، آسی چه اُ ما آزار و اذیت آرسِنش؟»

۵ سولُس اُشگت: «سروُم، تو کیه هیش؟» آنا اُشگت: «ما عیسی هام، م که تو اُ آنا آزار و اذیتش اکِنش. ۶ ولی آپایش و اُ شهر اُچا. آنکا اُ تو گتَه آیه که باید چه بکِنش.» ۷ همسفری سولُس ساکت وایستدستادِت؛ آنایا صدانا شواشُنفِت، ولی اُ کسی شُنادی. ۸ سولُس از زَمی آپابو، و با اِکه چَشیاش واز هاد ولی اُشَنشابو چی بِنه؛ پ دسُش شُگِرِت و شُن دمشق بو. ۹ آنا سه راز کور هاد. نه چی شَخه و نه چی شَدَخه.

۱۰ تی دمشق یَک مردی و اسم حَنانیا زندگی شَکه و یکی از شاگردی عیسی هاد. خداوند تی رُیا شُ آنا گت: «حَنانیا!» آنا هم اُشگت: «بفرما، در خدمتام آی خداوندا.»

۱۱ خداوند شُ حَنانیا گت: «آپایش و اُ طرف کوچه ای که 'راست' اسمُشه اُچا و تی

۳۱ خواجه اُشگت: «چینا مَشاِبَه بَهمام، آگَه کسی رهنماییم نِکو؟» پ از فیلیپُس خواهش اُشکه سوار بِبِه و شُحد هُی. ۳۲ م کِسَمَت از نوشته مَکدَس که خواجه شُخواد، اُ هاد:

«چُن گهری که اَبَرِت تا شُ کاردِت، و چُن بَرّه ای که حد پَشم چِنش آرومِه، هَمونا هم اُنا گُش واز اُناکو. ۳۳ موگه ای که تحقیر آبو، عدالت از اُنا مُضابَقه بو؛

کیه شَشاِبَه از نَسل اُنا حرف بَزاد؟ اُسی که زندگِن اُنا، از لی زَمی آسسته بو.» ۳۴ خواجه شُ فیلیپُس گت: «خواهش اکنام اُ ما بگاِش که اِشعیای پیغامبر، اُ حرفا دربارَه کیه گتا، دربارَه خوش یا گسیدو؟» ۳۵ پ فیلیپُس شروع اُ حرف زاد اُشکه و از م کِسَمَت از نوشته ئی مَکدَس شروع اُشکه، و خبر خَشا دربارَه عیسی شُ خواجه دَ.

۳۶ هَمیناکیه تی رَه اُچِدِت، اُ هُو رَسِدِت. خواجه اُشگت: «چَش بَکو، اِکا هُو هَه! چه جلوو تعمید گِرتم اِگر؟» ۳۷ فیلیپُس اُشگت: «آگَه وَ تَموم دَلت ایمون بیارِش، مسئله ای نی.» خواجه اُشگت: «ایمون اُم که عیسی مسیح پُس خدائه.»

۳۸ خواجه فَرمو اُشد اُراتهئا وایستِت، و فیلیپُس و خواجه، دوتا شو تَک هُو چِدِت و فیلیپُس شُ اُنا تعمید دَ. ۳۹ وَختی از هُو دَر اُنِدِت، روح خداوند فیلیپُسا اُشگِرِت و اُشو و خواجه دِگَه اُنا اُشِنْدی. خواجه وَ خارامی اُ رَه خوش چو. ۴۰ ولی فیلیپُس اُشدی که تی شهر اُشدود. اُنا تی هَمَه شهری مَ منطقه وَا اِگست و انجیلا اعلام شَکه، تا اُ شهر قیصریه رسی.

کاهِنِی گپ شُبَّه، اِکا نِنْد؟» ۲۲ ولی شائول هر راز گویتَه اَبو و اُ یهوَدِی که تی دمشق زندگی شوایه، خاد دلیلی که نابو رد یکُنیش، مُجاشو شَکِه و ثابت شَکِه که عیسی هِم مسیح موعودِه.

گروختنه شائول از دمشق

۲۳ بعد از گذشت بُری رازیا، یهوَدِیا نَکَشَه شُگشی اُ شائول بِکَشِت. ۲۴ ولی شائول از نَکَشَه اَنایا باخبر بو. اَنایا شاو و راز از دروازه‌ی شهر نگهبونی شوایه تا اَشَبِکَشِت. ۲۵ ولی شاگردی شائول شَبوَنَه اُ اَنّا شُن تی زانبیلی نَه، و از یک شیفی که تی دَوار دور شهر هاد شُن زیر فِرِسْت.

شائول تی اورشلیم

۲۶ وَختی شائول اُ اورشلیم رسی، سعی اَشَکِه اَمَرَه شاگردیا به. اَنایا هَمَه از اَنّا شوآترسی، اَسی که باور شُنایه که اَنّا واکعاً شاگرد عیسی بُد. ۲۷ ولی بَرنابا اَنّا شاسه و شَحَد خوارنیا اَنّا، اَسی اَنایا نَکل اَشَکِه که چینا شائول تی رَه دمشق خداوند اَشَدِید و خداوند چینا خاد اَنّا حرف اَشَراد و اَنّا چینا تی دمشق و اسم عیسی و دِلِرزی تعلیم اَشَدِید. ۲۸ پ شائول خَد اَنایا اَمود و تی اورشلیم مَجا رفت و اَمَد شَکِه و دِلِرزی و اسم خداوند تعلیم شَد. ۲۹ شائول خاد یهوَدِی که زابوشو یونانی هاد حرف شَراد و بَحْث شَکِه، ولی اَنایا اَزْدَم اُ هادِت که اَشَبِکَشِت. ۳۰ وَختی کاکِتا از اُ کَضِیه‌وا باخبر بُدِت، شائولا شُن شهر قیصریه اَنّا و از اَنّا شُن شهر تارسوس فِرِسْت.

۳۱ اینانی کلیسائی که تی کُل منطَکَه‌ی یهوَدِیه و جلیل و سامِرَه هادِت آرامش شَگِرِت، و بَنا

خوَنَه یهودا، سراغ سولُس تارسوسیا بَگر. اَسی که اَنّا دعا کِردا، ۱۲ و تی رَویا اُ یک مردی که اسْمُش خَنانیاَه اَشَدِید، که اَدّا و لی اَنّا دست اَنِیسه ت چشباش دَقَیدو بَینه.

۱۳ ولی خَنانیا جواب اَشَد: «اُی خداوند، از خیلِیا درِباَرَه اُ مَرَدّا اَمُشُفِت که تی اورشلیم اُ اَنایایی که اُ تو ایمون شَهَه چاد ظلم اَشَکِرِد. ۱۴ و اِکا هم از طرف کاهِنِی گپ معبد اختیار اَشَه تا هرکه اُ اسم تو پرستش اکو، دستگیر بِکو.»

۱۵ ولی خداوند شُ خَنانیا گت: «اُچّا، اَسی که اُ مَرَدّا ظرف انتخاب بُدِیَه مائِه تا اسمُ خَدِ غیریهوَدِیا و پادشاهیا و بنی‌اسرائیل بَته. ۱۶ اَسی که ما اُ اَنّا نِشو اَتام که وَخاطر اسم ما باید چاد عذاب بَگِشَه.»

۱۷ پ خَنانیا چو و اُ تَک م خوَنَه‌وا چو. اَنّا دستباش شُ لی شائول نَه، اَشَگِت: «اُی کاک، شائول، خداوند عیسی که وَختی اُ اِکا داندیش تَک رَه اُ تو ظاهر بو، اَشَفِرِسَدِستام تا چَشِیات دَقَیدو بَینه و از روح کَدوس خدا پُر بِیش.» ۱۸ جَحو تَک چی چُن پوَلِکِه از چِشی شائول اَفَتَه و چشباش دَقَیدو روشن اَبو. م موگوا شائول اُپا بو و غُسل تعمید اَشَگِرِت. ۱۹ بعد خوراک اَشَخَه و جو اَشَگِرِت.

شائول تَک عبادتگاهیا عیسی‌نا اعلام اکو

شائول چند راز خاد شاگردیا تی دمشق اَمود. ۲۰ اَنّا جَحو تَک عبادتگاهیا شروع اُ حرف زاد درِباَرَه عیسی اَشَکِه و شَگِت: «عیسی پُس خدایَه.» ۲۱ هرکه حرفی اَنّا شَسُنُفِت تعجب شَکِه و شَگِت: «م اُ مَرَدّا م نی که تی اورشلیم اُ اَنایایی که اسم عیسی‌نا شُن زابو اَدائو نابود شَکِه؟ م و اُ کَصدا که دستگیرشو بِکو و خَد

۴۰ ولی پطرس اُهمه آنایا از تِک جا سُدر
یکه و جاک اُشزاد، دعا اُشکه. بعد لو ش طرف
جسد یکه و اُشگت: «طابیتا، آپابش!» طابیتا
چشباش واز شاکه و وختی پطرسا اُشدی،
سُست. ۴۱ پطرس دست طابیتا اُشگرت و
بلند شاکه. م موگوا اُ آنایای که اُ مسیح ایمون
شهاد و اُ بوه زنیا جار اُشزاد و اُ طابیتا زنده ش
تحویل دَدِت. ۴۲ اُ خبرا تی گل یافا پیچئست
و خلیا اُ خداوند ایمون شئو. ۴۳ پطرس بُری
رازا تی یافا حد یک چرم سازی و اسم شمعون
آمود.

پطرس و گرنلیوس

۱. تِک شهر قیصریه یک مردی و اسم
گرنلیوس زندگی شَکه. انا یک افسر
رومی هاد تی یک گروه گات که اسم م گروه
'گردان ایتالیای' هاد. ۲ انا و همه اهل خوئش
دیندار و خداترس هادت. گرنلیوس و دست
و دلوازی ش مردم صدگه اَد و همیشه اُ درگاه
خدا دعا شَکه. ۳ یک راز دوروبر ساعت سه
پشین بُری واضح تی رؤیا اُشدی که یک فرشته
خدا سُحد اُم و ش انا گت: «ای گرنلیوس!»
۴ گرنلیوس و ترس چش ش لی انا بست و
اُشگت: «بفرما، سَروُم!»

فرشته ش انا گت: «دعائیات و صدگه یات
چُن یک هدیه یادگاری اُ برا چِد و اُ حضور
خدا رسد. ۵ اَله چند نفرا اُ شهر یافا بفرست
ت شمعون معروف و پطرسا اُکا ببارت. ۶ انا
مهمُن یک چرم ساز و اسم شمعونه که خوئش
لب دریائه.»

اُبدت. ایمونداریا و ترس خداوند زندگی شو اَکه
و و دلگرمین روح کدوس خدا تعدادشو پشته
آبو.

شفای اینیاس

۳۲ پطرس که مَجا اگشت، اُ شهر لُده هم
چو تا اُ آنایای که اُ مسیح ایمون شهاد و
انکا زندگی شو اَکه پینه. ۳۳ انکا اُ یک نفر و
اسم اینیاس اُشدی، انا هشت سال هاد که
فلج هاد و تی جاگه اُفتدستاد. ۳۴ پطرس ش
انا گت: «اینیاس، عیسی مسیح اُ تو شفا اَد.
آپابش و جاگت جمع اکو!» انا چخو آپابو،
۳۵ همه آنایای که تی لُده و شارون زندگی شو اَکه
اُ اینیاس سُدی و اُ طرف خداوند اگشت.

زنده اُبدیه طابیتا

۳۶ تِک شهر یافا یک شاگردی و اسم طابیتا
زندگی شَکه. اُ طابیتا و زابُن یونانی دورکاس
اگائت یعنی آهو. ۱ زنا بُری گری خیر شَکه
و اُ فخیریا کمک شَکه. ۳۷ طابیتا تی م رازیا
مریض بو و مُرد. جسدش ششو و شُن تِک
بالاخونه ای نه. ۳۸ و خاطر اَکه لُده نزیک یافا
هاد، وختی شاگردیا شُشُنفِتستاد که پطرس تی
لُده، دو نفر سُحد فرست و خواهش شَکه
و شگت: «لطفاً چخو مُنحد پدا.»

۳۹ پطرس آپابو و سُنمره چو. وختی اُ انکا
رسی، اُ انا شُن بالاخونه بو. بوه زنیا همه دُورش
جمع اُبدت و، و گریخ جُمه تی که دورکاس
زَمونی که زنده هاد اُشدوتستاد، شُن نِشَن انا
اَد.

۲۱ پطرس زیر حد م مردیا چو و اُشگت: «ما م هام که شزدم گشتایی. آیی چه اندستی؟»

۲۲ آنایا شگت: «افسر رومی گرنلیوس اُشفرستدستیم. آنا یک مرد درستکار و خدا ترسه و هَمه ملت یهود از خوین آنا حرف آرنِت. آنا از یک فرشته مکدس فرمو اُشگریته که آردمباله تو بفرست ت تو اُخوش اُچش و آنا حرفیات بشناو.» ۲۳ پ پطرس اُ آنایا ش یک خونه بو تا مهموش پت.

راز بعد، پطرس آپابو و امزه آنایا اُ ره افته. مُشتی از کاکتیا که مال یافا هایدت هم شمره چِدِت. ۲۴ صباش اُ قیصریه رَسِدِت. گرنلیوس منتظر آنایا هاد، و کوم و خویش و رفیکی نَزیکش هم جمع شاگردستاد. ۲۵ وختی پطرس شسِت اُ یک خونه اُچه، گرنلیوس ش جلو چو، و ش پا افته، و اُ آنا پرستش اُشکه. ۲۶ ولی پطرس اُ آنا بلند شاکه و اُشگت: «آپایش؛ ما هم یک آدامام.»

۲۷ بعد پطرس هَمینا که خاد آنا حرف شَراد اُ یک خونه چو و اُشدی که بُری آدام آنکا جمع هِت. ۲۸ پطرس ش اُ آنایا گت: «شما خوتو آدانی که آیی یک یهودی شرعاً روا نی که خاد کِیی که از یک ملتیدو هِت، معاشرت شیه یا اُ خونه آنایا اُچِت. ولی خدا ش نشو دِستام که نباید اُ هِسکه حروم یا نجس یگام. ۲۹ پ وختی آردمباله ما تُفرست، بی چوون و چرا اُندام. آله یگائی، آیی چه آردمباله ما تُفرست؟»

۳۰ گرنلیوس اُشگت: «چهار راز گبل هم موگوا، دوروبر ساعت سه پشین، تی خونم دعا مَکه که چخو یک مردی و جُمه نورانی جلووم وایست ۳۱ و اُشگت: "گرنلیوس، دعات گبول بُد و صدگئی که اُندِستاد تی حضور خدا اُ یاد اُند. ۳۲ پ چند نفر اُ یافا بفرست ت اُ شمعون

۷ وختی فرشته ای که خاد آنا حرف شَراد شَرحد چو، گرنلیوس اُ دو نفر از نوکریاش و یکی از سربازباش که اُ آنا خدمت شَکه و مرد دینداری هاد، جار اُشَراد ۸ و هَمه گَضیه و اُش اُنایا گت و ش یافا فِرستِدِت.

رؤیای پطرس

۹ راز بعد، وختی آنایا تی ره هایدت و نَزیک شهر هایدت، نَزیک دوازده پشین هاد که پطرس اُ لی بو چو تا دعا یکو. ۱۰ پطرس گشتش بو و شسِت چی بَخه. ولی م موگوا که آنایا خورا کا آماده شواکه، پطرس از حال چو. ۱۱ تی م حالا اُشدی که اُسمونیا واز اُبدت و چی چُن سفره گاتی که از چهارتا چگش اُزوئِه، اُ طرف زعی زیر اُندا. ۱۲ م سفره و پُر از م رگم حیوونیا و خزندیا و پرندهی اُسمو هاد. ۱۳ م موگوا صدایی اُ آنا رسی که: «پطرس، آپایش، اُ کارد د و یخو!»

۱۴ ولی پطرس اُشگت: «اصلاً، آی خداوند، آیی که ما هِسوخت اُ چی که حرومه یا نجسه گپ اُمیزاد.»

۱۵ م صدائا آیی دَفه دَوَم ش اُ آنایا گت که «اُ م چی که خدا حلال اُشکرد، تو مَگه حرومه!» ۱۶ اُ اتفاقا سه دَفه تکرار بو و چخو سفره و اُ طرف اُسمو بَر اُرد بو.

۱۷ م موگوا که پطرس تپتور هاد و اُ معین اُ رؤیایی که اُشدِستاد فکر شَکه، فِرستدئی گرنلیوس، خونه شمعونا شُناجو و دُم دالوش وایستدِت. ۱۸ آنایا جار شَراد و شُپرسی که شمعون که پطرس شگائت آنکا مهموئه یا نه.

۱۹ پطرس هَمینا که اُ م رؤیائا فکر شَکه روح خدا ش اُ آنایا گت: «بِین، سه نفر اُردم تو گشتات. ۲۰ آپایش، زیر اُچا و بدون اِکه شک بکنش شُمره اُچا، آیی که ما اُمفرستدستِت.»

آنا شهادت آتِ که هرگه اُ عیسی ایمون بیارِ،
اُ واسطَه اسم آنا گناهپاش بَخِشِد اِیه.»

روح کدوس خدا اُ غیریهودنیا نازل اِیه

۴۴ وَخَتی که پطرس هَنو اُ حرفیه‌وا شَراد،
روح کدوس خدا لِی هَمَه اَنایاکه م کَلوما
شُسُنُفَت، نازل بو. ۴۵ مُشَتی از ایموندارِی
سُنَت بُد، یعنی آنایای که از بین یهودنیا
هادِت، اُمَره پطرس اُنْدِستادِت. آنایا حیرون
بُدت، آسی که شُدی عطای روح کدوس خدا
حتی اُ غیریهودنیا هم نازل بو. ۴۶ آسی که
شو اُسُنُفَت که آنایا وَ زائِنی دِگه حرف اَزَنَت و
خدائا ستایش اَکِنَت. بعد پطرس اعلام اُشیکه:
۴۷ «آله که اُ مَرْدُما چُن اَما روح کدوس خدائا
شُگِرِته، کسی شَسابِه جَلوو تعمید دَدَشو تِ هُو
یَگِرِ؟» ۴۸ پطرس فَرَمو اَشَد تا اُ آنایا وَ اسم
عیسی مسیح تعمید هایت. م موگوا آنایا از
پطرس شُئِست یک چند رازی شُنخد وامانِه.

گزارش پطرس اُ کلیسا

۱۱ حواریا و کاکِیا که تِک کُل منطقَه
یهودیَه هادِت، شُسُنُفَت که
غیریهودنیا هم کَلوم خدائا گبول شُکِرِد. ۲ پ
وَخَتی پطرس اُ شهر اورشلیم اُم، م گروهی که
اَصرار اُ سُنَت کِرْدِه غیریهودنیا شُهاد از آنا
ایراد شُگِرَت، شُگَت: ۳ «تو حِد کِبی چِدش
که سُنَت نِئِستِت و خاد آنایا خوراک اُتَخه.»
۴ پطرس هم شروع اُشیکه هَمَه کُضیه‌وا از
اَوَل تِک وَ تِک شُنسِه توضیح اَشَد و اُشگَت:
۵ «ما تِک شهر یافا مشغول دعا هادام که از
حال چدام و تِک رُویایی اُمَدی، تِک چِی چُن
سفره گاتی که از چهارتا چُگش اُوزو هاد، از
آسمو زیر اُم و اُ ما رَسی. ۶ وَخَتی وَلَم وَ دِگَت
چَش اُمکِه، تِی سفره حیوونیا و جونوَری وحشی

که پطرس شُگائِت اُ اِکا بیارِت. آنا خوَنه تِک
چَرَم ساز وَ اسم شَمعون مِهموئِه که خوَنش
لَب دریاِئِه. ۳۳ پَ جِخُو اَزْدُمبالت اُمفِرِست و
تو هم لطف اُتِکه و اُنْدش. آله هَمَه اَما اِکا تِی
حضور خدا حاضِرِم تِ هرچی که خداوند شُ
تو فَرَمو دَد، بِشناوم.»

غیریهودنیا خبر خَشا اَشناوت

۳۴ پَ پطرس شروع اُ حرف زَاد اُشیکه،
اُشگَت: «حکِیکَتَا، اُمفَهی که خدا بین آدمیا
فرق نائِسِه؛ ۳۵ بلکه تِی هر ملتِی هرگه از خدا
بِترسه و کَر وَلما اَنجوم هاد، تِی حضور خدا
گبول اِیه. ۳۶ شما آدانی که خدا کَلومش آسی
کوم اسرائیل اُشفرِست و خِبر خَش صلح و
سلامتیا اُ واسطَه عیسی مسیح که خداوند
هَمَه، اعلام اُشیکه. ۳۷ شما خوتو آدانی بعد از
اِکه یحیی پیغوم غُسل تعمید اعلام اُشیکه، اُ
کَر از منطقَه جلیل شروع بو وَ تِی کُل منطقَه
یهودیَه پَخش بو. ۳۸ اِکه خدا چِینا عیسی
ناصریا وَ روح کدوسش وَ وَ گُدرت، مَسح و
تعیین اُشیکه. آنا مَجا اِگشت و گری خَش شیکه
وَ اُ هَمَه اَنایاکه زِر ظلم ابلِیس هادِت، شفا
شَد، وَخاطر اِکه خدا خاد آنا هاد.

۳۹ «اَما شاهیدی هَمَه گری هِم که آنا، هم
تِک سرزمین یهود و هم تِک شهر اورشلیم
اَنجوم اَشَد. آنایا اُ آنا شُن صلیب گشی،
شُگشت. ۴۰ ولی خدا تِی راز سَوَم زنده شاِکه و
اُ آنا ظاهر اُشیکه، ۴۱ ولی نِه اُ هَمَه مردم، بلکه اُ
آمایی که خدا انتخاب اُشکِرْدستادِم تِ شاهدیا
بِم، یعنی اُ آمایی که بعد از زنده اُیْدِئِه عیسی
از مُردِئَا، خاد آنا مُخَه و مُناخه. ۴۲ آنا شُ اَما
فَرَمو دَت اُ مردم اعلام یَکِنم و شهادت هایت
که عیسی م گسِیه که خدا اُ آنا تعین اُشیکه تِ
کاضِن زندِیا وَ مُردِیا بِه. ۴۳ هَمَه پیغامبریا دربارَه

دَد تا توبه یکنیت، م توبه‌ای که ا طرف زندگی
هدایت اکو!

کلیسای شهر آنطاکیه

۱۹ م ایموندارِی که وَاخا طَر م آزار و اذیتی
که بعد از گُشته استیفان آبو، پَخش و پَلا
بُستادت، تا منطقه‌ی فینیقیه و قَرس و شهر
آنطاکیه چِدَت. آنایا کوم خدائا فَکط شُن
یهودنیا اَگت و بَس. ۲۰ ولی بین آنایا چند
نفر از مردم قَرس و شهر قَیروان هادت که
وَختی ا آنطاکیه رَسِدت، خاد یهودینی که زابوشو
یونانی هاد هم حرف شُزاد و خبر خَش خداوند
عیسی‌نا اعلام شَیکه. ۲۱ دست خداوند خاد
آنایا هاد و تعداد زیادی ایمون شُئو، و ا طرف
خداوند اَگِشِت.

۲۲ ا گُضیه‌وا خَبرش ا گاش کلیسای اورشلیم
رَسی، و آنایا ا بَرنابا شُن آنطاکیه فِرست.
۲۳ وَختی بَرنابا ا آنکا رَسی و فیض خدائا اشدی،
خارام آبو و ا هَمَه آنایا تشویک اَشیکه تَ و
تَموم دل ا خداوند وفادار وامانِت، ۲۴ اَسی که
بَرنابا مرد خَشی هاد و از روح کَدوس خدا و
از ایمون پُر هاد. پَ تعداد زیادی از مردم ا
خداوند ایمون شُئو.

۲۵ پَ بَرنابا ا شهر تارسوس چو تا ا شائول
واجِر. ۲۶ و وَختی شاجو، شُن آنطاکیه ائو. آنایا
آنکا یک سال تَموم خاد کلیسا جمع اَدبِت و
شُن جمعیت زیادی از مردم تعلیم آد. اوّلین
دَقَه‌ای که شُن شاگردیا 'مسیحی' گُت، تی
آنطاکیه هاد.

۲۷ تی م رازیا چنتا نَبی از اورشلیم ا آنطاکیه
اَنِدت. ۲۸ و یکی از آنایا که اسمش آگبوس هاد،
آپابو و و الهام روح خدا و جلو ا شُگت که
گَحطن سختی تی کل دنیا آدا. ا گَحطن تی
زَمون حکومت گلودیوس، امپراطور روم اتفاک

و خَزندِیا و پَرندِی آسَموئا امدی. ۷ یک صدایی
اَمشُفَت که شُگتام: "پَطرُس، آپاِش، ا کارد د
و پَخو."

۸ «ولی ما اَمگت: "اصلاً، آی خداوند، آسی
که ما هِسوخت ا چی که حرومِه یا نجسِه گپ
اَمزاد."

۹ «ولی م صدائا دَقَه دَوَم از آسَمو اَم که "ا
م چی که خدا حلال اَشکِرد، تو مِگِه حرومِه."
۱۰ ا اتفاک سه دَقَه تکرار بو، و م موگوا مچی
دَقِیدو ا آسَمو بَر اُرد بو.

۱۱ «م موگوا، سه نفر که از شهر قیصریه
خَدِ ما فِرستد بُستادت، ا خونه‌ای که اَمّا شُ
یک هادِم رَسِدت. ۱۲ روح خدا شُ ما گُت
که شُئمره اُچام و بینشو فرقی نِیسم. ا شش
تا کاکوا هم اَمَرِه ما اَنِدت، و اَمّا ا خونه
م مرِدا چِدم. ۱۳ انا آسی اَمّا نکل اَشیکه که
چینا اَشِدِستاد که یک فرشته تی خوئش
واپستدستاد و شُ انا گُستاد که: "چند نفرا
ا یافا بَفرست تا شَمعون معروف و پَطرُسا ا
اِکا بیارت. ۱۴ انا پیغومیا ا تو اعلام اکو که ا
واسطَه انا، تو و هَمَه اهل خوئت نجات پیدا
اکنی."

۱۵ «وَختی شروع ا حرف زاد اَمیکه، روح
کَدوس خدا لی آنایا نازل بو، درست هَموناکه
اوّل اَمّا نازل بو. ۱۶ م موگوا کوم خداوند مُ
یاد اَم که چینا اَشگِستاد: "یحیی و هُو غُسل
تعمید اشد ولی شما و روح کَدوس خدا تعمید
اِگری." ۱۷ پَ اگِه خدا م عطاا شُن آنایا د که
بعد از ایمون اُئوردَمو ا خداوند عیسی مسیح
شُن اَمّا د، ما که بام که اَمِشابه جلوو گِر خدائا
بِگرام؟»

۱۸ آنایا وَختی ا حرفیه‌وا شُشُفَت، ساکت
اَبِدت. آنایا خدائا حمد و ستایش شَیکه،
شُگت: «پَ خدا شُ غیریهودنیا هم فرصت

نگهبونی اوّل و دوّم رد بُدِت و اُ دروازَه آهِنی رَسِدِت که دَرُش رَوِزَن شهر واز آدَبو. دروازَه خاد و خاد اِیسی اَنایا واز آبو. اَنایا دَر چِدِت و وَخَتی اُ تَهه کوچِه رَسِدِت، چِخوِم فرشته‌وا ناپدید بو.

۱۱ وَخَتی که پَطْرُس اُ خوش اُم، اُشگِت: «اَلَه دِگِه مطمئننام که خداوند فرشتَش اُشِفِرِسْتَدِ و اُ ما از دست هیرودیس و هَمَه مِ پی که کوم یهود منتظرش هادِت که مِ سِر بیاد، آزاد اُشِکِرِد.»

۱۲ وَخَتی اِنّا اُشَفَهَمی، اُ خَوَنَه مریم نَنَه یوَحَنّا چو، اُ یوَحَنّا مَرَقُس هم شوآگِت. اَنکا خلیا جمع اُبَسِتادِت و دعا شوآکِه. ۱۳ وَخَتی پَطْرُس دَر خَوَنَه‌وا اُشَراد، کَنیزی که اسمُش رودا هاد اُم تا دَرّا واز آکو. ۱۴ مِ کَنیزّا صدای پَطْرُسا اُشِشِناسی، و از خارامی دَرّا واز شانیکِه، بلکه شُخیزکِه چو جا و خبر اُشد که پَطْرُس دُم دالو وایسَد.

۱۵ اَنایا شُن اَنّا گُت: «تو گِنّا بُسِتِش.» ولی مِ کَنیزّا لی حرفُش پریچ هاد، اَنایا هم تیپِستا شوآگِت: «حتما فرشته اَنّا‌هه.»

۱۶ ولی پَطْرُس تیپِستا دَر سَراد. وَخَتی اَنایا دَرّا واز شُنّاکِه، اُ پَطْرُس سُدی و حیرون بُدِت. ۱۷ ولی پَطْرُس و دَسُش شُن اَنایا اشاره اَکِه ساکت اَپِت و شُنسِه نکل اُشِکِه که چِنا خداوند اُ اَنّا از زندان سُدَر اَنوَرِد. پَطْرُس اُشگِت: «اُ یَعکوب و بَکِیَه کاکِیا از اُ گَضِیه‌وا باخبر بَکِی.» مِ موگوا از اَنکا دَر اُم و اُ جیدو چو.

۱۸ وَخَتی صبح بو، بین سربازیا جِنجالی بو، اِیسی که شُنادانِست پَطْرُس چه شُن سِر اُنِد. ۱۹ هیرودیس قَرمو اُشد مَجا اَزْدُم پَطْرُس پِگَرِدِت؛ و وَخَتی شُناجِو از نگهبونیا بازخواست اُشِکِه و حُکم گتَلشو اُشد. بعد

اُفته. ۲۹ پَ شاگردیا تصمیم شُگِرِت هرگِه در حَدّ توانُش، اِیسی کاکِی که تَک یهودیَه زندگی اَکِنِت، کمک بَفرِسِت. ۳۰ پَ هَم گِرا شُکِه و کَمکا شُن دست بَرناپا و شائول دَ و شُنحِد شیخیا فِرِسِت.

پَطْرُس از زندان خلاص اِیه

۱۲ قی مِ رَمونا، هیرودیس پادشاه شروع اُ ظلم و ستم اُ یَک مُشتی از اعضای کلیسا اُشِکِه. ۲ وَ قَرْمِن اَنّا اُ یَعکوب کاکِی یوَحَنّا و شَمشیر شُکُشت. ۳ وَ وَخَتی که اُشدی یهودنیا از اُ گِرُش شُن حَس اُم، بَتَه اُشِکِه و اُ پَطْرُس هم اُشِگِرِت. اُ اتفاقا قی رازی عید فَطیر اُفته. ۴ هیرودیس بعد از دستگیرِن پَطْرُس، اَنّا شُن زندان بَست و چهارتا گروه چهار نفری از سربازیا اِیسی نگهبونِن اَنّا اُشَنه. هیرودیس شُئِست که بعد از عید پِسخ، اُ پَطْرُس جلوو مردم محاکمه بَکو.

۵ پَ پَطْرُس تَک زندان هاد، ولی اعضای کلیسا وَ جَدِیت حِدّ خدا اِیسی اَنّا دعا شوآکِه. ۶ مِ شاولی که هیرودیس شُئِست صَباش اُ پَطْرُس محاکمه بَکو، پَطْرُس مازگِه دوتا سرباز خَیستاد، و خاد دوتا زانجیر شُناپِستِستاد. نگهبونیا هم جلوو دَر زندان نگهبونی شوآد. ۷ چِخو یَک فرشته خداوند حِدّ پَطْرُس وایسَت و یَک نوری تَک زندان درخِشِست. فرشته شُن پهلون پَطْرُس زاد و بیدار شاکِه، اُشگِت: «زود اُپاِش!» و زانجیریا از دِستی پَطْرُس واز آبو.

۸ فرشته شُن اَنّا گُت: «شال گُمَزت واپان و جِتی اُپا کُ.» پَطْرُس هَم گِرا اُشِکِه. بعد فرشته شُن اَنّا گُت: «عبات اُ دُور خوت کُ و اَزْدُمبالَه ما پِدا.» ۹ پَطْرُس اَزْدُمبالَه اَنّا از زندان دَر چو. اَنّا باور اُشناکِه مِ پی که فرشته اَنجوم دَدا، واکِمیَه، بلکه گُمون شِکِه رُویا دَدا. ۱۰ اَنایا از

کدّوس خدا اُشگت: «اُ برنابا و شائول اسی مِ گری که جارشو اُمزاد تا آنجومُش هایت، اسی ما جدا یکنی.»^۳ مِ موگوا، بعد از روزّه و دعا، دست شُن لی دوتا شو نه، برکتشو شُد و اُ آنایا رَوونَه سفر شَکِه.

برنابا و شائول تی قبرس

۴ پ، آن دو نفر که از طرف روح کدّوس خدا فرستد بُستادت، اُ بندر سلوکیه چِدِت و از آنکا از ره دریا اُ قبرس رَسِدِت. ۵ وختی اُ شهر سَلامیس رَسِدِت، یَک عبادنگاهی یهودنیا کوم خدائا اعلام شَکِه. یوحنا که شُن انا مرقُس اُگت هم اسی کمک کِرَد سُنْمَرِه هاد.

۶ آنایا هَمَه جی جزیره نا گِشِتِت تا اُ شهر پافوس رَسِدِت. آنکا اُ یَک یهودنی و اسم بازیشوع شُدی. انا جود و بِن داووی هاد. ۷ انا از رفیکی قَرموندار رومی 'سِرگیوس پولُس' هاد. قَرموندار یَک مرد عاکی هاد و اسی که شَست کوم خدائا پِشناو، اُ برنابا و شائول اُشطلبی. ۸ ولی مِ جودنا که مَعِنِ اسمش عالم هاد خاد آنایا مخالفت اُشکِه و سعی شَکِه نِهَر قَرموندار ایمون بیار. ۹ ولی شائول، که شُن انا پولُس هم اُگت، پُر از روح کدّوس خدا بو، چش شُ لی مِ جودنا بَست و اُشگت: ۱۰ «آی پُس ابلیس، آی دشمن هَمَه صالحی، که پُر از حُکّه بازی و شرارتش! از گج کِرَدِه رَهی راست خداوند دست انا سِهش؟ ۱۱ آله بِن، دست خداوند و ضد توئه. تو کور آیش و تا چند وخت اُتنا شایه آفتاوا بِنیش.»

جُحو، غُبر و تاریکی دُور مِ جودنا اُشگِرِت، انا دُور خوش اِگشت، و اُزُم یَک نفر اِگشت که

هیرودیس از منطقه یهودیه اُ شهر قیصریه چو و چند وخت آنکا آمود.

مرگ هیرودیس

۲۰ هیرودیس از مردم شهری صور و صیدون تَریخ هاد. آنایا هَمَه اُمَریّه شُخَد چِدِت و اُ بلاستوس، خادم مخصوص پادشاه مُجاب شَکِه، و شَست که صلح یَکنت، اسی که مملکت آنایا و خاظر خوراک اُ مملکت هیرودیس پادشاه وابسته هاد.

۲۱ تی رازی که تعیین شُکِرِستاد، هیرودیس عبا ی شاهیش شُبار که، لی تخت پادشاهیش شَست و اسی جماعت سخرنانی اُشکِه. ۲۲ مردم کال شواکه که: «اُ صدائا، صدای یَک خدائِه، نه صدای یَک آدام!» ۲۳ جُحو، یَک فرشته خداوند شُ هیرودیس زاد، اسی که هیرودیس شکوه و جلالت شُ خدا ید. مِ موگوا جوش کرم اُشزاد و مُرد.

۲۴ ولی کوم خدا بَشته و بَشته پَخش اُبو و اُ مَجا اُرسی.

۲۵ وختی برنابا و شائول خدمتشو تَموم شَکِه، از شهر اورشلیم اِگشتِت و اُ یوحنا یی که شُن انا مرقُس هم اُگت اُمَرِه خوشو شُئو.

مأموریت برنابا و شائول

۱۳ تی کلیسای که یَک شهر اَنطاکیه هاد، انبیا و معلمی هادِت: چُن برنابا، شَمعون معروف و نیچر، لوکیوس قیزوانی، مَنائِن که زَفیک بُری گدیمِن هیرودیس حاکم هاد و هَمینا هم شائول. ۲ موگه ای که اِیا مشغول پرستش خداوند و روزّه هادِت، روح

درباره آنا شهادت اشد و اشدت: "داوود پس یسا که باب دل مائه ماجسته؛ آنا خواسته ما کامل انجوم آد."

۲۳ «از نسل هم مردا، خدا همونا که وعده اشد، یک نجات دهند یعنی عیسی نا آیی اسرائیل اشفیرستد. ۲۴ گیل از انده عیسی، یحیی ا همه مردم کوم اسرائیل اعلام اشدتستاد که توبه یکنب و غسل تعمید یگرت. ۲۵ وختی یحیی دوزنه خدمتش تموم شد که، اشدت: "گمون آخی ما که هام؟ نه ما آنا نهام؛ بلکه بعد از ما یکی آدا که ما حتی لیاکت امنی باند چینی پاش واز آکنام."

۲۶ «آی کاگیا، آی بچی نسل ابراهیم پیغامبر، و آی غیریهودی خداترس که اکا هی! پیغوم ا نجاتا، آیی اما فرستد بُد. ۲۷ مردمی که تی اورشلیم زندگی شواکه و رئیساشو، و خاطر اکه نه ا عیسی شناسی و نه گفته تی پیغامبریا که هر شنبه مکدس خواد آیه نا شفه می، خاد محکوم کرد عیسی، گفته تی پیغامبریا شُن انجوم رسته. ۲۸ آنا یا با اکه هیچ تخصیری تک عیسی شنانجو که لایک مرگ به، از پیلانس، فرموندار رومی شست اشدت. ۲۹ وختی تموم م چی پی که درباره عیسی نوشته بُستاد، شُن انجوم رسته، ا آنا از صلیب شُن زیر آتو، شُن تک مکره نه. ۳۰ ولی خدا ا آنا از مردیا زنده شاکه. ۳۱ و عیسی بُری رازیا ا کیسی که خاد آنا از منطقه جلیل ا اورشلیم اندستادیت ظاهر بو. م کیسی که آله درباره عیسی ا کوم آما شهادت آت.

۳۲ «آما ا شما ا خبر خشا اتم که خدا ا م وعده ای که شُن بابتامو د، ۳۳ خاد زنده ا کرد عیسی، آیی اما که اولادی آنا یا هم، شُن انجوم رستد. همونا که تی زبور دوم نوشته بُد: "تو پس ما هیش؛

دستش یگر و رها شُنشو د. ۱۲ وختی فرموندار ا اتفاکا اشدی، ایمون شنو، آیی که از تعلیمی که درباره خداوند شواد هشدش اشدتستاد.

پولس و برنابا تک اناطاکیه پیسیدیه

۱۳ م موگوا پولس و کسی که شمره هادیت از ره دریا از شهر پافوس ا شهر پرجه که تی منطقه پامفیلیه هاد چیت. آنا یوخنا که شُن آنا مرفس آگت، از آنا یا جدا بو و ا شهر اورشلیم آگشت. ۱۴ ولی آنا یا از پرجه رد بُدت و ا اناطاکیه که تی منطقه پیسیدیه هاد رستد. راز شنبه مکدس یهودنیا، ا عبادتگاه چیت و شستد. ۱۵ بعد از خواد تورات و نوشته تی پیغامبریا، رئیس عبادتگاه آیی پولس و برنابا پیغوم شفرست و شگت: «کاگیا، اکه پیغومی نه که باعث دلگرم مردم آیه، یفرمای.»

۱۶ پ پولس وایست و دست اشاره اشدت، اشدت: «آی مردی اسرائیل و آی غیریهودی خداترس، گاش گر یکنی! ۱۷ خدای ا کوم اسرائیل، ا بابتامو انتخاب اشدت و ا کوم آما زمونی که تک سرزمین مصر تی غربت زندگی شواکه، یک ملت گاتی اشدت و و قدرت گاتی ا آنا یا از آنا شدر آتو. ۱۸ خدا نزیک چهل سال رفتار ا کوما تک بیابو تحمل اشدت. ۱۹ و هفتا ملتی که تک سرزمین گنعان هادیت، نابود اشدت و بعد سرزمینشو ا کوم خوش ارث اشدت. ۲۰ ایا همه حدود چهارصد و پنجاه سال طول اشدت.

«و بعد از آنا، تا زمون سموئیل پیغامبر، خدا داوریا شُن آنا یا د. ۲۱ م موگوا آنا یا یک پادشاهی شست و خدا شاول، پس قیس، از طایفه بنیامینا شُن آنا یا د. شاول چهل سال حکومت اشدت. ۲۲ بعد از اکه خدا ا شاول از پادشاهی شاسه، ا داوود انتخاب اشدت تا شاه آنا یا به، و

یهودنیا مِ جماعت گاتا شُدی، حسودی شُکِه و شُن پولس دُشمو د و خاد حرفیاش مخالفت شُکِه.

۴۶ پولس و برنابا و دِلرزی شُگت: «لازم هاد کلوم خدا اوّل از همه اُ شما گُته بیّه. ولی آله که اُ آنا رد تُکِه و اُ خوتو لایک زندگن آبدی تِندانست، بیّنی، اما اُ طرف غیریهودنیا آچم. ۴۷ آسیی که خداوند شُ اما اینا قَرمو دِد که:

”ما اُ تو نوری امِکِرِد آسیی غیریهودنیا،

تا نجاتا اُ کُل دنیا بِرِسنش.“

۴۸ وَختی غیریهودنیا اِنا شُشُفت، خارام آبدت و اُ کلوم خداوند حمد و ستایش شُکِه؛ و آنایایی که آسیی زندگن آبدی انتخاب بُستادِت، ایمون شُو.

۴۹ کلوم خداوند تی کُل مِ منطقِهوا پَخش آو. ۵۰ ولی یهودنیا، اُ زِنی دیندار و سَرناس و همینا هم اُ مَرِدی با نفوذ شهر و ضد پولس و برنابا تحریک شُکِه که آزار و اذیتشو بِکِیت. آنایا اُ پولس و برنابا از منطقِهشو شُندر کِردِت. ۵۱ پولس و برنابا هم و اُ نِشونهوا که خدا مجازاتشو اکو، بَل مِ شهرها از لی پِیاشو شُکِته و اُ شهر قونیه چِدِت. ۵۲ شاگردیا پُر از خارامی و روح کدوس خدا هادِت.

تی شهر قونیه

۱۴ تی شهر قونیه پولس و برنابا اُ عبادتگاه یهودنیا چِدِت و آنکا یک طوری حرف شُزاد که یک تعداد زیادی، هم از یهودنیا و هم از یونانیا ایمون شُو. ۲ ولی یهودنیا که ایمون شُنیوردستاد، اُ غیریهودنیا تحریک شُکِه و فکریاشو نسبت اُ کاگِیا خراب شُکِه. ۳ پ پولس و برنابا بُری وَخت آنکا آمودِت و و دِلرزی آسیی خداوند حرف شوآزاد. مِ خداوندی که و دست آنایا نِشونهیا و معجزهیا آشکار

اراز، ما بای تو بُدام.“

۳۴ ”خدا دربارِه اُ حکیکتا که اُ آنا از مُردِتا زندِه شاکِه که اصلاً نیوسِئی، اینا اُشگِته:

”ما مِ برکتی مکدَس و حتمی

که وعدهاش اُ داوود دَد بُد،

اُ شما آتام.“

۳۵ و آسیی همِ تی یک زبور دِگِه هم اِگِه که:

”تو ناهِرِش انتخاب بُدت پیوسِئی.“

۳۶ ”ولی داوود پادشاه بعد از اِکِه تی زَمون

خوش هدف خدائا شُ آنجوم رَسندِستاد، مُرد

و خَد بابِیاش چو، و بدَنش پیوسِست. ۳۷ ولی

آناکِه خدا زندِه شاکِه، بدَنش نیوسِست.

۳۸ ”پ، آی کاگِیا، اِنا بدانی که اُ واسطِه

عیسائه که بَخشِدِه گناها اُ شما اعلام اِیه.

۳۹ هرگِه اُ عیسی ایمون بیار، اُ واسطِه آنا از

مَچی آزاد اِیه. از همه مِ چِی تی که و شریعت

موسی پیغامبر تِشابو از آنایا آزاد پی. ۴۰ پ

خواستو یِه تا نِکوم کلومی که اُ واسطِه پیغامبریا

گُته بُد تَن سِر بیاد که اِگِه:

۴۱ ”بیّنی، آی کسی که رِشخاند اکئی،

هُشکتو یزاد و هلاک پی،

آسیی که تی زَمون شما یک گری کِردام،

یک گری که حتی اِگِه کسی هم تُیکِه

باور ناکئی.“

۴۲ وَختی پولس و برنابا از عبادتگاه دَر

دانیت، مردم از آنایا خواهش شُکِه که شنبه

بعد هم دربارِه اُ چِی یِهوا خاد آنایا حرف بِزنت.

۴۳ بعد از اِکِه مردم از عبادتگاه دَر چِدِت،

بُری از یهودنیا و آدمی دینداری که یهودی

بُستادِت، اُزْدِمبالِه پولس و برنابا اُ رِه اُفتَدِت.

پولس و برنابا خاد اُ گروها حرف شُزاد و

تشویکشو شُکِه که تی فیض خدا پابرجا بِت.

۴۴ شنبه بعد، تقریباً همه مردم شهر جمع

آبدِت تا کلوم خداوندا بِشناوت. ۴۵ ولی وَختی

۱۴ ولی وَختی مِ دو تا خوارنا، یعنی بَرنا با و پولس، اِنا شُشُفت، جُمه پَزه شُکه و وَ شتاب اُ مارگه جماعت شُن خیز که، کال شُکه که: ۱۵ «آی مَرِدا، آسی چه اِ گریه واکردای؟ آما هم چُن شما، یک آدایم. آما آسی شما اِ خبر خشا مُئورد تا از اِ چِی اِ الکی دست واسهی و اُ طرف خدای زندہ واگردی. مِ خدایی که آسیمو و زعی و دریا و هرچی که شُن تیکه، نک اُشکه. ۱۶ خدا تی نَسلی گبلته اُشهشت که همَه ملتیا اُ رَه خوشو اُچت. ۱۷ ولی اُ خوش بدون شهادت اُشِنه؛ آسی که آنا و فرستدِه بَرَو از آسیمو و وَ دَدِه فصلی پُر ثَمَر اُ شما، شُ شما خوبی که و دلیاتو و خوراک و خارامی سیر شاکه.» ۱۸ حتی و اِ حرفیه و، آنا و سختی شُشابو نظر مَرُدما اِلش بَکنت تا شُنسِه گربونی نِکنت.

سنگسار کِردِه پولس تی لِسْتره

۱۹ ولی یک مُشت یهودی از شهرِ اَنطاکیه و قونیه اُنِدت و جماعتا مُجاب شُکه و اُ پولس سنگسار شُکه. آنا و گمون اِکه پولس مُرده، شُن خَشار که و از شهر شُنذر بو. ۲۰ ولی وَختی شاگردیا دُورَش جمع اُبدت، آنا آبابو و اُ شهر اُگشت. راز بعد، پولس و بَرنا با اُ درِبه چِدت. ۲۱ بعد از اِکه آنا اَنجیلا اُ مردم مِ شهر اِ اعلام شُکه و اُ خیلِیا شاگرد عیسی شُکه، اُ شهرِ لِسْتره و قونیه و اَنطاکیه اُگشت. ۲۲ آنا تی اَن شهریا شُن دل شاگردیا کُوت دَ، و دَلگرمشو شُکه تا تی ایمونشو پابرجا بَت و شُگت که «آما باید بُری سختیا تحمل بَکیم تا اُ پادشاهین خدا جا اُچم.» ۲۳ آنا تی همَه

شُکه و اینایی پیغوم فیضُش تأیید شُکه. ۴ ولی مردم شهر دو گروه بُدت؛ یک گروه پشت یهودنیا شُگرت و یک گروهیدو هم پشت خوارنیا شُگرت. ۵ وَختی که هم غیریهودنیا و هم یهودنیا اُمَره رئیساشو شُست که خاد پولس و بَرنا با رفتار نَ و لَم بَکنت و سنگسارشو بَکنت، ۶ پولس و بَرنا با از اِ گَضیه و با خبر بُدت، و اُ لِسْتره و درِبه، که از شهرِ منطقه لیکاتونیه هادِت، و همینا هم اُ منطقه تی مِ دوروبرا گروخت. ۷ آنا اِنکا بَکسَر اَنجیلا اعلام شو اِکه.

پولس و بَرنا با تی لِسْتره

۸ تی لِسْتره یک مردی اُداستاد که اُشناشبو تی یاش تَکون هاد. آنا مادرزادی فلج هاد و هِسوخت رَه نِچستاد. ۹ موگه ای که پولس حرف شُزاد، آنا گاش گر شُکه. پولس چش شُ لی آنا پست و اُشدی که ایمون شفا گِرته اُشه. ۱۰ پولس و صدای بلند شُ آنا گت: «لی تی یات صاف وایست!» مِ مَرِدا از جاش جَخت و اُ رَه اُفته.

۱۱ وَختی جماعت مِ چِی که پولس اَنجوم اُشدِستادا شُدی، و زابُن لیکاتونی کال شُکه و شُگت: «خدائیا و شَکل انسان خد اُما زیر اُنِدسِت!» ۱۲ آنا اُ بَرنا با زُئوس و اُ پولس 'هَرِمس' جار شُزاد، آسی که سخنگن اصلی پولس هاد. ۱۳ کاهِن معبد زئوس که معبدش دُم دروازه شهر هاد، چنتا گو و چنتا تاج، که و گُل نک بُستاد، شُ دروازه شهر اُئو؛ و شُست خاد جماعت اُمَریه گربونی تَکدیم بَکنت.

و بَرَنابا هَرْجی که خدا اُ واسطَهٗ آنایا آنجوم اُشدِستاد، آسی آنایا نکل شُکِه. ۵ ولی چند نفر از فِرگِهٗ فَرِیسِنیا که ایمون سُئوردِستاد، آبا بُدِت، شُگت: «واجِبِه که اِغیریهودِنیا سُنَّت بِبِت و اُ آنایا قَرمو هاتِم که شریعت موسیٰ اُ آنجوم هاتِت.»

۶ حواریا و شیخیا جمع اُبدِت تا دربارَهٗ اِ مسئله‌وا سُور بِکِنِت. ۷ بعد از بُری گپ و گفت، پطرسُ آپابو و شُ آنایا گت: «آی کاگتیا، شما آدانی که تی رازی اَوّل، خدا اُ ما از بین شما انتخاب اُشیکِه تا غیریهودِنیا از زائِنِ ما پیغوم انجیلا بِشناوِت و ایمون بیارت. ۸ و خدایی که از دل آدمیا باخبرَه، و دَدَهٗ روح کَدوس اُ آنایا، درست هَمونایکِه که روح کَدوسا شُ آما دَه، شُ آنایا شهادت دَه، ۹ خدا بین آما و آنایا هیچ فرقی اُشِنَه، بلکه وَاخاِطِر ایمونشو، دلپاشو پاک شایکِه. ۱۰ پ اَلَهٗ آسی چه اُ خدا امتحان کِردای و جوویِ لی گردِئِه شاگردیا آنسی که نه آما مُشابو م جووئا بِگِشِم، نه بابِئامو؟ ۱۱ ولی آما ایمون مُهَه که اُ واسطَهٗ فیض خداوند عیسی نجات پیدا اکِئِم، درست هَمونایکِه آنایا هم نجات پیدا اکِنِت.»

۱۲ هَمَهٗ کیسی که آنکا جمع هادِت، ساکت اُبدِت و اُ بَرَنابا و پولسُ گاش گر شُکِه. آنایا نِشَوَنَهٗ تا معجزه‌ئی که خدا اُ واسطَهٗ آنایا بین غیریهودِنیا آنجوم اُشدِستاد، نکل شُکِه. ۱۳ وختی حرفپاشو تَموم بو، یعکوب اُشگت: «آی کاگتیا، اُ ما گاش گر بِکِنِی! ۱۴ سَمعون نکل اُشکِرد که چینا خدا اَوّل اُ غیریهودِنیا لطف اُشیکِه، تا از بین آنایا آسی اسم خوش یِک کومی انتخاب بِکو. ۱۵ اِ خاد حرفی پیغامبریا جور در آدا، هَمونایکِه تی کتاب عاموس پیغامبر نوشته بُدِ:

۱۶ «بعد از اِ، اَدگِردام

کلیسائیا شیخی آسی ایمونداریا تعیین شُکِه، و اُ آنایا و دعا و روزَهٗ شُن دست خداوند دَه، اُ م خداوندی که اُ آنا ایمون سُئوردِستاد.

اِگِشت اُ آنطاکیه سوریه

۲۴ بعد، آنایا از منطقَهٗ پیسیدیه رَد بُدِت و اُ منطقَهٗ پامفیلیهٗ چِدِت، ۲۵ آنایا بعد از اِکِه یِک شهر بِرجه از کَوم خدا حرف سُزاد، اُ شهر اُتالیه چِدِت. ۲۶ از اُتالیه و گشتی اُ آنطاکیه اِگِشتِت، م جی که ایمونداریا اُ پولسُ و بَرَنابا شُن دست فیض خدا دِستاد، تا گریا اُ عَهدهٗ بِگِرت، که اَلَهٗ آنجوم سُددِستاد. ۲۷ پولسُ و بَرَنابا وختی اُ آنکا رَسِدِت و اعضای کلیسائا جمع شُناکِه، هَمَهٗ گری که خدا اُ واسطَهٗ آنایا اُشکِردِستاد، اعلام شُکِه و شُگت که خدا چینا در ایمونا لی غیریهودِنیا واز شاکِرد. ۲۸ آنایا بُری وخت تی آنکا خاد شاگردیا اُمودِت.

شورای شهر اورشلیم

۱۵ ولی یِک مُشتی از منطقَهٗ یهودیهٗ اُ شهر آنطاکیه اُنِدِت. آنایا شُن کاگتیا تعلیم اَد که: «اِگِه طِبک رسم موسیٰ پیغامبر سُنَّت نیی، تَناشایِه نجات پیدا بِکِنِی.» ۲ بعد از اِکِه پولسُ و بَرَنابا خاد آنایا بُری مخالفت و جَر و بحث شُکِه، گرار بو که پولسُ و بَرَنابا اُمَرَهٗ چند نفریدو اُ شهر اورشلیم اُچِت تا دربارَهٗ اِ مسئله‌وا خاد حواریا و شیخی سُور بِکِنِت. ۳ پ کلیسا اُ آنایا اُشِفِرِسِت؛ آنایا وختی از منطقَهٗ فینیقیه و سامِرَهٗ رَد اُبدِت، یِک و یِک نکل شُکِه که غیریهودِنیا چینا ایمون سُئورد و هَمَهٗ کاگتیا از اِ بُری خارام اُبدِت. ۴ وختی آنایا اُ اورشلیم رَسِدِت، اعضای کلیسا و حواریا و شیخی و لوی حَس اُ آنایا گبول شُکِه. پولسُ

و چادر داوودا که اَفْتَدِ از لی نو بِنَا اکنام؛
و خرابه‌پاش دَفیدو بِنَا اَدکنام،
و اُنا از لی نو نَک اکنام،
۱۷ تا بَکِیه آدمیزادیا اَز دُمباله خداوند پِت،
و هَمه غیریهودی که اسم ما شُن لوئه.
خداوند اینا اگه،
۱۸ م خداوندی که از تیتّه اِ چی‌یه‌وا
آشکار کردا.

۱۹ «پ حُکم ما اِئه که اَما نباید اِ غیریهودی
که اُ طرف خدا اَدگِردِت، اذیتشو بَکنم. ۲۰ ولی
باید شُنسه یک نامه‌ای بنویسم تا از خوراکی
که اُ بُت پرستی آلودّه، از بی‌عفتی، از خَرَدِه
گِشت حیوونی خَفّه بُد و از خون پرهیز بَکِنِت.
۲۱ اسی که شریعت موسی از نَسلی گدیم تا آلّه
هر شنبه مَکدَس یَک عبادتگاهی یهودنیا خَواد
ایه و تعلیمیش تی هَمه شهریا اعلام آیه.»

نامه شورا اِ ایمونداری غیریهودی

۲۲ پ حواریا و شیخیا اُمَره هَمه اعضای
کلیسا صلاح سُدی از بین خوشو اِ کیبی
انتخاب بَکِنِت و اُ اَنایا اُمَره پولس و بَرَنابا
اُ اَنطاکیه بَفرسِت. اَنایا اِ یهودا که شُن انا
بَرسابا اَگت و اُ سیلاس که بین کاکتیا رهبر هاد،
انتخاب شَیکه. ۲۳ م موگوا یَک نامه و دست
اَنایا شُفرست، که اینا نوشته بُستاد:

«از طرف کاکتیا، اَما حواریا و شیخیا،
اُ کاکتیا غیریهودی تی اَنطاکیه، سوریه و
کیلکیه،
سلام!

۲۴ مُشَنفِت که کیبی از بین اَما، بدون اِکه
قَرُمَنی از اَما شُبه، اُنِدسِت اُ شما و حرفیاشو
پریشون شَکِرد، فکرتو شُن یه لِئه. ۲۵ پ اَما
هَمه اُمَریه اینا صلاح مُدی که مَرَدی انتخاب
بَکنم و اُ اَنایا اُمَره عزیزیمو، بَرَنابا و پولس،

تُنخد بَفرسِتیم، ۲۶ م بَرَنابا و پولسی که وَاخطر
اسم خداوندمو عیسی مسیح، جونشو شُن
گف دستشو نَد. ۲۷ پ اِ یهودا و سیلاس
مُفرسِتد ت اَنایا خوشو هَم چی‌یه‌وا زابُنی
تُبِگائِت. ۲۸ اسی که روح کَدوس خدا و اَما
اینجا صلاح مُدی که غیر از اِ چی‌بی واجب، بار
ساگی تَتی تَن لی کول نِیسیم: ۲۹ اِکه، از م چی که
اُ بُتیا تَکدیم بُد، از خون و گِشت حیوونی خَفّه
بُد و از بی‌عفتی پرهیز بَکنی. اگه اُ خوتو از اِ
چی‌یه‌وا دور نِگه بَکنی، گِر وُلَمی تَکِرد. سلامت
بی.»

۳۰ پ اَنایا اُرُو اَفْتَدِت و اُ اَنطاکیه چَدِت.
اَنکا اعضای کلیسا تا دوریه جمع شُناکه، نامه‌وا
شُن اَنایا د. ۳۱ وختی اَنایا نامه‌وا شُناخواد، از
پیغوم دلگرم کنندّه انا خارام اُبَدِت. ۳۲ یهودا
و سیلاس هم که خوشو نَبی هادِت، و بُری
حرفیا، اُ کاکتیا دلگرم شُناکه و کُوت شُد.
۳۳ یهودا و سیلاس چند وخت اَنکا اَمودِت،
و بعد کاکتیا، اُ ایا و سلامت شُفرسِتد تا اُ
خَد کیبی که شُفرسِتدسِتادِت واگِردِت. ۳۴ ولی
پولس و بَرَنابا تی اَنطاکیه اَمودِت ۳۵ و اُمَره
خیلیدو کلوم خداوندا تعلیم شواد و اعلام
شوکه.

جدایی بین پولس و بَرَنابا

۳۶ بعد از چند وخت، پولس شُ بَرَنابا گت:
«بدا ت اُ هَمه م شهری که کلوم خداوندا
اعلام مِکه، واگِردِم و اُ دیدن کاکتیا اُچم و
بِینم چِنائِت.» ۳۷ بَرَنابا شُست ت اُ یوخنّا
که اُ اَنّا مَرُفُس اَگائِت هم اُمَره خوشو پِرت،
۳۸ ولی پولس صلاح اُشِندی اُ مَرُفُس که تی
منطَکه پامفیلیه از اَنایا جدا بُستاد و خاد
اَنایا همکاری اُشِنکِردستاد، اُمَره خوشو پِرت.
۳۹ اِگد اختلاف بینشو بَرّا اُشِگِرت که از یَکدو

۱۰ وختی پولس! رؤیا! اشدی، اما جُخو! طرف مقدونیه! زه اُفتدیم، آسی که اما مُقهمی که خدا جار اُشرادستیم تا انجیلا! آنا یا اعلام بکنیم.

ایمون اُوردِه لیدیه

۱۱ پ، از ثروآس و گشتی یَکراست اُ جزیره ساموثرای چدیم، و صباش اُ شهر نیاپولیس رسیدیم. ۱۲ از آنکا اُ طرف فیلیپی چدیم که یک شهر مهم بی مقدونیه هاد و رومیا آنکا زندگی شوآکه. اما چند رازی یک م شهرآ آمودیم.

۱۳ راز شنبه مکدس یهودنیا از دروازه شهر در چدیم و حد ریخونه چدیم، که گمون مواکه آنکا یک جی آسی دعا کِردنه. شستیم و خاد زنی که جمع اُستادت، حرف مُراد. ۱۴ مارگه آنا یا یک زنی و اسم لیدیه هاد که اُ حرفیامو گاش گر شَکه. لیدیه خدایپرست هاد و مال شهر تیاتیرا و فروشنده پارچه بی پَنوش هاد که بُری هم گرو هاد. خداوند گلب آنا واز شاکیه تا اُ م چی که پولس اُشگتستاد توجه بکو. ۱۵ بعد از اِکه لیدیه و همینا هم اهل خوئش غُسل تعمید شُگرت، آنا ش اُما اصرار یکه، اُشگت: «اگه گبول نُهه که اُ خداوند ایمون مَئورد، اُ خونه ما بِلگی و وامانی.» اِگد اصرار اُشکیه که اُما چدیم.

پولس و سیلاس یک زندان

۱۶ وختی اُ م جی دعا کِرد اُچدیم، اُ یک کنیزی مُدی که روح فالگیری اُشهاد و از ره رمالی بُری سود ش اُراباباش آرسته. ۱۷ آنا اُزدُم پولس و اُما اُفته و و کال و کیل شگت: «ا مردیا، نوکری خدای متعال هِت که زه نجاتا اُ شما اعلام اکنت.» ۱۸ م کنیزا بُری رازیا اینا شَکه. آخرش پولس از دست آنا خسته بو و آگشت و ش م روحا گت: «و اسم عیسی مسیح اُ تو فرمو

جدا بُدت. برنابا، اُ مرفُس شاسیه و از ره دریا اُ قپرس چو؛ ۴۰ ولی پولس، اُ سیلاس انتخاب اُشکیه. کاکتیا، اُ آنا یا شُن دست فیض خداوند د و م موگوا راهن سفر بُدت. ۴۱ آنا از سوریه و منطقه کیلیکیه رد ابو، و اُ کلیسائی که آنکا هادت گُوت شد.

تیموتائوس اُمره پولس و سیلاس اچه

۱۶ پولس اُ شهر ی دریه و لِسْتره اُم. آنکا یک شاگردی و اسم تیموتائوس هاد که نَنشو یهودی و ایموندار هاد، ولی باشو یونانی هاد. ۲ کاکتیا بی شهر ی لِسْتره و قونیه از تیموتائوس بُری تعریف شوآکه. ۳ پولس آسی که شست تیموتائوس بی سفر شُمره به، و خاطر یهودی که بی م منطقه یا زندگی شوآکه اُ آنا سُنْ اُشکیه، آسی که هَمه شوآدانیست باشو یونانیه. ۴ آنا یا هَمینا که از شهری اُ شهریدو اُچیت بیر رهشو، کانونی که حواریا و شیخی شهر اورشلیم شُندستاد، شُن مردم آنکا اُد ت اُنجومشو هایت. ۵ پ، اعضای کلیسائی بی ایمون گُوت شوآگرت و هر راز تعدادشو بشته ابو.

رؤیای پولس درباره مرد مقدونی

۶ آنا یا از منطقه بی فریجیه و غلاطیه رد بُدت. آسی که روح کدوس خدا ش آنا یا کدغان کِردستاد که بی منطقه آسیا از کلوم خدا حرف نِزنت. ۷ وختی اُ منطقه میسیه رسیدت، سعی شَکه اُ منطقه بیطینیه اُچت، ولی روح عیسی اُشنهشتت. ۸ و خاطر هَم، از میسیه رد بُدت و اُ شهر ثروآس چدت. ۹ شو هاد که پولس بی رؤیا اُشدی که یک مرد مقدونی آنکا وایستد، اُ آنا التماس کِردا و گُتا: «اُ منطقه مقدونیه پدا و مَن خور پَرس.»

اُشزاد و اُشگت: «اُسِر خوت بَلایِ مِیا، اِسی که
 اَما هَمَه اِکا هَم!»^{۲۹} زندانبان اُشگت تا چِراغ
 بیارت و وَ شتاب اُتِک زندان چو و هَمینا که از
 تِرس اَلرَزِست اُپِی پوُلُس و سیلاس اُفته.^{۳۰} مِ
 موگوا، اُ اَنایا شُدَر اَتو و اُشپُرسی: «اَقائیا، چه
 باید یکنام تا نجات پیدا یکنام؟»

^{۳۱} اَنایا جواب شُناد: «اُ خداوند عیسی
 ایمون بیا که تو و هَمَه اهل خَوَت نجات پیدا
 اکئی.»^{۳۲} پوُلُس و سیلاس دربارَه کوم خداوند
 خاد انا و هَمَه کِسی که تِک خَوَتش هایدت،
 حرف شُزاد.^{۳۳} تِی مِ ساعتا از شُو، زندانبان اُ
 اَنایا شاسه و زخمیا شو اُششو. زندانبان و هَمَه
 خونوادش جِخُو تعمید شُگرت.^{۳۴} بعد انا اُ
 اَنایا شُو خَوَتش بو و سفره جلو شو اُشپست.
 مِ زندانبان و هَمَه اهل خَوَتش از ایمون اُتورد اُ
 خدا بُری خارام هایدت.

^{۳۵} ولی وَختی صبح بو، کاضینیا مأموری
 شُفِرست و شُگت: «اُمِ دوتا مَرِدا آزاد یکنی!»
^{۳۶} زندانبان اُ پوُلُس از اِ گَضیه و باخبر اُشیکه و
 اُشگت: «کاضینیا قَرمو شُدَد که آزاد تو یکنام.
 بَ اَله دَر بِلگی و وَ سلامت اُچی.»

^{۳۷} ولی پوُلُس شُو اَنایا گُت: «اما که شهروند
 رومِم بدون محاکمه جلو و هَمَه شُزادستیم و
 شُن زندان بَستستیم. اَله شُیه یواشیکه آزادمو
 یکنیت؟ اصلاً پهر ت خوشو بِلگت و از اِکا
 مُندر بیارت.»

^{۳۸} مأموریا اِ حرفیه و شُن کاضینیا گُت. اَنایا
 وَختی شُشُفت که پوُلُس و سیلاس شهروند
 روم هِت، تِرس شُن جو اُفته.^{۳۹} پَ اُنیت و
 از اَنایا معذرت خواهی شُیکه. پوُلُس و سیلاس
 شُندر اُتوردت و از اَنایا شُست که از مِ

اَتام که از اِ دُتا دَر بِلگش! مِ لحظه و ا، روح از
 انا دَر اَم.

^{۱۹} ولی وَختی اربابی مِ کنیزا شُدی که دِگه
 از طریق مِ کنیزا چِی شُن گیر ید، اُ پوُلُس
 و سیلاس شُگرت و شُن خَشار کِردت، تِی
 میدون شهر شُنخِد رئیسِیا بُردت.^{۲۰} وَختی اُ
 اَنایا شُنخِد کاضینیا اُتوردت، شُگت: «اِ مَرِدا
 یهودی هِت و تِک شهر اَما چِنجال کِردات.
^{۲۱} اَنایا رسم و رسومیا بین مردم اعلام اکنیت
 که گبول کِرد یا اَنجوم دَدش اِسی اَما رومِینیا
 شرعاً روا نی.»

^{۲۲} جماعت هم تِی حمله کِرد اُ پوُلُس و
 سیلاس هَمَدست مِ اَدامیا بُدت. مِ کاضینیا
 قَرمو شُد که جُمَه یاشو پَر یکنیت و، وَ دار
 شُیزنت.^{۲۳} وَختی بُری وَ دار شُزادت، شُن
 تِک زندان بَستت و اُ زندانبان قَرمو شُد که
 چش شُزلو اِسی.^{۲۴} زندانبان هم که اِ قَرمنا
 اُشگرتستاد اُ اَنایا شُو تِک زندان داخلی بَست
 و تِی یاشو وَ کُنده شُو زانجیر کِه.

ایمون اُتوردِه زندانبان

^{۲۵} تَزیکی نصف شُو، پوُلُس و سیلاس دعا
 شو اِکِه و اِسی خدا سرود حمد و ستایش
 شو اُخواد و بَکیه زندانینیا هم اُ اَنایا گاش گر
 شو اِکِه،^{۲۶} که یَکَدَه زلزله گاتی اَم، اونا کِه
 شالده ساختمون زندان لَرَزست. جِخُو هَمَه
 دَریا واز آبو و زنجیریا از دست و پای هَمَه
 بَریست.^{۲۷} وَختی زندانبان بیدار آبو و اُشدی
 که دَری زندان وازه، شمشیرش اُشگشی تا اُ
 خوش بَکُشه، اِسی که گمون شُیکه زندانینیا
 گروختست.^{۲۸} ولی پوُلُس وَ صدای بلند جار

پولس و سیلاس تی شهر بیریه

۱۰ کاکتیا موگه شو، جُخو ا پولس و سیلاس شُن شهر بیریه فرست. آنایا وختی ا آنکا رسدیت، ا عبادتگاه یهودنیا چدیت. ۱۱ ا یهودنیا نجیته از یهودنی تسالونیکي هایت، آنایا کوم خدائا و اشتیاک گبول شُکِه و هر راز نوشتهئی مکدسا و دِگت شوآخواد تا پینت که اچی یه واهمونانه که ایا اگائت، یا نه. ۱۲ پ اینا بو که، تعداد زیادی از یهودنیا ایمون شو و تعداد زنبیا و مردی یونانین سرشناسی که ایمون شو هم کام نهاد.

۱۳ ولی وختی یهودنی تسالونیکي شُقه می که پولس تی بیریه هم کوم خدائا اعلام اشکرِد، ا آنکا هم اُنیت و ا جماعت تحریک شُکِه و چنجال شُن رو بست. ۱۴ پ کاکتیا جُخو ا پولس شُن طرف دریا فرست، ولی سیلاس و تیموتائوس تی بیریه آمودیت. ۱۵ کیسی که امره پولس هایت، تا شهر آتین شُمره چدیت، و بعد و یک فرمئی که از پولس آسی سیلاس و تیموتائوس شُگرت از آنا جدا بُدیت، م فرمنا ا هاد که سیلاس و تیموتائوس باید هر چه زودته حد پولس اُچت.

پولس تک شهر آتین

۱۶ وختی پولس تک آتین منتظر آن دو نفر ا هاد، از اِکه اشدی شهر پُر از بُنیائِه، تی روخس پریشون بو. ۱۷ پ، تک عبادتگاه خاد یهودنیا و یونانینی دیندار و یک میدون شهر هر راز خاد هرگه روبرو ابو گپ و گفت و بحث شُکِه. ۱۸ چنتا از فیلسوفی اپیکوری و رواقی هم خاد پولس جر و بحث شُکِه. مُشتی از آنایا شوآگت: «ا حرف مُفت زنا

شهر اُچت. ۴۰ پ آنایا از زندان در اُنیت، ا دیدن لیدیّه چدیت. وختی ا کاکتیا شدی، دلگرمی شُدیت و بعد از آنکا چدیت.

پولس و سیلاس تک شهر تسالونیکي

۱۷ وختی پولس و سیلاس از شهر اّمفیپولیس و آپولونیا رد بُدیت، ا شهر تسالونیکي اُنیت، که آنکا یک عبادتگاه یهودی اُشهاد. ۲ پولس طبک رسم همیشه اُ عبادتگاه چو. آنا سه تا شنبه مکدس پشت سرتِه از نوشتهئی مکدس خاد آنایا بحث شُکِه ۳ و توضیح شد و ثابت شُکِه که لازم هاد مسیح عذاب بگیشه و از مُردتیا زنده آبه. آنا شُگت: «ا عیسایی که ا شما اعلام اکنام، هم مسیح موعوده.» ۴ مُشتی از آنایا و همینا هم یک جمعیت گاتی از یونانینی دیندار و زنی با نفوذ هم که تعدادشو کام نهاد، مُجاب بُدیت و امره پولس و سیلاس بُدیت.

۵ ولی یهودنیا حسودی شُکِه، و مُشتی آدام ولگرد و شرور از تی کوچه یا جمع شُناکه، گروهی نک شُکِه و تی شهر چنجال شُن رو بست. آنایا تی خونه یاسون برئستیت تا ا پولس و سیلاس از خونه در بیارت و ا مارگه جماعت ببرت. ۶ وختی شُنبابو شوآجرت، ا یاسون و یک مُشتیدو از کاکتیا، ا حد گپی شهر شُن خَسار کِردت و کال شُکِه: «م مردیا که دنیاا شُن یه لیه، ا اِکا هم اُنیدستیت ۷ و یاسون آنایاا شُ خوئش بُرد. ایا همشو و ضد فرمئی امپراطور روم عمل اکنت و اگائت که یک پادشاهیدو هه که اسمش عیسائه.» ۸ وختی مردم و گپی شهر ا حرفا شُشُفت، پریشون بُدیت. ۹ آنایا از یاسون و بکتیه هیلی پول آسی ضمانت شُگرت، بعد ول شُکردت.

هموناكه حتى مُشتى از شاعرى خوتو هم شُگتِه كه:

«واكعاً اما از نسل انا هم.»

۲۹ «بِ آسِي كه از نسل خدا هم، و لم ني اينيا فكر بكنيم كه ذات الهى چُن بَتى از طِلا يا نُكرِه با سنگيه كه آداميا و هنر و تصورشو نك شُكرد. ۳۰ تيتِه، خدا از اينيا نادونى چش پوشي شُكه. ولى آله اُ همِه مردم، مَجا حُكم اكو كه توبه بكنيت. ۳۱ آسِي كه انا يك رازيا معين اُشكرد كه تى م رازا اُ واسطه مردى كه انتخاب اُشكرد، دنياا عادلانه حُكم اكو، و خاد زنده اُكردِه م آداما از مُردِيا، اُ همِه در اُ موردا اطمينان اُشدِد.»

۳۲ آنايا وختى دربارِه زنده اُبدِئه مُردِيا شُشُفت، مُشتيشو رِشخاند شُكه، ولى مُشتيدو شُگت: «مُئه دربارِه اُ غضبه و دوباره از تو پشناوم.» ۳۳ پ، پوُلُس شُنز مارگه چو. ۳۴ ولى يَك مُشتى هم اُمَرِه پوُلُس چِدِت و ايمون شُتو. بين آنايا ديونيسيوس، كه عضو شوراي 'آريوپاگوس' هاد، و يَك زنى و اسم داماريس، و چند نفرِيدو هم هادِت.

پوُلُس تى شهر قُرِنْتُس

۱۸ بعد از اُ، پوُلُس از شهر آتِن در اُم و اُ شهر قُرِنْتُس چو. ۲ آنكا پوُلُس خاد يَك مرد يهودى آشنا بو، كه اسمش آكيلا و مال منطقه پونتوس هاد. آكيلا خاد زَنش پُريسكيلا تازِه از ايتاليا اُنديستاد، آسِي كه گلوديوس، امپراطور روم قَرمو اُشدِستاد كه همِه يهودنيا از شهر روم اُچت. پوُلُس اُ ديدن آنايا چو، ۳ و آسِي كه پوُلُس چُن آنايا گُرش

چه شُئه بگه؟» بَكته شواگت: «اُنگار خدائى دگه و تبليغ كردا.» آسِي كه پوُلُس، عيسى و زنده اُبدِئه مُردِيا و اعلام شُكه. ۱۹ آنايا پوُلُسا شُناسه و شُن شوراي 'آريوپاگوس' بو و شُن انا گت: «آيه اما هم بدانم، اُ تعليم جديدى كه دَداش چُئه؟ ۲۰ آسِي كه حرفيات اُ گاشمو عجيب غريبه. پ مُئه بدانم كه معنِ اُ حرفيا چُئه.» ۲۱ همِه مردم آتِن و غريبهئى كه آنكا زندگى شواكه، وختشو آسِي هيچ گريدو شُنانه غير از اكه دربارِه عكِدهئى جديد حرف بَزنت يا پشناوت.

۲۲ پ پوُلُس مارگه شوراي 'آريوپاگوس' وَايست و اُشگت: «اى مُردى آتِنى، اُدام كه شما از هر نظر بُرى ديندارى. ۲۳ آسِي كه وختى يَك شهر اگِشنام و اُ م چى تى كه شما پَرسيداي چش مَكه، يَك گُربونگه هم امدى كه شُلو نوشتستاد: "آسِي خدای ناشناخته". آله، ما م ناشناخته اى كه اَپَرسى، اُ شما اعلام اكنام.

۲۴ «خدایى كه دنيا و هرچى كه شُ يَك نك اُشكه، صاحب آسمو و زميه و يَك معبدى كه و دست آداميا نك آيه زندگى ناكو. ۲۵ دستى آداميا اشناشايِه اُ خدا خدمت بكو، اُنگار كه انا اُ چى احتياج اُشه، آسِي كه انا خوش اُ همِه آداميا زندگى و نَفَس و مَچى اَد. ۲۶ انا اُ آدامى همِه ملتيا از يَك اُدام شُ وجود اُتو تا لى كُل زمى زندگى بكنيت؛ انا، زَمونى از گبل تعيين بده و م جى كه بايد زندگى بكنيتا معين اُشكه، ۲۷ تا آداميا اُز مبالِه خدا يَت، شايدِم شُردُم بگردت و اُشواجُرت، با اكه خدا از هيچ يَك از اُما دور نى. ۲۸ آسِي كه:

«تِى آنايِه كه زندگى و نك و دُو و هَستى مُهه؛»

جنایت ساځنی تی گر هاد، دلیلی اُمهاد که شکایتو ګېول پکنام. ۱۵ ولی آبی که مسئله سِر کلمه یا واسمیا و شریعت خوتونه، پ خوتو حلش پکنی. ما اُمناځه دربارو اچی ټهوا کضاوت پکنام. ۱۶ و اُآنا یا از دادگاه سُدر که. ۱۷ اُآنا هَمشو اُ سوسیتس، رئیس عبادتگاه شُگرت و جلوو دادگاه شُن اُنا زاد. ولی گالیو اُهیچ پک از اچی اعتنایی اُشیکه.

پولس اُ شهر اُنطاکیه اَدگرد

۱۸ بعد از اُ اتفاقا، پولس بُری رازیا تی قُرنُتس هاد، و بعد از کاکتیا جدا بو و از رَه دریا اُ طرف سوریه چو. تی اُ سفر، پُریسکیلا و اُکیلا هم شُمره هادت. پولس پک شهر کُنْخَریه سِرش اُشیراشی، آبی که اینا ندر اُشیردستاد. ۱۹ وختی اُ شهر اُفُس رَسیدت، پولس اُنکا شُنْز جدا بو و خوش اُ عبادتگاه چو و خاد یهودنیا گپ و گفت و بحث اُشیکه. ۲۰ وختی اُآنا از پولس شُئست هیلی بَشته شُنْخَد و امانه، اُنا ګېول اُشیکه ۲۱ ولی وختی که از اُآنا خداحافظی شیکه، اُشگت: «اُگه خدا اُشِیْټه دَقیدو تُنْخَد اَدگردام.» بعد سوار گشتی بو و از اُفُس چو. ۲۲ وختی پک شهر قیصریه از گشتی زیر اُم، اُ دیدن اعضای کلیسا چو، و بعدش اُ طرف شهر اُنطاکیه چو. ۲۳ بعد از اُیکه چند وخت اُنکا اُمود از اُنکا دَر اُم و، اُ جا و جای منطکه ی غلاطیه و فُرجیه چو و اُ هَمه شَاگردی اِی ایمون ګوَت اُشد.

اُپولس و دِلرزی پک اُفُس حرف اَزاد

۲۴ پک یهودی، و اسم اُپولس، که مال شهر اسکندریه هاد، اُ اُفُس اُم. اُنا سخنان ماهری هاد و از نوشته ی مَکدَس بُری سَر رشته اُشهاد؛ ۲۵ اُنا تی رَه خداوند تعلیم اُشیدستاد و و بُری

چادر نَک کِرَد هاد، خدشو اُمود و گر اُشیکه. ۴ پولس هر شنبه مَکدَس پک عبادتگاه یهودنیا گپ و گفت و بحث شیکه و سعی شیکه اُ یهودنیا و یونانیا مُجاب پکو.

۵ بعد از اُیکه سیلاس و تیموتائوس از منطکه مقدونیه اُنیدت، پولس مشغول اعلام کلام کوم خدا بو، و شُ یهودنیا شهادت اَد که عیسی هَم مسیح موعوده. ۶ ولی وختی اُآنا خاد پولس مخالفت شیکه و دُشمو شُد، پولس و نِشونه اُیکه خدا مجازاتشو اُکو، جُمَش اُشُکته و شُ اُنا یا گت: «خونتو اُ گردِیْه خوتو! ما بی تخصیر هام. اِلا مِم بعد، خد غیر یهودنیا اُچام.»

۷ بعد از عبادتگاه دَر اُم و اُخونه پک مردی و اسم تیتوس یوستوس چو، اُنا اُدام خدپرستی هاد و خوئش اُ عبادتگاه نِستاد. ۸ گریسپوس، رئیس عبادتگاه، خاد هَمه اهل خوئش اُ خداوند ایمون شُئو. هَمینا هم بُری از مردم قُرنُتس وختی حرفی پولس اُشُئفت، ایمون شُئو و غُسل تعمید شُگرت.

۹ پک شُو خداوند تی رُیا شُ پولس گت: «مَترس! بلکه حرف یزاد و ساکت مَپش! ۱۰ آبی که ما خاد تو هام، و هسکه اُ تو حمله ناکو تا بَلایِ ت سِر بیا، آبی که ما پک اُ شهر اُ بُری اُدام اُم که کوم ما هِت.» ۱۱ پ، پولس پک سال و نیم اُنکا اُمود و کوم خدا شُ اُآنا تعلیم د.

۱۲ ولی موگه ای که گالیو، فَرموندار منطکه اُخاټیه هاد، یهودنیا اُمَریْټه هَمَدست بُدِت و، و ضد پولس اُپا بُدِت و اُنا شُن دادگاه گشی، ۱۳ اُآنا شُگت: «اُ اُداما اُ مردم مجاب اُکو تا خدا تا پک طوری پِرسِت که بَر خلاف شریعتِه.»

۱۴ ولی پولس تا شُئست حرف یزاد، گالیو شُ یهودنیا گت: «اُی یهودنیا، اُگه جُرم یا

و نبوت کرد. ^۷م مردیا، همشو تقریباً دوازده نفر هادت.

^۸پولس اُ عبادتگاه یهودنیا چو، آنکا سه ماه و دِلرزی حرف شزاد و دربارِه پادشاهین خدا گپ و گفت و بحث شیکه و اُ آنایا مُجاب شیکه. ^۹ولی مُشتی سر سختی شواکه و ایمون شُنادائو و جلوو جماعت، از آدامی طریقت یعنی از کسی که دُمباله‌راو عیسی هت بد شواگت. پ پولس اُ خوش از آنایا شُ لرد گشی و اُ شاگردیا اُمَره خوش شایسه، و هر راز یک سالن تیرانوس گپ و گفت و بحث شیکه. ^{۱۰}دو سال همینا گذشت، اوناکه همَه آنایایی که یک منطقه آسیا زندگی شواکه، چه یهودی و چه یونانی، کلام خداوند شُشُفت.

پُیی اسکِیوا

^{۱۱}خدا و دست پولس معجزه‌ئی عجیب غربی آنجوم شد، ^{۱۲}اوناکه مردم حتی دستمالیا و پیشبندی که اُ جون پولس اُشخردستاد آسیا مریضیا شوابو، آنایا از مَرَضیاشو به شواذبو و روحی شریر از آنایا دَر دانیت.

^{۱۳}پ چند نفر از جن‌گیری دُوزه گرد یهودی هم سعی شیکه اسم خداوند عیسی‌ئا لی کسی که روحی شریر شهاد، اعلام بکیت. آنایا شواگت: «اُ عیسانی که پولس اعلام آکو گسامتو اَیم!» ^{۱۴}کسی که اُ گرا شواکه، هفتا پُیی اسکِیوا هادت، اسکِیوا یک کاهن گپ یهودی هاد. ^{۱۵}ولی م روح شیرا شُ آنایا جواب د: «اُ عیسی آشناسام، اُ پولس هم آشناسام، ولی شما که هی؟» ^{۱۶}مردی که روح شریر اُشهاد، شُ آنایا حمله کِه و حریف همشو بو، اوناکه آنایا لُخت و پتی و زخمی از م خونه‌وا گروخت.

شوگ و ذوک حرف شزاد و و دِگت دربارِه عیسی تعلیم شد، با اِکه فکط از تعمید یحیی شُدانست. ^{۲۶}اُپولس و دِلرزی یک عبادتگاه شروع اُ حرف زاد اُشیکه. ولی وَختی پُریسکیلا و آکیلا حرفیاش شُشُفت، انا شُخِید خوشو بو و رِه خدائا دَکیکته شُن انا یاد د.

^{۲۷}وَختی اُپولس شُست اُ آخائیه اُچه، کاگتیا دلگرم شُناکه و آسیا شاگردیا شُنوشت که و لوی خَش اُ انا گبول بکیت. وَختی اُپولس اُ آنکا رسی، اُ کسی که اُ واسطه فیض ایمون شُوردستاد، بُری کمک اُشیکه. ^{۲۸}آسیا که انا جلوو همَه، عکیده‌ئی یهودنیا سخت و سفت رد شیکه و، و نوشته‌ئی مکدس ثابت شیکه که عیسی هم مسیح موعوده.

پولس یک شهر اِفَسُس

۱۹ موگه‌ای که اُپولس یک شهر فُرُنُس هاد، پولس بعد از رد بُد از جئی که یک م منطقه‌وا هادت، اُ شهر اِفَسُس رسی. آنکا اُ چنتا از شاگردیا شاجو ^۲و از آنایا اُشپرسی: «موگه‌ای که ایمون تئو، روح کدوس خدائا نُگرت؟» آنایا شُگت: «نه، اما حتی مُنِشُفت که یک روح کدوس خدایی هم هه.»

^۳پولس شُ آنایا گت: «پ چه نوع غُسل تعمیدی نُگرت؟» آنایا شُگت: «تعمید یحیی.»

^۴پولس اُشُگت: «یحیی، اُ آنایایی که توبه شواکه تعمید شد. و ش کوم اُگت که اُ کسی که باید بعد از انا بیاد، یعنی اُ عیسی ایمون بیارت.» ^۵اُ آنایا وَختی اِثا شُشُفت، و اسم خداوند عیسی تعمید شُگرت. ^۶و موگه‌ای که پولس دستیا شُ لی آنایا نه، روح کدوس خدا اُ لی آنایا اُم، و شروع شیکه و زابنی دِگه حرف زاد

گپمو آرتیمیس هم بی ارزش آیه و حتی الهه‌مو آرتیمیس که تی گل آسیا و گل دنیا پرسید آیه، از اُبُهَنُش یَفْتِه.

۲۸ آنایا وَخْتی اِنَّا شُشْنُفْت، بُری تَریخ بُدِت، کال شُکِه که «آرتیمیس اِفْسُسیان گپه!» ۲۹ پ یک چنجالی تَک گل شهر اُرُو اَفْتِه! مردم هَمَه اُمَزیه اُ طرف میدون تماشا شُنخیزِکه و اُ گایوس و آریستارخوس که مال مقدونیه و همسفری پولس هادِت، شُن خَشَار کِرِدِت اَمَرِه خوشو شُبُو. ۳۰ پولس شُئِست اُ مارِکِه جماعت بیاد، ولی شاگردیا شُنهشت. ۳۱ حتی مُشتی از افسری گپ آسیا که از رَفیکِی پولس هادِت، آسیا انا خبر شُفرِست، خواهش شُنزِکه که پا اُ تی میدون تماشا نِیسه.

۳۲ یک مُشت از جماعت کال شواکه یک چی شواگت، یک مُشتیدو یک چیدو. آسیا که حیرون هادِت و بُری از آنایا شُنادایست آسیا چه جمع اُبُست. ۳۳ مُشتی از جماعت گمون شُکِه که اُ چنجالیا زر سِر اسکندر، م اسکندری که یهودنیا شُن جلو پِستِستاد، اسکندر وَ دست اشاره اُشِکه و شُئِست جلوو جماعت از خوش دفاع بکو. ۳۴ ولی وَخْتی آنایا شُفه می که اسکندر یهودیّه، هَمَه اُمَزیه، تقریباً دو ساعت کال شواکه: «آرتیمیس اِفْسُسیان گپه!» ۳۵ بعد از اِکه شهردار جماعتا آروم شاکیه، اُشگت: «مردی اِفْسُس، کی که ندانه اِفْسُس نگهبون آرتیمیس گپه و نگهبون سنگ مکدس آنایه که از اَسِمو نازل بو؟» ۳۶ پ اَله که نایه اُ چی‌یه‌وا حاشا بکنی، باید آروم بی و وَ شتاب گری مکنی. ۳۷ آسیا که اُ مردیه‌وا که تَن اِکا اُتورد، نه از معبد اما دُزی شُکِرِد و نه اُ الهه اما کفر شُگتیه. ۳۸ پ اَگه دیمتریوس و همکاری صنعت گُرش از کسی شکایت شُهه، دَر مَحکمَه‌یا وازه و فرمونداریا هم خِی و

۱۷ هَمَه کیسی که تی اِفْسُس زندگی شواکه، هم یهودنیا و هم یونانیا، از اُ کُضیه‌وا باخبر بُدِت. هَمَشو ترس شُن جو اَفْتِه و اُ اسم خداوند عیسی حرمت شواکه. ۱۸ و هَمینا هم بُری از کیسی که اَله ایمون شُئوردستاد، اُنِدِت، جلوو هَمَه اُ گری خوشو اعتراف شُکِه. ۱۹ خیلیدو هم که گبل از اُ جُوده‌ای شواکه، کتابیا شو شُئو و جلوو هَمَه شُسخنه. کیمت اُ کتابیا که حساب شُکِه پنجاه هزارتا سگه نُکره هاد. ۲۰ اینای، کِلوم خداوند هَمینا پَخش ابو و کُوت شُگِرِت.

چنجال تی اِفْسُس

۲۱ بعد از اُ اتفاقیه‌وا، پولس وَ هدایت روح خدا تصمیم اُشِگِرِت که از رَه منطقه‌ئی مقدونیه و اُخائیه، اُ شهر اورشلیم اُجه. انا اُشگت: «بعد از چَدَم از اُنکا، باید از شهر روم هم دیدن بکنام.» ۲۲ بعد دو نفر از کیسی که اُ انا کمک شواکه، یعنی اُ تیموثائوس و اِراستوس شُ مقدونیه فِرِست و خوش چند وَخْت تَک آسیا آمود.

۲۳ هَم موگوا، چنجال گاتی سِر آدامی طریقت اُرُو اَفْتِه. ۲۴ یک نُکره کاری که اسمش دیمتریوس هاد، بُئی نُکره‌ای از آرتیمیس نک شُکِه، و از اُ رها آسیا صنعت گریا بُری گر شُدانو. ۲۵ دیمتریوس، صنعت گریا و کیسی که تَک اُ حرفه‌وا گر شواکه، یکجا جمع شاکیه و شُ آنایا گت: «مردیا، آدانی که مال و مِئالِمو از اُ گرائه. ۲۶ هَموناکه اُبی و اُشناوی، اُ پولس نه فَکَط تَک اِفْسُس، بلکه تقریباً تی گل آسیا، اُ بُری از مردم مُجاب اُشِکِرِد و از رَه شُدِر کِرِدِست. انا اِگه خدائی که وَ دست آدامیا نک اُپِت، خدا نِهت. ۲۷ اُ خطراهه که نه فَکَط اُ گر و کاسبیمو کِساد بیه، بلکه معبد الهه

که جمع هادِم، بُری چراغ هاد. ۹ یک جوونی که اسمُش اِفتیخوس هاد لب دریچه اُداستاد و پولُس هَمیناِکِه حرف شَزاد، مِ جَوونا کام کامه شُ خُو چو. وِخاطر اِکِه خاوش ساگی بُستاد یَکَدَفَه از طبکه سوَم زیر اَفته و وَختی اُنا سَناسه شُدی که مُرده. ۱۰ ولی پولُس زیر چو، خو شُ لی مِ جَوونا بَست و شُ بغل کِه و اَشگت: «مضطرب مَی، هَنو جو اَشَه!» ۱۱ بعد پولُس بَرا چو و نو تَگِه اَشیکِه و اَشَخِه. اُنا تا صبح شَفک خاد اُنا یا حرف اُنزاد و بعد از اُنکا چو. ۱۲ مردم مِ جَوونا که زنده اُبستاد شُبو و دِلشو بُری اَروم اَبو.

۱۳ اَما هم جلوئه اُ طرف گشتی چِدِم و، وَ گشتی اُ شهر اَسوس چِدِم تا هَموناکِه پولُس گرار اُشندِستاد، اُ اُنا اُنکا سَوار گشتی بَکیم، اِسی که خوش شَیست از رَه هُشکی اُ اُنکا اُچِه. ۱۴ وَختی اُ پولُس تَک اَسوس مُدی، اُنا مَن سَوار گشتی کِه و اُ شهر میتیلینی چِدِم. ۱۵ از اُنکا وَ گشتی اُزَه اُفتَدِم و صَباش اُ رَوِزَن جزیره خِوس رَسِدِم. و پَس صَباش اُ جزیره ساموس چِدِم و رازِ بَعُدش، اُ شهر میلیتوس رَسِدِم. ۱۶ پولُس تصمیم اُشگِرتستاد از رَه دریا از خَد شهر اِفَسُس رَد بیه تا مجبور بیه تَک منطقِه اُسیا وَخت تَلَف بَکو، اِسی که شتاب اُشهاد که اَگِه بیه، تِی راز پَنتیکا سَت تَک شهر اورشلیم بیه.

پولُس خاد شیخی اِفَسُس حرف آزاد

۱۷ پولُس از میلیتوس پیغومی شُ اِفَسُس فِرست و از شیخی کلیسا شَیست که شُخَد یَلِگت. ۱۸ وَختی شُخَد اُنَدِت، شُ اُنا یا گت: «شما خوتو اَدانی که از مِ راز اَوَلا که پا مُ تَک اُسیا نَه، چِینا همیشه بَینتو زندگی اُمَکِرِد. ۱۹ و خداوندا وَ اُفتادِگِنی تَموم و خاد خَرس و خاد سَخْتِینا خدمت اُمَکِرِد؛ مِ سَخْتِی که

حاضِرَت. بَهری شکایتیا شو اُنکا بَپرَت. ۳۹ ولی اَگِه اَزْدُمبالِه چِدِدو هِی، باید تَک مَجلس شهر حل و فصل بَکَی. ۴۰ اِسی که واکعاً اِ خطرا هَه که وَخاطر اُتفاکی اِراز، اُ شورش کِرَد متهم بَیم. اَگِه اِینا بیه، دِگِه مَناشایِه دِلیلی بَیارِم که اِسی چِه اِ چَنجالا اُرُو اَفته.» ۴۱ شَهردار اِنا اُشگت و اُ جماعت پَخش و پَلا اُشیکِه.

پولُس تِی مقدونیه و یونان

۲۰ وَختی چَنجال تَموم بو، پولُس اَزْدُمبالِه شاگردیا اُشفِرست و بعد از دَلگرم اَکِرَدشو، خداحافظی اُشیکِه و اُ طرف منطقِه مقدونیه چو. ۲ بعد از اِکِه پولُس از اُن منطقِه پَرا رَد اُشکِرَدستاد، و اُ ایمونداریا بُری دَلگرم شاگردِستاد، اُ یونان اُم ۳ و سه ماه اُنکا اَمود. موگه اِی که پولُس شَیست وَ گشتی اُ طرف سوریه اُچِه، یهو دِنیَا وَ ضُدش نَکَشه شُگشتی. بَ تصمیم اُشگِرت که از رَه مقدونیه واگِرِد. ۴ اُنا یایی که اُمَرَه پولُس هادِت اِیا هادِت: سوپا تَروس بیریه اِی که پَس پِرووس هاد، اَریستارخوس و سِکوندوس که مال تِسالونیکِی هادِت، گابوس که مال دریه هاد، تِخیکوس و تِروفیموس که مال اُسیا هادِت، و تیموتائوس. ۵ اُنا یا جلوئه از اَما چِدِت و تِی شهر تِرواس منتظر اَما اَمودِت. ۶ ولی اَما بعد از رازی عید قَطیر، وَ گشتی از شهر فیلیپی اُ رَه اُفتَدِم و بعد از پَنج راز، تِی تِرواس اَیه رَسِدِم و هفت راز اُنکا اَمودِم.

زنده اَکِرَدِه اِفتیخوس

۷ اَوَلین رازِ هفتَه، وَختی اِسی تَگِه کِرَدِه نو دُوریه جمع اَبُدِم، پولُس خاد اُنا یا حرف اُنزاد، و اِسی که شَیست صَباش از اُنکا اُچِه، حرفیاش تا نصف شُو طول اُشگشتی. ۸ تِی بالاخوتَه اِی

أَمْنِبُد. ۳۴ خوتو آدانی که هَمِ دستنیم، آسی رفع احتیاجی خوم و کسی که مُمَرَه هادِت، خدمت سُکِرِد. ۳۵ از هر نظر مُ شَمَا یِشو دِدِ که و اینا سخت گر کِرِد، اما باید ا ضعیفیا کمک یکنم، و حرفی خداوند عیسی ئا مَن یاد به که چینا خوش اُسگَت: "دَد از گِرته پُر برکتْنِئِه." ۳۶

پولس وَخَتی ا حرفیاش تَموم اُسکِه، جاک اُشزاد و اُمَرَه هَمَه اَنایا دعا اُسکِه. ۳۷ هَمَه بُری گِریخ سُکِه، و اُ گِرْدِئِه پولس وِلیکا بُدِت، گند شُد. ۳۸ اَنایا بَشْتَه از هَمَه از ا حرف پولس غصه شو اُسگِرْتستاد که اُسگِیستاد، دِگه لوش نایِنِت. بعد تا گشتی شُمَره چِدِت.

پولس ا طرف شهر اورشلیم اچه

۲۱ بعد از اِکه از اَنایا جدا بُدِم، از رَه دریا ا رَه اُفْتَدِم و بَکَراست ا جزیره 'کوس' چِدِم. راز بعد، اُ جزیره رودس و از اَنکا اُبندر پاتارا رَسِدِم. ۲ اَنکا یَک کَشْتِی مَناجو که ا طرف منطقَه فینیقیه اچو. پ سوار بُدِم و حرکت مُکِه. ۳ وَخَتی طرف چِموم جزیره قهرس مُدی، از انا رَد بُدِم و ا طرف سوریه چِدِم. بعد یَک بندر صور از گشتی زیر اُنْدِم، آسی که اَنکا باید بار گشتیا خالی شُناکِرْدستاد. ۴ پ ا شاگردیا مَناجو و اَنکا هفت راز خدشو اَمودِم. اَنایا و هدایت روح خدا شُن پولس اگَت ا شهر اورشلیم نِچِه. ۵ وَخَتی که زَمون اَنکا اَمودَمو تَموم بو، ا رَه اُفْتَدِم و زوونَه سفرمو بُدِم. شاگردیا هَمَشو خاد زَیا و بَچ و باریشو تا در از شهر مُنْمَرَه اُنْدِت. اَنکا لَب دریا جاک مُزاد و دعا مُکِه. ۶ و اُمَرِیْئِه خداحافظی مُکِه. بعد سوار گشتی بُدِم و اَنایا هم ا خُونَشو اگَشْتِت. ۷ اما از بندر صور ا سفرمو که از رَه دریا هاد اداقمه مَد و ا شهر پُتولامائیس رَسِدِم. اَنکا ا دیدن کاکِیَا چِدِم و یَک راز شُنخَد اَمودِم. ۸ راز

وَخاطر نَکَشَه یی یهودنیا مُ سِر اَم. ۲۰ و چینا از اعلام کِرْدِه م چِی یی که آسی شَمَا فایده اَشهاد مُضابِقَه اُمِکِرِد، و چه یی جمع و چه از ا خُونَه ا اَن خُونَهوا مُ شَمَا تعلیم دِد. ۲۱ هَمینا هم ا یهودنیا و هم ا یوناننیا، شهادت اُمَدِد که و توبَه ا طرف خدا واگِرْدِت و ا خداوندمو عیسی مسیح ایمون بیارِت.

۲۲ «بِیَنی اَلَه هم، تی اطاعت از روح خدا، ا اورشلیم اچام و نانام اَنکا چه اتفاقی شِئِه مُ سِر بیاد؛ ۲۳ فُکَط اِنّا اَدانام که یَک هر شهر روح کَدوس خدا ا ما هشدار اَد که زندان و مصیبتیا منتظرُمه. ۲۴ ولی ما جوْنُم مُسِه ارزشی اُشنی، و مُسِه عزیز نی، فُکَط اگِه اُمِشابه، ا وظیفَه و خدمتی که از خداوند عیسی اُمگِرْتِه تَموم اکنام. یعنی ا انجیل فیض خدا شهادت هاتام. ۲۵ «بِیَنی اَلَه اَدانام هیچ یَک از شَمَا که ما بِنِتو رفت و اَمَد اُمِکِرِد و پادشاهن خدانا اعلام اُمِکِرِد، دِگه لوم نایِنِه. ۲۶ پ اراز ا شَمَا اعلام اکنام که خون هِسکِه مُ گِرْد نی، ۲۷ آسی که از اِکه اراده کامل خدانا ا شَمَا اعلام یکنام، مُضابِقَه اُمِکِرِد. ۲۸ خواستو ا خوتو و هَمَه م گلهوا به. م گلهوا که روح کَدوس خدا ا شَمَا اُشْنَدِ تا شُن وِر سِر بی، تا کلیسای خدانا که انا، و خون خوش اُشخِلِد، چِیْی یکنی. ۲۹ اَدانام بعد از چِدِم، گرگی وحشی بِنِتو دِئِت و ا گله رحم ناکِنِت. ۳۰ از بین خوتو کیبی بلند اَدِیْت و حکیکنا والوئِه نِشو اِیْت، تا ا شاگردیا اَزْدُم خوشو یَگِشِت. ۳۱ پ هوشیار بی و ئن یاد به که ما سه سال تَموم، شاو و راز، و خَرَس لِئِه، از هشدار دَد ا هریکتو دست اُمِنگِشی.

۳۲ «اَلَه ئن دست خدا و کَوم فیض انا اَتام که شَساهِ بَناتو یَکو و بین هَمَه کیبی که انتخاب بُسِیْت، ا شَمَا میراث هاد. ۳۳ ما چَشَمداشتی ا نُکَرِه یا طَلا و یا جُمَه کسی

۲۰ آنایا وَختی ! حرفیهوا شُسْنُفت، خدائا حمد و ستایش شُکه. و شُن پولس گت: «کاک، دِداش که بین یهودنیا چند هزار نفر ایمون شُئورد. آنایا هَمَشو نسبت اُ شریعت غیرت شُهه، ۲۱ و بینشو دربارَه تو اینا پُر بُد که تو اَهمَه یهودنی که بین غیریهودنیا هِت، تعلیم آیش که شریعت موسی پیغامبرا ول یَکیت، و اُ آنایا اگائش که اُ بَچیاشو سُنَّت یَکیت و طبک رسم و رسومیامو رفتار یَکیت. ۲۲ اَلَه تکلیف چِئَه؟ حتما، آنایا اشناوت که تو اُنَدستش. ۲۳ پ م چی که اُ تو اگائیم، اَنجوم هاد. اِکا خد اَما چهارتا مرد هِت که نذر شُهه. ۲۴ اُ اُ مَرَدیا اَمَرَه خوت یَب و خاد آنایا اَمَرِیه رسم و رسوم پاک اَبَدَهوا اَنجوم هاد و خرجشو هاد ت شُبشابه سِرشو یِتراشت. اینابی هَمَه اَفْهَمِت حَرْفِی که دربارَه تو شُن آنایا گِته و لَم نی، بلکه تو خوت هم طبک شریعت زندگی اکیش. ۲۵ ولی دربارَه ایموندارِی غیریهودی، اَما حُکم خومو تی نامَه‌ای مَن آنایا رَسِنَد و مُکِته که باید از م چی که اُ بَتیا تَکدیم بُد، از خون، از گِشت حیوونی حَفَه بُد و از بی‌عفتی پرهیز یَکیت.»

۲۶ پ، پولس م مَرَدیهوا اَمَرَه خوش اُشبو و صباش، خادایا رسم و رسوم پاک اَبَدَهوا اَنجوم اُشد و اَمعبد چو تا اعلام یَکو که گی رازی پاک اَبَدشو تَموم اَیه و اُ هر یَکشو کُربونی تَکدیم اَیه.

اُ پولس تَک معبد شُگِرت

۲۷ چی اُ تَموم بُدِئَه م هفت رازی که اِسی پاک اَبَد هاد اَیَمودستاد که چنَتا یهودی از منطقه اَسیا، اُ پولس تَک معبد شُدی. آنایا هَمَه جمعیتا تحریک شُکه و اُ پولس شُگِرت،

بعد، از آنکا در اُنَدیم و اُ شهر قیصریه اُنَدیم. اُ خَوَنَه فیلِیپسی که مَبشر هاد چَدیم و شُخَد اَمودیم. فیلِیپس یکی از آن هفت نفر هاد که یَک اورشلیم اِسی خدمت کِرَد انتخاب بُستاد. ۹ انا چهارتا دُت عَزَب اَشهاد که نبوت شواکه. ۱۰ چند راز آنکا هادیم که یَک نَبی و اسم اَگابوس از منطقه یهودیه رسی. ۱۱ انا خد اَما اُم و تَسمَه پولس شاسه، دست و پَی خوش شابست و اُشگت: «روح کَدوس خدا اَگه: "یهودنی اورشلیم صاحب اُ تَسمَه‌ئا اینا اَدبایت و ش دست غیریهودنیا اَیت."»

۱۲ وَختی انا مُشْنُفت، اَما و اَدابی آنکا اُ پولس التماس مُکه که اُ اورشلیم نِچَه. ۱۳ ولی پولس جواب اُشد: «ا چه گریه که کِرَدای؟ گریخ اکنی و دَلَم اَشکانی. اِسی که ما حاضرام وَخاطر اسم خداوند عیسی نه فَکَط اُ زندان یَفتام، بلکه حتی یَک اورشلیم یِمرام.» ۱۴ وَختی مُدی مُجاب نایه، دِگه ول مُکه و مُگت: «یهر م چی که خواست خداونده، یِبه.»

۱۵ بعد از آن رازیا، بار و بُتَمو مَنابست و اُ طرف اورشلیم اَرَه اُفتَدیم. ۱۶ مُشتی از شاگردیا هم که مال قیصریه هادت مُنَمَرَه اُنَدِت و اُ اَما شُن خَوَنَه یَک نفر و اسم مَناسون بو ت آنکا وامايم. مَناسون، مال قَپرس هاد و یکی از شاگردی گدیمی هاد.

پولس اُ دیدن یَعکوب اَچه

۱۷ وَختی اُ اورشلیم رَسدم، کاکِیا و لوی حَس اُ اَما گبول شُکه. ۱۸ راز بعد پولس خاد اَما اُ دیدن یَعکوب چو و شیخیا هَمَشو آنکا هادت. ۱۹ پولس شُن آنایا سلام که و بعدش یَک و یَک گری که خد اُ واسطَه خدمت انا، بین غیریهودنیا اَنجوم اُشدستاد نکل اُشکه.

پولس خاد مردم حرف آزاد

۳۷ هَنو پولسا شُن تِک گلغه نِبَرِستاد که
آنا شُ قَرمونده گُت: «مَشاہِ یک چِی اُ شما
یِگام؟»

قَرمونده اُشگُت: «مَ تو یونانی بلدش؟ ۳۸ مَ
تو مِ مصرِنا نِہش که چند وخت گبل شورش
شُ رُو بَست و چهار هزارتا مرد آدامگش اُمَرِه
خوش شُ بیابو بو؟»

۳۹ پولس جواب اُشد: «ما یِک مرد یهودی
مال شهر تارسوس تِک منطقہ کیلیکیہ هام.
ما از مردم یِک شهر بی نوم و نِشون نِهام.
خواهش اکنام اجازہ هاتی خاد مردم حرف
بِزنام.»

۴۰ و وختی قَرمونده اجازہ اُشد، پولس لی
پلہ یَا وایست و و دسٹُش شُ مردم اشارہ کہ.
بعد از اِکہ هَمہ ساکت آبدت، و زابُنِ عِبَرانی
خاد آناپا حرف اُشزاد و اُشگُت:

۲۲ «کاکِتا و بابِتا، اُ اُ حرفی کہ آلہ آسی
دفاع از خوم اُ شما آگام گاش گر
یِکنی.»

۲ وختی آناپا شُسٹُفت کہ پولس و زابُنِ
عِبَرانی شُنمَرِه حرف رَتا، ساکتہ ہم آبدت.

پولس اُشگُت: ۳ «ما یِک مرد یهودیام، کہ
تِک شهر تارسوس تِک منطقہ کیلیکیہ اُ دنیا
اُنِدِستام. ولی قِی اُ شهر، تِک اورشلیم گات
بُستام. شریعت بابِتاامو و دِگت، حِدِ گاملائیل
مُ یاد گِریته و آسی خدا غیرت اُم، هَموناکہ

۲۸ آناپا کال شواکہ: «آی مَرِدی اسرائیل، کمک
یِکنی؛ اُ مَرِدا هَمیئہ کہ اُ هَمہ، مَجا و ضد کوم
اما، و ضد شریعت و و ضد اُ جہوا تعلیم آد. اِیا
هَمہ هیچ، آنا حتی اُ یونانیا ہم شُ تِک معبد
اُثورد و اُ جی مکدسا نجس اُشکِرد.» ۲۹ آسی
کہ آناپا گبلتہ اُ ثروفیموس اُفسُسی تِک شهر
خاد پولس شُدِستاد و گمون شواکہ کہ پولس
آنا شُ تِک معبد بُرد.

۳۰ پُ کُل شهر جَنجال اُزو اُفتہ! مردم از هر
طرف حملہ شُکہ و اُ پولس شُگِرت، از معبد و
خَشاز شُن دَر اُتو و جُخو دَرِی معبدا پشت
سِرش شُناپَست. ۳۱ مَ موگوا کہ شُیست اُ
پولس بکِشت، اُ قَرمونده گردان رومی خبر رَسی
کہ قِی کُل اورشلیم جَنجال بُد. ۳۲ مَ قَرموندهوا
جُخو سربازیا و افسریا شاسیہ و اُ طرف آناپا
حملہ شُکہ. وختی جماعت اُ قَرمونده و سربازیا
شُدی، از زادہ پولس دست شُناسیہ.

۳۳ بعد مَ قَرموندهوا جلو اُم و اُ پولس
اُشگِرت و قَرمو اُشد اُ آنا و دوتا زانجیر
اُشوابانت. مَ موگوا اُشپُرسی کہ آنا کی و چه
اُشکِرد. ۳۴ یِک مُشت از جماعت کال شواکہ
و یِک چِی شواگت، یِک مُشتیدو یِک چِیدو.
قَرمونده کہ از شلوغِن زیاد اُشِنشابو حکیکتا
بِقَهْمہ، قَرمو اُشد پولسا اُ گلغہ بِپرِت. ۳۵ وختی
پولس اُ نَزیک پلہ یِی گلغہ رَسی، و خاطر
خشم جماعت، سربازیا مجبور بُدت اُ پولس
لی دستیاشو بِپرِت. ۳۶ آسی کہ جمعیعی کہ
اُز دُمالہ آناپا دانندت، کال شواکہ: «اُشیکشی!»

تو حَدِ هَمَه مردم، شاهد آنا آیش و هرچی که اُتید و اُتسُفَت، شهادت آیش.^{۱۶} آله منتظر چه هیش؟ آپایش و غُسل تعمید یگر و اسمُش جار یزاد، از گناهیات پاک آیش!^{۱۷} «وَختی اُ اورشلیم آگشتام، تِک معبد مشغول دعا هادام که از حال چدام^{۱۸} و خداوندا اُمدی که شُ ما اُگت: "شتاب یکو و هر چه زودته از اورشلیم اُچا، آسی که آنا شهادتی که تو دربارِه ما آیش گبول ناکیت."^{۱۹} «اُمگت: "آی خداوندا، ایا خوشو آدایت که ما از اُ عبادتگاه اُ آن عبادتگاهها اُچدام و اُ آنایاکه اُ تو ایمون شُهاد مْ زندان اُیست و مَزایت.^{۲۰} وَختی خون شاهُت، استیفانا شوالِت، ما خوم آنکا وایستدستادام، و موافک مِ گرا هادام و جُمَه کاتلی آنا مِگرت."^{۲۱} خداوند ش ما گت: "اُچا؛ آسی که ما اُ جئی بُری دور، تُحدِ غیریهودنیا اُفرستام."

پولس، شهروند رومی

^{۲۲} مردم تا اِکای حرفُش اُ پولس گاش گر شُکه، مِ موگوا صداشو بلند شُناکه، کال شُکه: «اینا آدامایا از اِلی زُی نابود یکنی، آسی که زنده اُمودش روا نی!»^{۲۳} هَموناکه آنا کال شوایکه و جُمَه پاشو وَر سِرشو تَکون شواد و دودَلخ شوایکه،^{۲۴} قَرمونده قَرمو اُشد تا پولسا اُ تِک گلغه پیرت، و اُشگت که شَلاق اُشیزنت و از آنا بازخواست یکنیت تَ معلوم بیه آسی چه مردم اینا وَ ضدش کال و کیل شوایکه.^{۲۵} ولی موگهای که اُ پولس شوآبست تا شَلاق اُشیزنت، پولس شُ افسری که آنکا وایستدستاد، گت: «مِ کانون اِاجارهوا اُ شما اَد اُ کسی که شهروند رومه، بدون محاکمه شَلاق یزنی؟»^{۲۶} افسر وَختی اِنا اُشسُفَت، حَدِ

هَمَه شما اِراز تُته.^{۲۷} ما اُ آدامی اُ طریقتا تا حَدِ مرگ آزار و اذیت مَکه و اُ آنایا چه زن و چه مرد مِگرت، مْ زندان اُیست،^{۲۸} هَموناکه گپترین کاهن و هَمَه اعضای شورای شیخیا هم شاشایه اُ حرف ما شهادت هایت. ما از اِیا آسی کاکئی یهودی نامَهئی اُمِگرت و اُ شهر دمشق چدام تَ اُ آدامی طریقت که آنکا هایت هم یگرام و دست بَسته اُ شهر اورشلیم بیارام تا مجازات بیت.

^{۲۹} «وَختی تِک رَه و نَزیک دمشق هادام، موگه پشین، یَکدَفَه نور گاتی از آسمو دُورم بَرک اُشزاد. اِلی زُی اُفتدام و صدایی اُمسُفَت که شُ ما اُگت: "شائول! شائول! آسی چه اُ ما آزار و اذیت اُرسیش؟"

^{۳۰} «ما جواب اُمد: "سرورم، تو کیه هیش؟" «آنا اُشگت: "ما عیسیا ناصری هام، مِ که تو اُ آنا آزار و اذینش اُرسیش."^{۳۱} کسی که مُمَره هایت مِ نورا سُدی، ولی صدای مِ کسی که خاد ما حرف شزادا، شُنفهمی.

^{۳۲} «اُمگت: "سرورم، چه یکنام؟" «خداوند شُ ما گت: "آپایش و اُ دمشق اُچا. آنکا هرچی که معین بُد که آنجوم هایتش، اُ تو گتِه آیه."^{۳۳} وَخاطر بَرک زیاد مِ نورا کور بُدام. آسی هَم هم کسی که مُمَره هایت دستم شُگرت و شُن دمشق بُردام.

^{۳۴} «تِک دمشق، یَک مرد دینداری و اسم خنانیا هاد که طِبک شریعت زندگی شُکه. آنا بین هَمَه یهودینی که آنکا زندگی شوایکه خوشنوم هاد.^{۳۵} خنانیا مُحد اُم و حَدم وایست و اُشگت: "کاک شائول! چشیات یبِنه!" جُحو، چشیم روشن آبو و اُ آنا اُمدی.

^{۳۶} «آنا اُشگت: "خدای بابَیامو انتخاب اُشکِردستش تا اِرادَه آنا پدایش و اُ مِ صالحا، یبِنش و حرفی از زابوش پشناوش.^{۳۷} آسی که

۵ پولس اُشگت: «آی کاگیا، اُمنادانست که آنا گپترین کاهنه؛ آسیی که یک تورات نوشته بُد: «أ رئیس کوُمَت بد مِگه.»»

۶ وَختی پولس اُشفهمی که مُشتی از آنایا از فِرگِه صَدوقی و مُشتیشو از فِرگِه قَریسی هِت، وَ صدای بلند یک شورا اُشگت: «آی کاگیا، ما قَریسی هام و پُسی یک قَریسی، و وَخاطر امیدُم اُزنده اُبدئِه مُردتائِه که محاکمه اُباب.» ۷ وَختی پولس اُنا اُشگت، بین قَریسینیا و صَدوقینیا اختلاف اُفته و جماعت دو گروه بُدت، ۸ آسیی که صَدوقینیا اُگائِت که نه زنده اُبدئِه مُردتائِه هِه، نه فرشته هِه و نه روح، ولی قَریسینیا اُهمه اُچی یا اعتکاد شَهه.

۹ م موگوا چِنجال گاتی اُرو اُفته! مُشتی از معلی تورات که از فِرگِه قَریسی هادت، اُپائِدِت و وَ تندی اعتراض شُکِه و شُگت: «اما هیچ چی نِ وُلَمی یک اُمردا یدِیدِیم. از کُ معلوم که یک روح یا یک فرشته خاد آنا حرف اُشیزاد.» ۱۰ اختلاف اُگد برا اُشگرت که قَرمونده تَریسی، نِکو آنایا اُ پولس تِگِه و پَر بَکِنِت. پ شُ سربازیا قَرمو دَ زیر اُچِت و اُ پولس از مارگِه آنایا واسِهت، و اُ تِک گلغه پیرت.

۱۱ م شاوا، خداوند حِد پولس وایست و اُشگت: «خاطرتُ جمع به! آسیی که هُموناکِه تِک شهر اورشلیم دربارِه ما شهادت اُندد، تِک روم هم باید شهادت هاتش.»

نکشه گتل پولس

۱۲ وَختی صبح بو، یهودنیا نَکشه شُگشی و اُمزیتِه گسام شُناخه که تا وَختی اُ پولس نَکِشت، نه چی بَخِرِت و نه چی واخِرِت.

قَرمونده چو و شُ اُنا گت: «اصلاً دانستاش چه کِرداش؟ آسیی که اُمردا شهروند رومه!» ۲۷ م موگوا قَرمونده حِد پولس اُم و شُ اُنا گت: «أ ما پِگِه که تو، شهروند روم هِش؟»

پولس جواب اُشد: «بله.»

۲۸ قَرمونده اُشگت: «ما آسیی اِکِه اُمیشایِه شهروند روم بیام، بُری پول خرج اُمکِرِد.»

پولس اُشگت: «ولی ما از وَختی اُ دنیا اُندِستام شهروند روم هام!»

۲۹ پ اُناپاکِه گرار هاد از پولس بازخواست بَکِنِت، جِخُو اُ خوشو شُن لَرِد گشی و م قَرموندهوا هم تَریسی، آسیی که اُشفهمی پولس شهروند رومه و اِکِه اُنا اُیک رومی شابستِه.

پولس تی حضور شورا

۳۰ ولی صباش، قَرمونده که شِست بَقهَمِه یهودنیا واکعاً آسیی چه اُ پولس متهم شُکِرِد، اُنا از زندان شُدَر اُتو و قَرمو اُشد ت کاهِنی گپ معبد و هَمِه اعضای شورای جمع اُبت و بعد، اُ پولس شُ زیر اُتو و شُ جلوو اُناپا تِه.

۲۳ پولس چش شُ لی اعضای شورا بَست و اُشگت: «کاگیا، ما تا وَ اُراز خاد وجدانی پاک تی حضور خدا زندگی اُمکِرِد.»

۲ وَختی پولس اُنا اُشگت، خاننیا، گپترین کاهن، اُ کیسی که حِد پولس وایستدستادت، قَرمو اُشد ت شُ تی بُج زنت. ۳ م موگوا پولس شُ خاننیا گت: «آی دُوار سَفید بُد، خدا اُ تو اُزاد! تو اُدائِش که طِبک شریعت اُ ما محاکمه بَکِنِش، ولی بَرعکس شریعت، قَرمو دَداش که اُمزنت؟»

۴ کیسی که حِد پولس وایستدستادت، شُگت: «اُ گپترین کاهن خدا توهین اَکِنِش؟»

اُ پولس حدِ فلیکسِ فرموندار اُبرت

۲۳ م موگوا فرمونده اُ دو نفر از افسریش جار اُشزاد و شُ اُنا یا گُت: «دویستتا سرباز پیاده، هفتادتا سرباز اسب سوار و دویستتا نِزّه‌دار آماده یکنی ت اُشو ساعت نُه اُ شهر قیصریه اُجت. ۲۴ اُسی پولس هم اسب آماده یکنی و اُ اُنا صحیح و سالم حدِ فلیکس فرموندار پیری.»

۲۵ و اُنا نامه‌ای هم شُ فرموندار د که اُشینوشتستاد:

۲۶ «از گلودیوس لیسایس

اُ عالیجناب فلیکس فرموندار:
سلام،

۲۷ یهودنیا اُ مرِدا شُگرت، و شُست اُشیکیت، ولی ما خاد سربازیا مِچِدِم و نِجائش مُد، اُسی که اُشُنفیتستاد شهروند رومه. ۲۸ ما مَست پدانام و چه جُرمی اُ اُنا متهم شُکُرد، پُ مُ شورای اُنا یا بو. ۲۹ اُمفهمی که و خاطر شریعت خوشوئه که متهم بُد و جُرمی اُشیکُرد که سزاوار مرگ یا زندون به. ۳۰ وختی اُمفهمی که و ضد اُنا نَکشه شُگشِد، جُخو اُنا مُحدِ شما فِرست. و مُ شاکنیاش هم فرمو د تا هر شکایتی که از اُنا شُهه، حدِ شما بیارت.»

۳۱ پ، سربازیا طِبک فرمُنی که شُگرتستاد، پولسا اُمره خوشو شُناسیه و موکه شو شُن شهر آنتیپاتریس بو. ۳۲ راز بعد، بکته سربازیا اُ گلّه اُگِشِت و فُگط سربازی اسب سوار اُمره پولس چِدِت. ۳۳ سربازی اسب سوار وختی اُ قیصریه رَسِدِت، نامه‌وا شُن تحویل فرموندار د

۱۳ بشته از چهل نفر تی اُ نَکشه‌وا دست شُهاد. ۱۴ اُنا یا حدِ کاهنی گپ معبد و شیخیا چِدِت و شُگت: «اما سخت و سِفَت گسام مُناخُرد که تا وختی اُ پولس نیکشِم، چی نِخِرم. ۱۵ پ اُله شما و اعضای شورا از فرمونده رومی بُنیّه، و اُ بهونه‌وا که بُنه دَکیکته دربارِه پولس تحکیک یکنی اُ اُنا تُنخد بیار. اما آماده هِم گبل از رَسِدش اُکا، اُشیکشِم.»

۱۶ پُسی دادنه پولس از نَکشه اُنا یا باخبر بو، پ اُ گلّه چو و شُ پولس گُت.

۱۷ پولس شُ یکی از افسریا جار زاد و اُشگت: «اُ جوونا اُ حدِ فرمونده پُ، اُسی که شُنه بک چی اُ اُنا بگه.» ۱۸ پ افسر اُ اُنا شایسه و شُحدِ فرمونده بو و شُ اُنا گُت: «پولسی که بک زندانه جار اُشزادام و از ما شُست اُ جوونا تُنخد بیارام؛ شُنه بک چی اُ شما بگه.»

۱۹ فرمونده دست مِ جوونا اُشگرت، شُ لُرد گشی و یواشکِه اُشپُرسی: «چه بُنه اُ ما بگائش؟»

۲۰ اُنا اُشگت: «یهودنیا گرار شُند که از شما شُبنه صبا پولسا اُ شورا بیاری، و اُ بهونه‌وا که شُنه دَکیکته تحکیک بکنت. ۲۱ ولی تو مُجاب مَبش که اُ گرا بکُنش، اُسی که بشته از چهل نفر از آدمایش تی کامین پولس هِت. اُنا یا گسام شُناخُرد که تا اُشیکشِت، نه چی بَخُرت و نه چی واخُرت. اُله آماده هِت، و فُگط منتظرت تا رضایت هاِتِش.»

۲۲ پ فرمونده، مِ جوونا اُشِفِرست ت اُچه و شُ اُنا گدغان که و اُشگت: «اُ هیچ اُحد التاسی مَگه که اُچی‌ه‌وا تُ ما خبر دَد.»

۱۰ وَخَتی قَرْموندار اُ پولس اشازَه اُشیکه که حرف بَزار، پولس اینا جواب اُشد: «آدانام بُری سالیه که شما اُ ملتا کضات اکیش؛ پَ وَ دل حَش، از خوم دفاع اکنام. ۱۱ شما خوتو تاشابه تحکیک بکنی و بفهمی از موگهای که ما آسی پرستش اُ شهر اورشلیم چدام، دوازده راز بشته ناگذر، ۱۲ و تَک ا مدتا، شَندِستام که خاد کسی جر و بحث بکنام یا ا جماعت تحریک بکنام، چه تَک معبد چه تَک عبادتگاه و چه تَک شهر. ۱۳ آنایا شُناشابه اتهامی که آله اُ ما زَئات، اُ شما ثابت بکنیت. ۱۴ ولی حَید شما اعتراف اکنام که طَبیک طریقت که اُ آدامیا اُ انا یک فِرگه دِگه اَدانیت، اُ خدای بابَیامو پرستش اکنام و اُ هر چی که تَک تورات و نوشته‌ئی پیغامبریا نوشته بُد، ایمون اُم. ۱۵ اُ خدا امید اُم، هَمونایکه اُ آدامیا خوشو هم گبول شُهه، که هم آدامی عادل و هم آدامی ظالم از مُردِیا زنده اَدیت. ۱۶ وَخاطر هَم، همیشَه سعی اکنام تا هم حَید خدا و هم حَید آدامیا وَ وجدانی پاک زندگی بکنام.

۱۷ «آله ما بعد از چند سال، اُ اورشلیم اُندام تا آسی نیازمندی ملت خوم، صدگه‌ئی بیارام و گریونی تَکدیم بکنام. ۱۸ م موگوا که اُ گریه‌وا اُنجوم مَد، آنایا بعد از اِکه رسم و رسوم پاک اَبده‌وا اُنجوم اُمَدستاد، اُ ما تَک معبد شُناجو. نِه جمعیتی دُورم جمع اُبستاد و نِه چِنجالی هاد. ولی یک مُشت یهودی از منطقه آسیا اُنکا هادِت ۱۹ که باید اِکا جلوو شما حاضر هادِت تا اِگه شکایتی وَ ضد ما شُهه، بگاِئت. ۲۰ یا بَهر ت اُ آدامیا خوشو بگاِئت که وَختی تَی حضور شورا وایسَدستادام، چه جُرمی از ما شُدی، ۲۱ غیر از اِیک چی، که وَختی مارگه آنایا وایسَدستادام وَ صدای بلند اُمگت: "وَخاطر

و اُ پولس هم شُن حضور انا اُتو. ۳۴ قَرْموندار ناهه‌وا شاخواد و از پولس اُشُرسی که مال چه منطقه‌ایه. وَختی اُشْفهمی مال کیلیکیته، ۳۵ ش پولس گت: «هر وَخت که شاکنیت رَسِدِت، اُ حرفت گاش گر اکنام.» بعد قَرمو اُشد تا تَک کاخ هیرودیس اُ پولس نِگه بکنیت.

پولس تَک شهر قیصریه تَی حضور فلیکس

۲۴ پنج راز بعد، خَناپا، گپترین کاهن، اُمَره چند نفر از شیخیا و تَک وکیلی وَ اسم تِرَتولس اُم، آنایا حَید قَرْموندار از پولس شکایت شُکه. ۲ وَختی شُن پولس جار زاد، تِرَتولس شروع اُ متهم کِرده انا اُشیکه و اُشگت: «عالیجناب فلیکس، بُری وَخته که زَر سایه شما صلح و سلامتی کامل مُهه و آینده نِگرن شما باعث بُد که وضع اُ ملتا بهته آیه، ۳ وظیفه خومو اَدانم هر جی و هر زُمونی، از شما بُری تشکر بکنیم. ۴ ولی آسی که بشته وَخت شما نِگرم، خواهش اکنام اُ اما لطف بکنیش، عرض مختصر امانا بِشناوِش.

۵ «اما اُ نَتیجَه‌وا رَسِدستیم که اُ مَردا فِتته‌یه و تَی گُل دنیا بین هَمه یهودنیا شورش اُزو آبی. و سردسته فِرگه ناصریه. ۶ انا حتی سعی شُکه معبدا بی حرمت بکو؛ ولی اما اُ انا مُگِرت و مُئست طَبیک شریعت خومو اُ انا حُکم بکنیم. ۷ ولی لیسایس قَرْمونده اُم و اُ انا وَ زور از دست اما شُدَر اُتو، ۸ و اُ شاکنپاش قَرمو اُشد اُ حَید شما بِلِگت. آله، اِگه شما خوتو از انا بازخواست بکنی، تَشابه بفهمش هَمه مِ اتهامی که اُ انا اَزَنم، وَلیه.»

۹ یهودنیا هم تَی اُ اتهام زادی اُمَره تِرَتولس هادِت، و تأیید شُکه که مچی هَمونایه که انا اِگه.

کوم یهود خدِ فستوس از پولس شکایت سُکِه و و اصرار^۳ از فستوس سُئست که یک لطفی بکو، ا پولس ا اورشلیم احضار بکو، آسی که نکشه شهاد تا کامین بگرت و ا پولس یک ره بکشت. ^۴ فستوس جواب اشد که پولس تی قیصریه بازداشته و خوش هم سُئست و هم زودنیا ا آنکا اچه. ^۵ فستوس اُشگت: «پ یک مُشت از گیتَه پاتو، شاشابه آمره ما بِلگت تا آگه ا مردا خطائی اُشکِرد، شکایتشو بگائت.»

^۶ فستوس تقریباً بعد از هشت تا ده راز که خاد آنایا هاد، ا قیصریه آگشت، و راز بعدش، تی جایگاه حُکم کِرد سُست و فرمو اشد ا پولس بیارت. ^۷ وختی پولس رسی، یهودینی که از اورشلیم اُندستادت، دُورُش وایستدیت و اتهامی زیاد و ساگنی شُن آنَا زاد، ولی سُئشابو ثابت بکنت.

^۸ پولس از خوش دفاع اُشکِه، اُشگت: «ما نه و ضد شریعت یهودنیا، نه و ضد معبد و نه و ضد امپراطور روم هیچ خطائی اُمیکرد.»

^۹ ولی فستوس که سُئست ا خوش خدِ یهودنیا عزیز بکو، ش پولس گت: «تئه اچش اورشلیم و آنکا جلو و خاطر ا اتهامیا محاکمه بپش؟»

^{۱۰} ولی پولس جواب اشد: «آله ما یک دادگاه امپراطور روم وایستدستام، یعنی م جی که باید محاکمه بپام. ما نسبت ا یهودنیا هیچ خطائی اُمیکرد، هموناکه شما خوتو بُری و لم هم آدانی. ^{۱۱} پ آگه ما تخصیرکرام و گری هم اُمیکرد که لایک مرگ بام، گصدم ا نی که از

زندہ اُبدئه مُردتائه که اراز جلو و شما محاکمه ا بام.»

^{۱۲} ولی فلیکس فرموندار که از طریقت بُری سر رشته اُشهاد محاکمه و ش عقب بست و اُشگت: «وختی لیسایس فرمونده بباد، دربارِه گُضبه شما تصمیم اگرام.» ^{۱۳} بعد ا افسری که مسئول هاد فرمو اشد تا ا پولس زر نظر بگر، ولی یک آزادنی هم شاد و همینا هم جلو و هیچ یک از رفیکاش یگر تا آنایا نیازی پولسا رفع بکنت.

^{۱۴} چند راز بعد، فلیکس خاد زَنش دُروسیلا که یهودی هاد، اُم و اُردُم پولس اُشفرست و ا حرفی انا دربارِه ایمون ا مسیح عیسی گاش گر اُشکِه. ^{۱۵} وختی پولس از صالح بُد، پرهیزگاری و محاکمه ای که آدا، حرف اُشزاد، فلیکس مضطرب بو و اُشگت: «آله اچا! یک فرصت دگه تَزدم افرستام ت بِلگش.» ^{۱۶} از یک طرف هم، امیدوار هاد که پولس ا انا رشوه هاد. و خاطر هم تیپستا آدام شفرست شَزدم و خاد انا حرف شَزاد.

^{۱۷} بعد از دو سال، پورکیوس فستوس جانشین فلیکس بو. ولی فلیکس، آسی که ا خوش خدِ یهودنیا عزیز بکو، ا پولس یک زندان نگه اُشکِه.

محاکمه تی حضور فستوس

۲۵ فستوس فرموندار سه راز بعد از اُند ا منطقه خوش، از شهر قیصریه ا شهر اورشلیم چو. ^۲ آنکا کاهنی گپ معبد و گپی

امپراطور حُکْمُش اَدَ تِک زندان وامانِه، ما قَرمو اَمَدَ تِک زندان یَگْهَش بِکِنت، تا موگه‌ای که اُمِیشایِه شُخَدِ امپراطور روم بِفرِستام.»^{۲۲} م موگوا آگریاس شُ فستوس گت: «مئِه که خوم حرفی اَمرِدا بِشناوام.»

فستوس اُشگت: «صبا اشناوش.»
^{۲۳} رازِ بعد، آگریاس و پرنیکی و تشریفات گاتی اُنِدت و اَمَرِه اَنایا قَرموندیِ نظامی و اَدایِ سَرسناس شهر اَ تِک تالار عمومی چِدِت. م موگوا فستوس، قَرمو اُشد و اَ پولُس شُئو.
^{۲۴} فستوس اُشگت: «آی آگریاس پادشاه! آی هَمَه شمایی که اِکا حضور تَهه!، هَمَه کوم یهود، چه تِک اورشلیم و چه اِکا، از اَمرِدا که اَدایِ حِدِ ما شکایت شُکِرِد و کال و کیل شُن رُو بَسِت که اَ اَداما نباید دِگه زندِه وامانِه.
^{۲۵} ولی ما اَمَقَهی که اَنا گری اُشیکِرِد که لایک مرگ به. ما وَاخاِطِر اِکه اَ اَداما خوش شُئِست که تِک دادگاه امپراطور روم محاکمه بِیه، تصمیم اُمِگِرِت تا شُ روم بِفرِستام.»^{۲۶} ولی هِیچ چی مشخصی اُمَنی که دربارِه اَ اَداما اِسی سِرورُم امپراطور روم بِنوسام. وَاخاِطِر هِم اَنا مُخَدِ هَمَتو، مخصوصا حِدِ شما، آگریاس پادشاه، مَثورِد تا بلکه بعد از بازخواست، چی اِسی نوشته وَاجرام.»^{۲۷} اِسی که وَ نظر ما منطقی نی که اَ تِک زندانی بدون اِکه مشخص بِکنام اَتهاُمُش چِئِه، حِدِ امپراطور روم بِفرِستام.»

پولُس تی حضور آگریاس از خوش دفاع اکو

۲۶ پَ آگریاس پادشاه شُ پولُس گت: «اجاره اَتَه اِسی دفاع از خوت حرف بزنش.» م موگوا پولُس و دَسْشُش اشاره اُشیکه و اِینا از خوش دفاع اُشیکه:^۲ «آگریاس پادشاه، اِ اِسی ما افتخاره که اِراز تی حضور شما دربارِه هَمَه اَتاهمی که یهودنیا شُن ما زاید، از خوم دفاع

مرگ بِگروخام. ولی اگه اَتاهمی که اَما زَتات اَلکی به، هِسکه اُشناشایِه اَما تحویلشو هاد. ما مئِه که تِک دادگاه امپراطور روم محاکمه بِبام.»
^{۱۲} م موگوا فستوس بعد از شُور کِرَدِ خاد اعضاءِ شورش، جواب اُشد: «تِئِست تِک دادگاه امپراطور روم محاکمه بِبِش؛ اَ حضور امپراطور روم هم اَچش!»

پولُس تی حضور آگریاس و پرنیکی

^{۱۳} چند راز بعد، آگریاس پادشاه و پرنیکی اِسی خوشامدگویی اَ فستوس، اَ قِصرِیه اُنِدت.
^{۱۴} اَنایا بُری رازیا اَنکا اَمودِت، فستوس گَضِیه پولُسا اِسی پادشاه نکل اُشیکه و اُشگت: «اِکا تِک مردی هه که فلیکُس اَنا تِک زندان نِگه اُشیکِرِد.»^{۱۵} وختی تِک اورشلیم هادام، کاهِنی گپ و شیخی یهودنیا حِدِ ما از اَنا شکایت شُیکه و از ما شُئِست که محکومُش بِکنام.
^{۱۶} «ما جواب اَمَدِدت که، رومِنیا اِینا رسمی شُنی که اَ تِک متهم تسلیم بِکِنت، گِبِل از اِکه م متهما خاد شاکنِباش روبرو بِیه و فرصت اُشِبِه تا جلوو اَتاهمی که شُن اَنا زاید، از خوش دفاع بِکو.»^{۱۷} پَ وختی که اِکا جمع اُئِدت، صبر اُمِیکه بلکه راز بعد، تِک جی حُکم کِرَدِ شُستام و قَرمو اَمَدَ که م مرِدا اُشِبِیارت.^{۱۸} وختی شاکنِباش اَپاُئِدت، اَنا اَ هِیچ تِک از اَتاهمی بَدی که ما گمون مَیکه، متهم شُیکه.^{۱۹} بلکه سِر چند مورد دربارِه دین خوشو و دربارِه کسی و اسم عیسی که مُردِه، ولی پولُس ادعا شُیکه زندِیه، جَر و بحث شُیکه.^{۲۰} ما که اَمنادانِست چِینا باید اَ اِینا مسائلی وارسی بِکنام، از اَنا اُمپرسی که شُئِه اَ اورشلیم اُچه، و اَنکا وَاخاِطِر اَتاهمی که شُن اَنا زاید محاکمه بِیه.^{۲۱} ولی وختی که پولُس شُئِست تِک دادگاه امپراطور روم محاکمه بِیه، و شُئِست تا موگه‌ای که

رَه یک نوری اُمدی که از آسمو هاد. مِ نورا روشنته از خورشید هاد و دُور ما و کسی که مُمزه هادِت درخشیست. ^{۱۴} وختی هَممو لی زمی اُفتدیم، ما صدایی اُشنُفت که وَ زاینِ عبرانی شُ ما اُگت: "شائول، شائول، آسی چه اُما آزار و اذیت آرسنش؟ تو وَ لِگد زادا میخیا اُخوت ضرر رَسنداش!"

^{۱۵} «اُمگت: "سروُم، تو کیه هیش؟"

«خدائوندا اُشگت: "ما عیسی هام، مِ که تو اُنا آزار و اذیتش آرسنش. ^{۱۶} ولی آپایش و لی پی یات وایست. آسی که ما وَ اهدفا اُ تو ظاهر بُستام که انتخابت پکنام تا نوکر و شاهد ما بِش و اُچی پی که اُ واسطه اُنا اُتدِستام و اُ مِ چی پی که ما اُ واسطه اُنا اُ تو ظاهر اُبام، شهادت هایتش. ^{۱۷} ما اُ تو از دست کوُمُت و از دست غیریهودنیا آزاد اکنام. از دست مِ غیریهودنی که اُ تو شُخدا اُفرستام ^{۱۸} که چشباشو واز اکنیش، تا از تاریکی اُ نور، و از کُدرت شیطان اُ طرف خدا واگردت، تا گناهباشو بَخشد بیه و بین کسی که اُ وسیله ایمون اُما انتخاب بُستت، سَهمی شُیه."

^{۱۹} «پ، آی اُگریپاس پادشاه، ما از مِ رؤیایی که اُمدی و از آسمو هاد نافَرْمنی اُمْنیکه. ^{۲۰} بلکه اَوّل بین مردم دمشق، بعد تیک اورشلیم و کُل منطقه یهودیه، و هَمینا بین غیریهودنیا انا اعلام اُمیکه که باید توبه پکنیت و اُ طرف خدا واگردت و گری پکنیت که نشو هاد توبه شُکرد. ^{۲۱} وَاخطر هَم هاد که یهودنیا تیک معبد شُگرتام و شُست اُمیکشت. ^{۲۲} تا اُراز، خدا کمک اُشکِردستام و اَله اِکا وایستدِستام و اُ هَمّه، از کینگیله و گات، شهادت اُتام. حرف ما

چی غیر از مِ نی که پیغامبریا و موسی پیغامبر شُگتّه که باید اتفاق بفتّه: ^{۲۳} اِکه مسیح باید عذاب پگشّه و اَوّلین کسی به که از بین مُردنیا

اکنام. ^۳ مخصوصا وَاخطر اِکه شما خاد هَمّه رسم و رسوم یهودنیا و اختلافی بینشو آشنا هیش. پ از شما خواهش اُم وَ حوصله اُحرفیام گاش گر پکنی.

^۴ «یهودنیا هَمشو اَدانیت که ما از جَوونیم چینا زندگی اُمکِرد، یعنی از مِ اَوّلا که بین ملت خوم و تیک شهر اورشلیم هادام. ^۵ اُنایا بُری وخته که انا اَدانیت و اگه شُیه، شاشابه شهادت هایت که ما طِبک سختگیرترین فِرگه دینمو یعنی وَ عنوان یک فَریسی، زندگی اُمکِرد. ^۶ و اُراز وَاخطر امیدُم اُ مِ چی که خدا شُ بایّامو وعده دَد، اِکا وایستدِستام و محاکمه اُبام. ^۷ مِ وعدهوا که دوازده طایفه اُما شاو و راز، اُخدا وَ جدیت پرستش اکنیت، وَ امید اِکه اُ وعدهوا اُ دست بیارت. آی پادشاه، وَاخطر هَم امیدائه که یهودنیا متهم شُکِردستام. ^۸ شمایی که اِکا اُسی چه باور ناکنی که خدا اُ مُردنیا زنده اَدکو؟

^۹ «ما خوم هَم مُجاب بُستادام که باید وَ ضد اسم عیسی ناصری بُری گریا پکنام. ^{۱۰} و تیک اورشلیم هَم هَمینا اُمیکه. ما بعد از اِکه از کاهنی گپ معبد اختیار اُمکِرت، نه فُکط اُ بُری از اُنایایی که اُ مسیح ایمون شُهادت مُ زندان اُست، بلکه وختی که اُ مرگ محکوم اُبدیت، وَ ضد اُنایا رآی مَد. ^{۱۱} بُری وختیا هَم اُنا اِنا تیک عبادتگاهی یهودنیا مجازات مَکه و سعی مَکه که مجبور بیت کفر پگائت. اِگد شُزُدست تَریخ هادام که حتی تا شهرِی دور هَم شُزُدْمباله اُچدام و آزار و اذیتشو مَکه.

پولس از ایمون اُتوردش اِکه

^{۱۲} «تی یکی از اُ سفریا، وَ مِ اختیار و حُکمی که از طرف کاهنی گپ اُمهاد، اُ شهر دمشق اُچدام. ^{۱۳} آی پادشاه، نَزیک پشین هاد، که تیک

یولیوس از گردان امپراطور روم هاد. ۲ اما ا یک کشتنی که از شهر آدرامیتینوس اُندستاد و ا بندری منطقه آسیا اچو، سوار بُدیم و ا ره اُفتدیم. آرستارخوس مقدونی، که از مردمی شهر تسالونیک هاد، هم مُنمره هاد.

۳ راز بعدش یک شهر صیدون لنگر مُیست. یولیوس ش پوُلُس لطف که، اُشهنشت حد رفیکپاش اچه تا آنایا نیازی پوُلُسا برطرف یکنت. ۴ از آنکا دَقفیدو و گشتی ا ره اُفتدیم، ولی وَاخطر اِکه باد مخالف اما هاد، از آنراو جزیره قُپرس که پناه باد هاد حرکت مُکه. ۵ بعد از رد بُد از دریای بندری کیلیکیه و پامفیلیه، لب دریای میرا، که یک منطقه لیکیه هاد زیر اُنیم. ۶ آنکا م افسر رومنا یک کشتنی شاجو که از شهر اسکندریه دام و ا ایتالیا اچو، و ش سوار کُردم. ۷ چند رازی و آرومی حرکت مُکه و بُری سخت ا بندر کُنیدوس رَسیدم. آسی که باد اُشهنشت که جلوته اُچم، از آنراو جزیره کُرت که پناه باد هاد تا روتُرن شهر سالمونی چِدیم. ۸ و سختی از حد ساحل رد بُدیم و ا جی و اسم 'بندری جوهُو' رَسیدم. آنکا نزدیک شهر لاسائیه هاد.

۹ بُری وخت تَلَف بُستاد و تی م موگوا از سال سفر دریایی خطرناک هاد، آسی که حتی رازی روزه هم گذشتستاد. وَاخطر هم پوُلُس نصیحت اُشکُردت ۱۰ و اُشگت: «آقائیا، و نظرم سفر دریاییمو، سفر پرخطری آیه و نه فکط ا گشتی و بارش، بلکه بُری ضرر ا جون اما هم آزاد.» ۱۱ ولی م افسر رومنا ا حرفی ناخدا و صاحب گشتی بشته گاش گر اُشکه تا ا حرفی پوُلُس. ۱۲ م بندرا آسی اموذ یک زمستو خَش نهاد، وَاخطر هم بشتشو تصمیم شُگرت که از آنکا سفر دریایشو ادامه هایت، و ا امیدا که بلکه شُپشابه ا بندر فینیکس پُرسِت و زمستوتا

زنده آدیه، تا روشنائیا، هم ا کوم اما و هم ا غیریهودینا اعلام یکو.»

۲۴ وختی پوُلُس و ا حرفیهوا از خوش دفاع شکه، فستوس و صدای بلند اُشگت: «پوُلُس، تو گنا بُستیش! بُری دانستت، گنا اُشکُردستش.»

۲۵ ولی پوُلُس اُشگت: «عالیجناب فستوس، ما گنا نهام، بلکه ما حکیکتا اگام و حرفی ازنم که و عکل جور در آدا. ۲۶ آسی که پادشاه خوش از ا چی بهوا باخبره و ما و دِلرزی خاد انا حرف ازنم. وَاخطر اِکه ما مطمئنم که هیچ یک از ا چی بهوا از زیر نظرش در نچد، آسی که چی بُد که یک گوشه، یواشکه اتفاق اُفتدسیه. ۲۷ آی اگریپاس پادشاه، شما ا پیغامبریا اعتکاد تَهه؟ اَدانام که اعتکاد تَهه.»

۲۸ اگریپاس ش پوُلُس گت: «و ا زودی تته ا ما مُجاب یکنیش که مسیحی ببام؟»

۲۹ پوُلُس اُشگت: «از خدا مئه که دیر یا زود، نه فکط شما، بلکه هممه کیسی که اراز ا ما گاش گر کُردات، چُن ما بیت، البته نه یک زانجیر!»

۳۰ م موگوا پادشاه آبابو و قُرموندار و پرنیکی و بکیه کیسی که شُنمره اداستادت هم آپاُبدت، ۳۱ وختی که از آنکا در چِدت، شُن یگدو گت: «ا مردا گری اُشیکُرد که لایک مرگ یا زندان به.»

۳۲ اگریپاس ش فستوس گت: «اگه ا مردا اُشناست که یک دادگاه امپراطور روم محاکمه بیه، ابو هم آله آزاد بیه.»

سفر پوُلُس از ره دریا ا شهر روم

۲۷ وختی گرار بو که از ره دریا ا ایتالیا اچم، ا پوُلُس و مُشیدو از زندانینا شُن تحویل یک افسری و اسم یولیوس د،

آنکا وامانت. بندر فینیکس یک جزیره گرت هاد و لوش ا جنوب غربی و شمال غربی هاد.

طیفن دریا

۱۳ وختی باد جنوبی کام کامه شروع بو، آنایا گمون سُکِه ا هدفشو رَسِدست؛ پ لَنگرا سُکشی و کشتی تی راسته گرت، نَزیک ساحل اچو. ۱۴ ولی طولی اَشِنکشی که باد بُری تُندی، که ا باد شمال شَرکی معروفه، از طرف جزیره اَم. ۱۵ وختی که کشتی گرفتار طیفو بو و اَشِنشابو خلاف مسیر باد اچَه؛ اما تی مسیر باد اُفتدیم و باد گشتیا شَبو. ۱۶ از زِر جزیره کینِگِله ای و اسم گودا، که پناه باد هاد، حرکت مُکِه و وَ زحمت مُشابو کایک نجات کشتیا بِگرم. ۱۷ وختی ملوانیا کایکا شُن برا گشتی و باند، دور تا دور گشتیا مُحکام شُناست تا نِشیکشی، بعد از تِرس اِکِه کشتی تی شینی سیرتیس اِ گِل هُنی، بادبانا شُن زیر گشی و کشتیا تی مسیر باد وِل سُکِه. ۱۸ وخطر اِکِه طیفن گاتی شُ اما زادستاد، صبابش آنایا شروع سُکِه بار گشتیا شُن تِک دریا لِت. ۱۹ راز سَوَم، وَ دست خوشو وسایل گشتیا شُن تی دریا لِت. ۲۰ وختی که بُری رازیا یِه رانگ آفتاوا مُدی و یِه اِستَرِیا و طیفو هم کام انابو، هَممو دِگِه مِ امیدي که آبی نجات مُهاد مُزدست د.

۲۱ آبی اِکِه آنایا بُری وخت هاد که خوراک شُخَرَدستاد، پولس شُن مارگه وایست و اُشگت: «مردیا، شما باید حرفم گاش تَن گر کِرَدستاد و از گرت دَر یداندی تا اِگَد ضرر و زیان نیبی. ۲۲ با ا حالا اَلَه از شما خواهش اکنام که خاطرتو جمع به، آبی که هیچ یکتو نایری؛ بلکه فُکط گشتی از بین اچَه. ۲۳ آبی که هِم داش یک فرشته خدا اِکا جلووم وایست. مِ خدایی که ما مال انا هام و پرستش اکنام.

۲۴ م فرشته ها شُ ما گت: "پولس، مَترس. تو باید تی حضور امپراطور روم وایستیش. یین، خدا جون هَمَه کیسی که تُمزه هِت شُ تو بَخشد." ۲۵ پِ مَرَدیا، خاطرتو جمع به، آبی که ما ا خدا ایمون اَم که دَکِکَا هَموناکه شُ ما گتَه، آبه. ۲۶ ولی گشتین اما باید تی یک جزیره اِ گِل هُنی.»

۲۷ تِک شاو چهاردهم، هَموناکه باد ا اما تِک دریای آدریاتیک شُ اُزو و اُزو اَبو، نَزیک نصف شُو هاد، که ملوانیا گمون سُکِه ا هُشکی نَزیک اَبَدات. ۲۸ پِ بُدورِن هاوا اندازَه شُگِرِت و سُدی که چهل متره. هیلِی بعدته، دَفیدو بُدورِن هاوا اندازَه شُگِرِت و سُدی که سی متره. ۲۹ و آبی که شوآترسی ا صخرَه بِخرِم، چهارتا لَنگر از عقب گشتی شُبست، و دعا سُکِه هر چه زودته راز بِپِه. ۳۰ ملوانیا که اَزْدُم یک رهی هادِت که از گشتی بِگروخت، و اِ نِهونَهوا که شُئِه لَنگری سَنَه گشتیا ا تِک هُو هُیئت، کایک نجاتا شُن تِک دریا بَست. ۳۱ پولس شُ م افسر رومنا و سربازیا گت: «اگِه ا مَرَدیا تِک گشتی اَمانِت، اُناشایِه نجات پیدا یِکی.» ۳۲ پِ سربازیا م بانیدی که کایک نجات کشتیا شُگِرِتستاد، شُبلی و کایک نجاتا تِک دریا وِل سُکِه.

۳۳ هیلِی اَمودستاد که آفُتو یَزاد، پولس شُ هَمَه آنایا تشویک اِکِه که هیلِی خوراک بِخرِت. انا اُشگت: «اراز راز چهاردهمه که بدون اِکِه خوراک بِخری هَمینا منتظری و هیچ چی تُنخَرَد. ۳۴ پِ خواهش اکنام هیلِی خوراک بِخری. آبی که باعث اِبه جو بِگری. آبی که یک تار مو از سِر هیچ یکتو کام اناپِه.» ۳۵ وختی پولس ا حریفهوا اُشزاد، هیلِی نو شایسه و جلوو هَمَه خدانا شکر اُشیکه و اُنا تِگِه اُشیکه و مشغول خَرَد بو. ۳۶ م موگوا آنایا هَمَه دلگرم

۴ مردم جزیره وَختی سُدی که مار از دست پولس آوزوئنه، شُن یَه گُت: «شکی نی که اِ مردا کاتله، با اِکه از دریا جون سالم شُدَر بُرد، ولی عدالت ناهِر زنده وامانه.» ۵ ولی پولس دسُش اُشُکِنه و مارا شُن تِک تَش بَست و چی شُنِبو. ۶ مردم منتظر هادِت پولس جوئش ورام پِکو یا اِکه یِکَدَفَه بَفِتِه و بَمری. ولی وَختی بُری منتظر آمودِت و سُدی چی شُنِبو، نظرشو اِلش شُکه و شُگت انا یِک خدائِه.

۷ تی م تَزیکِنیا زِمِنی هاد که مال یِک مردی و اسم پوبلیوس هاد. پوبلیوس رئیس جزیره هاد. انا شُ خوئش دعوت کِردم و سه راز و لوی خَش از اما پذیرایی اَشِکه. ۸ از گُضا، بای پوبلیوس مریض تِک جاگه اُفتَدِستاد و تُوو و اَشکام راو اُشهاد. پولس شُخَد چو و دعا اَشِکه، دستپاش شُلو تِه و شفاس اُشد. ۹ بعد از اِ اتفاقا، بَکِیه مردم جزیره که مریض هادِت هم، اُنِدِت و شفا شُگِرِت. ۱۰ انا بَری شُن اما حرمت کِه و وَختی مُبَست سوار گشتی بَیم و اُ رَه بَفِتِم، هرچی احتیاج مُهاد اِسی اما آماده شُکه.

پولس اُ روم آرسِه

۱۱ بعد از سه ماه، وَ کَشِتِی که زِمستو تِک جزیره آمودِستاد، اُ رَه اُفتَدِم. م کَشِتِنا از شهر اسکندرِیه هاد و علامت خدائی جُمیلی شُلو هاد. ۱۲ اُ شهر سیراکوز رَسِدم، لَنگَر مُبَست و سه راز اُنکا آمودِم. ۱۳ از اُنکا سفر دریایا اداقه مُد و اُ شهر ریگیون رَسِدم. بعد از یِک راز، باد جنوبی بلند آبو، و تی راز دَوَم اُ شهر پوتیولی رَسِدم. ۱۴ اُنکا اُ چنتا از کاکِیا مُناجو و انا از اما دعوت شُکه هفت راز شُخَد وامانِم. و اینایی اُ شهر روم رَسِدم. ۱۵ وَختی کاکِی اُنکا شُشُفِتِستاد که اما تِک رَهَم، تا بازار آپوس

اُبِدِت و هیلِی خوراک شُخَه. ۳۷ تِک گشتی هَمَه اُمَرِیه، دویست و هفتاد و شش نفر هادِم. ۳۸ وَختی سیر اُبِدِت، بَکِیه گانوما شُن تی دریا لِت و گشتیا سُوک شُناکه.

۳۹ وَختی صبح بو، هُشکِی که شوادی شُشِناخت، ولی یِک خلیج کینِگله‌ای، خاد ساحل شُنی سُدی. پَ گرار شُنه که اگِه بَیه گشتیا اُنکا اُ گِل هُشانت. ۴۰ پَ انا یا باندیا شُبلِی و لَنگِریا شُن تِک دریا بَست و هَمینا هم باندی که سُگان گشتیا شُگِرِستاد، شُل شُناکه. م موگوا، بادبان سِنَه گشتیا تِک مسیر باد شُن بَرا گشتی و اُ طرف ساحل جلو چِدِت. ۴۱ ولی گشتی اُ یکی از صخره‌ئی زِر هُو اَشخَه و اُ گِل شُست. سِنَه گشتی گِیر اَشِکه و تَکون اُشِنَخَه، ولی عقب گشتی وَخاطر ضربه موجیا اُشِکِست.

۴۲ سربازیا شُبَست اُ زندانیا بَکِشت که نِکو شُنو بَکِنِت و بَگروخت. ۴۳ ولی م افسر رومِنا که شُبَست جون پولسا نجات هاد، اُشِنهشت که اُ گِرا بَکِنِت. انا فَرمو اُشد اَوَل کِسی که شُنو بَلِدِت، اُ خوشو تِک دریا هُبِیت، اُ هُشکی بَرسِنت. ۴۴ بَکِیه هم باید لی تَخَتِه یا تِگِه‌ئی گشتی، اُ خوشو شُن هُشکی رَسِنِدِستاد. پَ اینا بو که هَمَه وَ سلامت اُ هُشکی رَسِدِت.

پولس تِک جزیره مالت

۲۸ وَختی وَ سلامت اُ ساحل رَسِدم، مُقَهَمی اُ م جزیره‌وا مالت اگاگِت. ۲ مردم جزیره بُری شُن تحویل گِرِتم، اِسی که وَخاطر اِکه بَرو دَام و هوا سرد هاد اِسی اما تَش روشن شُکه و خاد لوی خَش اُ هَممو گبول شُکه. ۳ پولس مُشتی خَجَه جمع شاکه و وَختی شُ لی تَش تِه، وَخاطر گِراه تَش، یِک مار از وسطش دَر اُم و اُ دست پولس نُت.

اَشِكِه هم از تورات موسی و هم از نوشته‌ئی پیغامبریا، دلیل بیار و درباره عیسی مُجابشو بکو. ^{۲۴} مُشتی و حرفی آنا مُجاب بُدت، ولی بَکته ایمون شُنو. ^{۲۵} پَ هَموناکه اُمَریه جَر و بحث شواکِه، از آنکا چِدِت. ولی گبل از اِکه از آنکا اُچِت، پولس حرف آخُرش شُ آنایا زاد و اُشگِت: «روح کدوس خدا چاد و لم خاد بابَیتاتو حرف اُشزاد، مِ موگوا که اُ واسطه اِشعیای پیغامبر اُشگِت:

۲۶ «حِد اِ کوما اُچا و بَگِه،

‘شما حکیکتا اشناوی، ولی هِسوخت ناقه‌می؛

و شما حکیکتا اِبی، ولی هِسوخت دَرک ناکنی.’

۲۷ اِسی که دل اِ کوما سنگ اُبد،

گاشیاشو ساگی اُبد،

و چشیاشو شُناستِه،

تا نکو و چشیاشو بَینِت و،

و گاشیاشو بَشناوت و،

و دِلشو بَقَهْمِت،

و واگَرَدَت و ما شفاشو هاتام.”

۲۸ «پَ بَدانی که اِ نجات خدا اِسی

غیریهودنیا فرسَد بُد؛ آنایا گاش گر اَکِنِت اِ»

۲۹ بعد از اِکه پولس اِ حرفیه‌وا اُشزاد، یهودنیا

هَمیناکه که بُری اُمَریه جَر و بحث شواکِه، از

آنکا چِدِت.

۳۰ پولس دو سال تَموم آنکا تَک خَوَنِه

اجاره‌ایش زندگی اَشِکِه و آنا هرکه شُخَد دَام،

و لوی خَش گبولش شَکِه. ^{۳۱} پولس پادشاهین

خدائا اعلام شَکِه و و دِلِرِزِن تَموم و بدون هیچ

مانعی درباره خداوند عیسی مسیح تعلیم شَد.

و تا جی که شُن آنا ‘سه مِیخَوَنِه’ اَگِت مَن جلو اُنِدِت. پولس و دِدِه آنایا خدائا شکر اَشِکِه و دلگرم آبو. ^{۱۶} وَختی اُ روم رَسِیدِم، شُهشت پولس خوش یکی زندگی بکو، فَکَط یَک سربازی شُنَه که نگهبونیش هَاد.

پولس تَک روم

۱۷ سه راز بعد، پولس اُ گِی یهودِن آنکا، دوریه جمع شاکِه. وَختی جمع اُبدِت، شُ آنایا گِت: «ای کاکِیا، با اِکه ما گری و ضد کوممو یا رسم و رسوم بابَیتامو اُمَنیکِرَدستاد، اُ ما دست بَستِه از شهر اورشلیم شُن تحویل رومِنیا دَدَام. ^{۱۸} وَختی رومِنیا از ما بازخواست شَکِه، شُیست آزادُم بَکِنِت، اِسی که جُرمی اُمَنیکِرَدستاد که سِزاش مرگ به. ^{۱۹} ولی وَخاطر اِکه یهودنیا اعتراض شَکِه، مجبور بُدَام که اُمَیْه تَک دادگاه امپراطور روم محاکمه بَیَام، البته نه اِکه از ملت خوم شکایت اُمیکِرَدسِیه. ^{۲۰} پَ وَخاطر هِم مَیست تُبِینام و خاد شما حرف بَزنَام، اِسی که وَخاطر مِ امید اسرائیله که اَسیر اِ زانجیرا شُکِرَدستام.»

۲۱ آنایا شُن پولس گِت: «اما هیچ نامه‌ای از یهودیه درباره تو مُیگرَه، و هیچ یَک از کاکِی که از آنکا اُنِدِسِت، خبر یا گزارش بَدی درباره تو شُئورِد. ^{۲۲} ولی مُیْه از تو بَشناوم که اعتکادُت چِئِه، اِسی که اما آداینم که مردم مَجا و ضد اِ فِرکِه‌وا حرف رَئَات.»

۲۳ آنایا اِسی پولس یَک رازا معین شَکِه و آدایِ زیادی اُ م جی اُنِدِت که پولس اَدَمود، ت اَشِیْیِنِت. آنا از صبح تا شُو، مفصل درباره پادشاهین خدا خاد آنایا حرف اُشزاد و سعی